

በኋላ ደግሞ አባ ገናንበሩ መልሰው አጽናኑት። «የሰው ልጅ ትልቁ ሀብቱ ጭንቅላት ነው። የምድራችን ትልቁ ሀብትም ጭንቅላት ነው። ስለዚህ አሁን ወዳለን ነገር ፊታችንን እናዘር። ከሰጠመው መርከብ ሃብት ይልቅ ያንተ ጭንቅላት ለሀገርህና ለወገንህ ይጠቅማል። ስሜታዊ ሆኜ ነገሩን አከረርኩት እንጂ። ስለዚህ ይህችን ሀገር በእውቀትህ አገልግላት» አሉት። «ይልቅ በዚህ ወቅት የምናከናውነው እንደ ታላቅ ተልእኮ ስላለ በዛ ላይ በመሳተፍ እርዳን። ከነገ ወዲያ ወደ አሜሪካ ትጓዛለህ።»

ሚራኸም ኢትዮጵያን ለሚጠቅም ማንኛውም ተልእኮ ራሱን ከመስጠት ወደ ኋላ እንደማይል ገለጸላቸው።

በታህሣሥ ወር መገባደጃ በኢትዮጵያ አቆጣጠር 1998 ዓ.ም አንድ ሌሊት ሚራኸርና ገናንጊዳ ኢንጂነር ጌራ በሚያበራት ዴር33 ልዩ ድምጽ አልባ አውሮፕላን ለልዩ ተልዕኮ ከዳጋ ደሴት የምድር ውስጥ ዋሻ በጣና ሐይቅ ውስጥ ለውስጥ ወጥተው ወደ አሜሪካ በረሩ።

ዴር33 ጣና ውስጥ ሰርንጅ መርከብ። አየር ላይ ልዩ አውሮፕላን። አሜሪካ ውስጥ የቤት አውቶሞቢል ሆና ለልዩው ተልዕኮ ተሰማራች።

12

ኒውዮርክ፡አሜሪካ
1998 ዓ.ም
ታህሣስ 28.....ከምሽቱ 5:46

የቤቷ በር በሀይል ሲንኳኳ ቀና ብላ ግዳግዳው ላይ ትር...ትር... ትር...የሚለውን የግድግዳ ሰዓት ተመሰክተችው። 5:46። ደግሞ ተንኳ። ትንፋሽዋን ዋጥ አድርጋ ወደ ሽጉጧ እጇን ላከችው። ተሰልሶ በሩ ተሰለቀ።

«ማነው?» አለች ሜሮዳ ጉሮሮዋን ጠራሮራ ።

«እኔ ነኝ» አለ ጎርነን ያለ ደምፅ ከውጭ።

«ማን ልበል?»

«ይህን ደምፅ አታውቁውም?» አለ ከውጭ የሚመጣው ድምፅ። «ሚራኸር ነኝ»

በሩን ስትበረጋገደው በማጮለቂያው ለማየት እንኳ ጊዜ አልነበራትም። ሶስት ሰዎች በሩ ከመከፈቱ በቸኮላ ተንደርድረው ገቡ። ሌሎችን የሚያይ ዓይን አልነበራትም። ሚራኸርን እንቃ ሳመችው። ሰውነቷ ሲንዘፈዘፍባት እየታወቃት ነበር። መርበትበቷን ለማስቆም ግን አቅም አጣች።

«ሚራኸር.....?» ለመናገር ብላ ከንፈሯ ሲንቀጠቀጥባት መልሳ ገጠመችው።

«ሜሮዳ ደህና ነሽ...?»

«አይደለሁም ደህና ነሽ አትበለኝ... ሚራኸር...ጎድተኸኛል። ቢያንስ እንኳን የሄድክበትን ብትነግረኝ ምናለ...?» ወደ ሰፋው በዝግታ ሄዶ ሲቀመጥ በዓይኗ እየተከተለችው።

«ኢትዮጵያ ውስጥ ነበርኩ.....»

«እኛም እኔን ልታየኝ ተመልሰህ መጣህልኝ።»

«አይደለም ሜሮዳ ሰው ላድን ነው የመጣሁት ሻጊዝን ላድን ነው የመጣሁት...» አለ ሚራኸር የግንባሩን ላብ እየጠረገ። ሊዋሻት አልፈለገም። «አስቸኳይ ጉዳይ ነው።»

«እኮ! ለእኔ ምንም ግድ የለህም። አውቃለሁ ። ግን መልኼ ጨቅላ እሆናለሁ። ደደብ ነኝ» አለች ሜሮዳ በሽቃ። «እና ታዲያ ከእኔ ምን ፈለክ? አሁንም ተጠቅመኸኝ ጥለኸኝ ልትሄድ.....»

«እንድትረጅን እንፈልጋለን። ሀይዎቱን እናድነው እባክሽ.....»

«እኛ አንታይሽም አይደል.....» ገናንጊዳ እጁን ለሰላምታ ዘረጋላት።

«አው ዶ/ር ገናንጊዳ ተለውጠህብኛል.....» አለች። እጁን ጠቅ አድርጋ ጨብጣ። «...ብዙ ተለውጠሃል።»

«ይህ ደግሞ ኢንጂነር ጌራ ይባላል።.....» ሶስተኛውን ሰው አስተዋወቃት። የደሰደሰ ያለው ወጣት ነው። ቢሆንም ለብዙዎች የምትመጠውተውን ደረት ረገገታዎን ለገሰችው። የደረት ረገገታዎን ምንጭ ምንነት ከሷ በቀር ማንም አያውቅም። ከተፈጠረው ለንግድ ሆነ ግን ሁኔታዎ ያሳብቃል። ጌራ በልጅነት ልብዋ በሀሳብዋ ስለ ታፈቅረው የነበረውን ሰው መሰላት። ልብዋ ድንገጥ ሲል ተሰማት። በድንጋጤ አፍጣ ስትመለከተው ሁሉም ግራ ተጋቡ። «ሜርጻ.....?» አለችው እጆቻቸው እንደ ተወሰደላት እጅግ ወዝወዝ አድርጋ። «...ስለ ተዋወቅን ደስተኛ ነኝ።»

«ጌራ.....?» አላት ግራ ተጋብቶ እየተመለከታት። «ምን ይምጣላችሁ..... ?» አለች ሜርጻ መጠጦች ወደ ተደረገሩበት ኮሪደር እየተራመደች ።

«ለኔ ውሃ» አለ ሜርጻ።
«ለእኔም ውሃ» አለ ግንጊዳም።

«ኢንጂነር ሻጊዝን ለማዳን ነው የመጣነው ነው የምትሉኝ ?» አለች ውሃ እየተጻፈችላቸው። «አልሰማችሁም ማለት ነው !?»
«ምን !?» አለ ሜርጻ የብርጭቆውን ውሃ ወልጦ።

«ሳይንቲስት ኢንጂነር ሻጊዝ የኢትዮጵያውያንን የገና በዓል ከቤተሰቦቹ ጋር ለማክበር ለረጅም ጊዜ ከሚኖርበት የካሊፎርኒያ ግዛት ወደ ቴክሳስ ከተጓዘ በጎላ ቴክሳስ ውስጥ ከልጆቹ ጋር የቅርጫት ኪስ ሲጫወት በድንገት በመውደቁ ወደ ሰሜን አስቲን የህክምና ማእከል ለህክምና መግባቱን አልሰማችሁም!?» ጥያቄ አንዳያበዙባት ያለበች ይመስላል። ሳታቋርጥ ተናገራ በረጅሙ ተነፈሰች።

«እሱንም ለምተናል። ብዙ ሰው የሰማውም ጉዳይ ነው። ከአንድ ሰአት በፊትም ሰሜን አስቲን የህክምና ማእከል ውስጥ ነበርን። ዶ/ር ግንጊዳ በዚህ የህክምና ማዕከል ውስጥ ድር ይሠራ ስለነበር እንደገና ሥራውን ለመጀመር አመልክቶ ሊፈቀድለት አልቻለም። ስለዚህ የኢንጂነር ሻጊዝን ህክምና በግንጊዳ እዝ ሥር ለማድረግ አንችልም። በዚህ ላይ የኢንጂነርን የጭንቅላት ቀዶ ህክምና ለማድረግ የተመደበው ዶክተር ሱስ ካን የተባለ ነፍሰ በላው ትውልደ እስራኤላዊው ዶክተር ነው። ዶ/ር ሱስ ካንን አውቀዋለሁ። ሱሳንጅለስ ውስጥ አብረን ስንሰራ አውቀዋለሁ። እንዲያውም ለሻጊዝ የሚደረግለትን የልብ ቀዶ ጥገና በበላይነት ሲመራ የኖረ ቅጥረኛው ሰው እሱ ነው» ሜርጻ ግደኛቱን አይኖቿ ላይ እንከባለላቸው።

«እና ከኔ የምትፈልጉት ለሁን ምንድን ነው!?» ሜርጻ የሚገገገውን ሰሜን እየተነበበባት ሙክ ብላ ተናገረች። «አየሽ ሜርጻ.!?» ዶ/ር ግንጊዳ ተቆጣጥሮ ጣልቃ ገባ። «ከሶስት አመት በፊት ሰሜን አስቲን የህክምና ማእከል ውስጥ ከዶ/ር ሱስ

ካን ጋር አብሮ የመሰራት አድል አጋጥሞኝ ነበር። ዶ/ር ሱስ ካንን በደንብ አውቀዋለሁ። እሱ ቀዶ የሰፋው ታካሚ ቆሞ ሲሄድ ለይቼ አላውቅም። ይህን የሚያደርገው ታዲያ ችሎታ ስለሌለው እንዳይመስለኝ። እሱ ቀዶ የሚሰፋቸው ታካሚዎች የተመረጡና የተጠመዱ ሰዎችን ነው። ዶ/ር ሱስ ካን ማለት በእልፍ ቢላዎ የሚበላ ሰው ማለት ነው። ለሲ.አይ.ኤ ይሠራል፤ ከምሳድ ጋር እንደሚሰራ ግን ሲ.አይ.ኤ እንኳ አያውቅም። ለዚህ በቂ መረጃ ልሰጥሽ እችላለሁ። የድምፅና የምስል ማስረጃ። በሰዚህ የሻጊዝን አንጉል አውጥቶ ሰውሻ ሲወረወረው እንደሚችል አትጠራጠራ። ኢንጂነር ሻጊዝ ቴክሳስ ውስጥ ይህ ድርግ እንዲሰራበት የተወሰነበት ምክንያት ይህ ነው። ኢንጂነር ሻጊዝ ሰሜን አስቲን የህክምና ማዕከል ውስጥ በዶ/ር ሱስ ካን ታካሞ በህይወት ከወጣ ከምላሴ ፀጉር ይነቀል።...አስኪ ማን ይሙት እንዴት ቅርጫት ኪስ ለመዝናናት የሚጫወት ሰው ወድቆ ይህን ያህል ጉዳት ሊደርስበት ይችላል? በየትኛው ሀገር ነው እንዲህ አይነት ተውኔት የተጻፈው? ምን ያክል ዘሎ ቢወድቅ ነው !?» ዶ/ር ግንጊዳ አፍንጫው ላይ ቁር ያለውን ላብ ጠረግ ጠረግ ሲያደርግ ኢንጂነር ጌራ ብዕርና ወረቀት ከደረት ኪሱ አውጥቶ የሆነ ግራፍ ጫር ጫር አደረገ። «ታያላችሁ?!» አለ ጌራ ግራፉን እየሳያቸው። «የመራት የሰበት ሃይል 9.8 አይደለም እንዴ አዚህ አገር?!.....ወይስ በሲ.አይ.ኤ ስለት የአሜሪካ መሬት የሰበት ኃይል 40 ገባ?! ...እስቲ አስቡት ኢንጂነር ምን ያክል ርቀት ወደ ላይ ዘሎ ወድቆ ነው ይህን ያክል ሲጉዳ የሚችሉት?! ...ወይስ እንደ ኪሱ በቅርጫቱ ቀዳዳ ሾልኮ በጭንቅላቱ ተፈጥሮ ነው?! እሺ ስምን እግሩ አልተሰበረም?! ዘሎ መሬት ላይ ሲወድቅ ምናልባት በእግሩ ወይም በእጁ መመርኮዙ አይቀርም። ለምን እጁ ተሰብረሰ አላሉንም ?! ወይም ወገቡ.... »

«ሰሜን አውስቲን የህክምና ማዕከል የቀዶ ጥገና ክፍል ውስጥ ዶክተሮችና ነርሶች ይራወጣሉ። የኢንጂነር የቅርብ ሰዎች በጭንቅት ይንቆራጠጣሉ፤ ያምጣሉ። የተዘለፈሰፈውን ታካሚ የከበቡት ሐኪሞችና ነርሶች ይተረጎማሉ። በጭንቅት ሲነጋገሩ አፍንጫቸው ላይ ያደረጉት የሽታ መከላከያ ቡንግ ቡንግ ይላል። ዶ/ር ሱስ ካን እየሙሽ ትዛዝ ያስተላልፋል። ከሁለት ወገን በደረሱት አስፈሪ ትዕዛዛት መሀል አዕምሮው ለምርጫ ተቆግሮ ይዋዥቃል።
«ያም ሆነ ይህ ለሁን ከዚህ በላይ የምናወራበት ጊዜ አይደለም። ፈጥንን ወደ ቴክሳስ መሄድ አለብን። ልንደርስለት

ይገባል። ያስከፍለውን መስዋዕትነት ከፍለን ማዳን አለብን» ዶ/ር ሚራዥ ተፈናጥሮ ተነሣ።

«እኔ ግን.....» አለች ሚራዳ። «ከአሁን በኋላ ለማንም ለምንም ብዬ የምከፍለው መስዋዕትነት አይኖርም። ሰው ማድረግ የሚችለውንና ማድረግ የማይችለውን ለይቶ ማወቅ አለበት። ወደ ማትችሉት ውስብስብ ነገር ውስጥ እየገባችሁ ነው። ይህ አሜሪካ ነው። በሲ. አይ. ኤ ግዛት ውስጥ ነው ያላችሁት። ኢንጂነር ሻጊዝን ይቅርና ኢንጂነር ሻጊዝ ከተላጩው የፀጉር ዘለላ ላይ እንዲት ቅንጣት እንኳ ይዛችሁ መሄድ አትችሉም። አሜሪካ እንኳን ለናሳው እውቅ ሳይንቲስትና ለአለማችን ቁንጮ የሆዋ ተመራማሪ ኢንጂነር ሻጊዝ ይቅርና ለአንድ ተራ ዜጋዎ እንኳ የማታነሳው በትር አይኖርም። ትሰሙኛላችሁ? አርፋችሁ ወደመጣችሁበት ተመለሱ። ይህን ነው ልመክራችሁም ልረዳችሁም የምችለው.....አሜሪካ ለዚህ ሰው ስትል ማንኛውንም ጦርነት ለማድረግ ዝግጁ ናት። ሰብተኛው የአለም ጦርነት ቢነሳ እንኳ ይህን ሳይንቲስት ከአሜሪካ እጅ ፈልቅቆ መውሰድ የሚችል አይኖርም። ጃፓን፣ ቻይና፣ በቅርቡ ወደ ሀዋ መንኮራኩር ለማምጣት ደፋ ቀና የምትለው ህንድ፣ ሰሜን ኮርያ፣ አሰራሌል፣ ሩሲያ፣ ኢራን፣ ሰርያ.....እነዚህ ሀገራት ሁሉ ሲባዘኑለት ኑረው ያላገኙትን ሰው እናንተ ልትወሰዱት? ምናልባት በገዳማዊው ሚራዥ በኩል መለኮት ጣልቃ ካልገባ ወይም ሞት ጠምቷችሁ ካልሆነ በቀር እንዲህ ማለባችሁ በራሱ የምዕት ዓመቱ ምርጥ ቀልድ ነው። እኔ በበኩሌ በዚህ ሰውዬ ጉዳይ ውስጥ ብምት አልገባም። እኔ ሚራዳ ነኝ። የምችለውንና የማልችለውን ለይቼ አውቃለሁ።» አለች ወደ ፊታቸው አንገቷን ከደረቷ መዛ።

ዶ/ር ሱስ ካን እየተንቀጠቀጠ የመርፌውን ስሪንጅ እስከ ደንደሱ በኢንሱሊን ሞላው። «አ! አምላኬ» በጭንቀት ተንፋሶ። «ጲላጦስን እጅን ማነው ያስታጠበው? እኔ ልታጠብ ብል ግን ውሃ የሚጨምርልኝ የለም። እጅን ይቆርጡኛል እንጂ። አ! ያልታደልኩት ጲላጦስ!.....»

ሁሉም አቀርቅረው በሆፕታ ማስላሰል ጀመሩ። አማራጭ አንዳለ።

«አንቺ የምታደርገልን እኮዶ/ር ሱስ ካንን ማጥመድ ብቻ እኮ ነው» አለ ሚራዥ እስከ ተቀመጥቷበት ጥግ ተንፋዋቆ ተቀምጦ። ለትንሽ ሴኮንዶች እይኖቼን ትኩር ብላ ተመለከተችው። ናፍቆቱ ሲያርመዘምጣት የኖረችውን ያህል።

«አወድሃለሁ ሚራ!.....» አለችው ፈጣሪ ከፅርሃ አርያም ከዋክብት መሀል ነቅሎ የተከለላት የሚመስሉ ዓይኖችዋን አስለምልማ።

«እኔም.....»አወድሻለሁ ሲላት ቃሉ ከከንፈሩ ሲደርስ መልሶ ዋጠው። አንድ ነገር ውስጡ እንዳለ ይሰማዋል። የውስጠኛው ውስጡን ማሸነፍ ግን አልቻለም። ውስተ ውሳጤውን። እንዲያውም እሷን ሲያይ ትዝ የምትለው ሲጻራ ናት። የሚሮዳን አካል አካላ አድርጋ በሚሮዳ ቃል የምትናገረው ሲጻራ ትመስለዋለች። «ሰለማፈቅርህ ግን ከማትችለው ነገር ውስጥ ስትገባ ይዘኸኝ አትግባ። ላፈቅርህ እንጂ ልታፈቅረኝ የተፈጠርኩ አይመስለኝም በእርግጥ። ውለታ ውዱልህ አንድታፈቅረኝም አልፈልገም። ፍቅር የውለታ ምላሽ አይደለም። እሺ ይህንን ነገር ከሀገርህ አንገር እንየው ብንል ኢንጂነር ሻጊዝ ለኢትዮጵያ የሚገባት ሰው አይደለም። እንዲያውም አንተን ብዬ እንጂ ኢትዮጵያ የምትባል ሀገር ታስጠላኛለች። እንዴት እንዳይኩ እኔ ነኝ የማውቅ። የእናቴ ገላ ለርካሽ ሽርሙጥና የተሸጠባት ሀገር ናት ኢትዮጵያ። አሁን ኢትዮጵያ ምና ይወደዳል ! ቁንጫዋ? ትኃኗ? እኮ? መሪዎቿ ? እስኪ ከምና ነው ፍቅር የያዛችሁ?.....»

«እከካም ያደረግናት እኛው ራሳችን እንጂ ኢትዮጵያ ለችጋርና ለጉስቀልና አልተፈጠረችም» ኢንጂነር ጌራ ጣልቃ ገባ።

«የም ሆነ ይህ ያችን ቀፋፊ ሀገር የምወድበት ምክንያት የለኝም። ለኢትዮጵያ ብዬ ደግሞ የማንቆረቆረው ላብ የማፈሰው ደም የለኝም። ሚራዥ..... » አለች እስከ አፋ ተጠግታ። « በዚህ ጉዳይ ልተባበርህ ስላልቻልኩ ይቅርታህን እለምናለሁ። በዛ ላይ ደግሞ ዘግይታችኋል። በዚህ ሰአት በኢንጂነሩ ላይ ያፈጠጡ አንድ ሺህ አንድ ዓይኖች እንደሚኖሩ አትጠራጠሩ። ኪጂቢ፣ ሞላድ፣ ሲ.አይ.ኤ፣ የኢትዮጵያ የደህንነት ሰዎች ወዘተ ወዘተ። ይህኔ በእነዚህ ኃይሎች የሰሜን አስተን የህክምና ማዕከል እንደታጠረ መጠራጠር ቂልነት ነው። ኢትዮጵያን ሳይጨምር መላው ዓለም ይህን ሳይንቲስት በእጁ ለማስገባት በሚሰንበውበት ሰአት መምጣታችሁ በራሱ የረፈዳችሁ መሆኑን ሳይሆን የሚያሳየው የቀራችሁ መሆኑን ነው።»

«አንንቀላቀስ።» አለ ዶ/ር ሚራዥ ቁጥ ብሎ ተነስቶ። «ሀ!...ኢትዮጵያ ውስጥ ችጋር ያልወቀጠው የለም። ሁላችንም በለቆቃ ውስጥ ነው ያደግነው። እኔን የሚገርመኝኢትዮጵያ እንደ የውስጥና የውጭ ጠላቶቿ ብዛት እስከ አሁን ከምድረ ገፅ አለመጥፋቷ ነው። የኢትዮጵያ እስከ አሁን መቆይት በራሱ ለዚህ ትውልድ ታላቅ ነገር ነው። እስኪ እስቢ ኢትዮጵያ እንደ እስራኤል ጠፍታ ቢሆን ኖሮ መልሰን እንመሠርታት ነበር? አሁን በዚህች

ብቻዎን በቆመች ሀገር ቂም ይያዛል ? ሜርዳ ...አዎ እዚህ ...አሜርካ ውስጥ ለእያንዳንዱ ችግር መፍትሔ አለ። ኢትዮጵያ ውስጥ ደግሞ ለእያንዳንዱ ችግር ሌላ ችግር አለ። ግን ሁኔታዎች በዚህ አይቀጥሉም። ኢትዮጵያ የምታብብበት ጊዜ ሩቅ እንዳይመስልሽ። ትናንት ደሀ ስንላት የነበረችው ህንድ ዛሬ የሆነ ምርምር ተቋም ሳይቀር ገንብታለች። አሰቢ... ሻጊዝ ኢትዮጵያ ውስጥ ገብቶ መቶ ሰው ቢያሰለጥን እንኳ የሚመጣውን ለውጥ ማሰብ ቀላል ነው! ኢትዮጵያ የአዕምሮ እንጂ የጥሬ ሀብት ደሀ አይደለችም። አመኝኝ የኢትዮጵያ ትንሣኤ ሩቅ አይደለም። ከኢትዮጵያ የሀዋ ምርምር ተቅዋም መንከራከሮች የሚመጥቁበት ጊዜ ሩቅ አይደለም። ይዘገይ ይሆናል እንጂ የማይሳካ ህልም የለም። ጉንዳኖች ማዕበል እንደ ቅቤ እዩናጣቸው ተያይዘው ወንዝ ይሻገራሉ።...ስለ ኢትዮጵያ አናቅማም አናፈገፍግም። አስከ መጨረሻዋ የደም ጠብታ.....» በሩን እስኪገነጠል በርግዶት ወጣ። ዶ/ር ገናንጊዳ እና ኢንጂነር ጌራም ተከትለውት ወጡ።

♦♦♦♦♦
ዶ/ር ሱስ ካን ጫን ጫን እየተነፈሰ ታካሚውን በብሽታ ውስጥ ተመለከተው። ጆሮው ላይ በተተከለለት ረቂቅ ስልክ ውስጥ «ምን ትጠብቃለህ?» ገርናና ትዛዛዊ ቃና ያለው ድምፅ ታምቡሩን የቀደደው መሰለው። «አሁኑን!» በቀዶ ጥገናው ክፍል ውስጥ የተገጠመውን ሰውር ካሜራ ቀና ብሎ ተመለከተው። እንደሚከታተሉት አውቆ በእሽታ ራሱን አወዛወዘ። መርፌውን ከጋወት ኪስ አውጥቶ በጭካኔና በቁርጠኝነት አልጋው ላይ ወደተኛው ታካሚ ተመለከተ። በኢንጂነሩ ዙሪያ ይተራመሱ የነበሩትን ነርሶችና የህክምና ቡድን አባላት እንዲወጡ ትእዛዝ በመስጠቱ ወጥተዋል። ትክክለኛው ሰዓት ላይ መሆኑን ተገንዝቦ መርፌውን የያዘበት እጁ እየተንቀጠቀጠ ወደ ኢንጂነሩ ተራመደ።

♦♦♦♦♦
ከሜርዳ ቤት ታዛ ወደ ቆመችው መኪና መሰላ ዴር33 ልዩ ትንሽ አውሮፕላን ሲገቡ ሲሉ ልብሷን በፍጥነት ለባብሳ ተከተለቻቸው። ሶስቱም ዞረው አዩአት።
ዶ/ር ማራሻሻ ፊገግ ሲል ውብ ነጫጭ ጥርሶቹ በመብራቱ ሀዳል ሲፈልቁ ታያት።
«ለአንተ ስል ገሃንምም ቢሆን አገባለሁ» አለችው ልዩ ወደ ሆነችው መኪና ተከትላቸው እየገባች። እጇን ስቦ ፊገግ እንዳለ ከጥጉ አስቀመጣት።ሙሉ ጥቁር ሰብሳ እስከ ወኔዋ ወታደር መስላለች ።
ኢንጅነር ጌራ ልዩዋን ዴር33 ዴርቶጋዳ ልዩ ማሽን በፍጥነት እየነዳ የጊው ዮርክን ከተማ ጉዳና ጨርሰው ወደ

ገጠራማው ግዛት እንደገቡ ከመኪናዋ መሪ ጥግ የተገጠሙ ቁልፎችዋን ሲጫን መኪናዋ ከሆድ አቃዋ የወጡ ክንፎችዋን እንደ አምራ ዘረጋጋች። ቀስ በቀስ ወደላይ ከፍ፣ ከፍ፣ ብላ እንደጀት አውሮፕላን አየሩን እየሰነጠቀች ለማይ ላይ በከፍተኛ ፍጥነት ስትብር ሜርዳ አይደገን አፍጥጣ አፋን እንደከፈተች ወደ ማራሻሻ ዞረች።

«አሁንስ አታምኝም? ብትሰማ ኑሮ አዎ አታምኝም። እያየሽም አለማመን መብትሽ ነው። ማንንም ለማሳመን አይደለም የምንሠራው። ጭንቅላትን ያህል አካል ይዘን የተፈጠርነው ውሃ እንድናምቅበት አይደለም።»

«እኔ አላምንም ከሰማይ የወረደችላችሁ አውሮፕላን መሆን አለባት» አለች ሜርዳ ተደንቃ።

«ይልቅ ቀበቶሽን ጠበቅ አድርጌ ኦውስቲን ልንደርስ ስለሆነ ከገጠራማው መንገድ ላይ ነው የምናርፍ»አለ ኢንጂነር ጌራ በከፍተኛ ፍጥነት እያበረረ። «ሁላችሁም ቀበቷችሁን በደንብ አጥብቁ»

ቀስ በቀስ መኪና መንገዱ ላይ ካሳረፋት በጋላ ሌሎች ቁልፎችን ሲጫን ክንፎቿ ወደ ውስጥ ገብተው ፍፁም መኪና መሰለች። የታርጋ ቁጥርቿን መሪው ጥግ ባለ ቦርድ ላይ ያሉ ቁጥሮችን ነካክቶ ካስተካከለ በጋላ ወደ ሰሜን አስቲን የህክምና ማዕከል የሚያደርሰውን አውራ መንገድ አሳብሮ ገብቶ በፍጥነት ነዳት።

«በእውነት ኢትዮጵያ ውስጥ ነው የሰራችኋት!?!...» አለች ሜርዳ በአግራምት አፋን እንደ ከፈተች።

«...ነው እንዳልልሽ ውሸት ይመስልሻል፤ አይደለም እንዳልልሽ እነውት ይመስልሻል» አላት ዶ/ር ማራሻሻ እየሳቀ።

ጌራ የማራሻሻ መልስ ገርሞት ወደነሱ ዙር ሲስቅ ሜርዳ ካይኖቹ ጋር ተጋጨች። ከውስጡ የፈለቀ አንዳች የማታውቀው ወላፊን ልብዋን ሲጠብሳት ታወቃት። «አይደረግም!» አለች በውስጥዋ። «ምን አይነት ስስ ልብ ነው ያለኝ ስኔ ሞት? ለስንቱ ደንግጨ እዘልቀዋለሁ..... ደሞ እንዴት ያምራል! በርግጥም ይህ ሰው በልጅነት ልቤ ለፍቅር እስለው የነበረው ሰው ነው.....» የልብ ምትዋን ያረግባለት ይመስል የማራሻሻን ክንድ ጥብቅ አርጋ ያዘችው። ከጌራ ማጅራት ላይ አይንዋን ሳትነቅል።

ቴክላስ ፣ አሜሪካ

9105

ሰሜን አውስትሪን የህክምና ማእከል

ታዋቂው የሰሜን አውስትሪን የህክምና ማዕከል ግርግር በዝቅብታል። ጆርጃቸውን ቢቆርጧቸው የማይሰሙ የሚመስሉት ነጭ ጋወን የለበሱ ዶክተሮች ይራወጣሉ። የተደገመባቸው የሚመስሉት ነርሶችም ይቅበዘበዛሉ። አያሌ የቡድን ረዳቶችና የቴክኒክ ሰራተኞች እንደ ነሐሴ አሸን ብር ብር ሲሉ ርዕደ መሬት የተከሰተ ይመስላል። የቀዶ ጥገና ክፍሎች በዶክተሮችና በነርሶች ተጨናንቀዋል። የድንገተኛ ክፍሎችም በሚያጣጥሩ በሽተኞች የስቃይ ድምጾች ምድራዊ ሲኦል መሰለዋል።

ከዶክተሮች መልበሻ ክፍል ነጭ ጋወን ለብሶ ከዋናው መተላለፊያ በስተቀኝ በኩል ያለውን የቀዶ ጥገና ክፍል በርግዶት ሲገባ ዶ/ር ሉስ ካን በቅጽበት ፊቱን በሩን በርግዶ ወደ ገባው ሰው እኩሮ አፈጠጠበት። «አው! ...ዶክተር ጥንጊዳ ...በስንት ጊዜህ ተመልሰህ መጣህ? ከረጅም ጊዜ በኋላ...» አለ ዶ/ር ሉስ ካን ጆሮ በሚበሳ ቀጭን ድምጽ። ቀጭን ድምጹ ፈጣንም ስለሆነ እንግሊዝኛው ከማሽን የወጣ እንጂ ከሰብአዊ ፍጡር ልሳን የወጣ አይመስልም። እናንዳው ላይ ያደረገውን የሽታ መከላከያ አረንጓዴ ጓንት ባጠለቀ እጁ ወደ ላይ እያሰጠጋ «እንኳን ደሀና መጣህ ለማንኛውም?» መርፈውን በግድግዳው በኩል ሽፍኖ ወደ ኪሉ ከተተው።

«እንኳን ደሀና ቆየሽኝ ዶክተር ሉስ ካን?» አለ ዶ/ር ጥንጊዳ ጠረጴዛው ላይ ወደተጋደመውና በቀዶ ጥገና መሣሪያዎች ገመድ ጭንቅላቱ ላይ ወደተተበተበት ጥቁር ታካሚ እየተጠጋ። «ታካሚህ እንዴት ነው በጣም ተጉድቷል?»

«በጣም እንጂ በጣም ነው የተጉዳው። ከቀዶ ጥገናውም በኋላ ወደ ጭንቅላቱ የሚፈሰውን ደም ማስቆም አልቻልንም። ይህን ቀዶ ጥገና ለማድረግ በአፕራሽን የተሰማራውን የህክምና ቡድን እንደመምራቴና በሪፖርቱም ላይ እንደገለጽኩት ወደ ጭንቅላቱ የሚፈሰውን ደም ማቆም አልቻልንም» አለ ዶ/ር ሉስ ካን በብሽቀት ተንፍሶ። ጆሮው ላይ የተተከለሰትን ረቂቅ ስልክ ለጊዜው ግንኙነቱ እንዲቀረጥ አድርጎ የመከታተያ ካሜራውንም በፍጥነት ዘጋው።

ጥንጊዳ ድምጹን ዝቅ አድርጎ «ይህን አፕራሽን ለምን እኔ አልጨርሰውም?» አለው።

«ምን?» አለ ዶ/ር ሉስ ካን በመጠየቅ እየተመለከተው። «በደቂቃዎች ውስጥ የታካሚህን ደም ማስቆም አችላለሁ» አለው የበለጠ ተጠግቶ። «እደኝ ላውሰህ?»

«...እያልክኝ ያለኸው ከአንተ የበለጠ ችሎታ አለኝ ነው?» የዶ/ር ሉስ ካን ነጭ ቆዳ በቅፅበት ቀላ።

«...አይደለም። ላግዝህ ማለት ችሎታ የለህም ማለት ነው? ...አብረን ሰርተን አናውቅም እንዴ ዶ/ር ሉስ ካን? ...ተጋዝን አናውቅም እንዴት? ...ይህን ነገር እንዴት በሌላ ትመንዝረዋለህ...? እኔ ያልኩህ ሌላ አንተ ያልክኝ ሌላ። ምናልባት ለአንተ ያልታየህ ለእኔ ሊታየኝ ይችላል። እያከምከው ያለኸው ሰው ደግሞ በጣም አስፈላጊ ሰው ነው። የዓለማችን ምርጫ ሳይንቲስት።»

«የማያስፈልግ ሰው አለ እንዴ ዶ/ር ጥንጊዳ?»

«የማያስፈልግ ሰው የለም። አስፈላጊ ሰው ነው ማለት አስፈላጊ ሰው የለም ማለት ነው ዶ/ር ሉስ ካን?»

«አሁን ሥራዬን ልስራበት ያለ ምድብህ መጥተህ አትበጥብጠኝ!» ረጅም አፍንጫው እስኪንቀጠቀጥ ተቆጣ ዶ/ር ሉስ ካን። «አለበለዘያ ለህክምና ማእከሉ ፕሬዝዳንት ለማመልከት እያስገደድክኝ ነው። ውጣልኝ አሁን። ከባድ ጥፋት እያጠፋህ ነው። ውጣልኝ። ለፕሬዝዳንቱ ከማመልከቱ በፊት ውጣልኝ።...ውጣልኝ» አለ ሉስ ካን አመልካች ጣቱን ወደ በሩ ቀስሮ እያንዳንዱን ቃላት አጥብቆ እየጠራ። «ዲቃላ!» አለ በውስጡ

«እሺ እውጣለሁ። ግን ስለሚደረገው ነገር የማላውቅ እንዳይመስልህ። don't forget what we have done before... ታስታውሳለህ ሉስ...» አለ ዶ/ር ጥንጊዳ ክፍሉ ውስጥ አቀርቅሮ እየተንጉራደደደ። «ከዘጠኝ ታካሚዎች ዘጠኝ ጉበት፣ ከሌላ ሶስት ሴት ታካሚዎች ደግሞ ሶስት ከ-ላሊት፣ እዚህ የህክምና ማዕከል ውስጥ ከሞተ ከአንድ ታዋቂ ሴናተር ደግሞ ልብ አውጥተህ በመሸጥህ የእነዚህ ሁሉ ሰዎች ደም በእጅህ እንዳለ አታውቅም?»

«ምንድን ነው የምታወራው?» ዶ/ር ሉስ ካን ደሙ ሞቀ።

«የእነዚህ ሰዎች ደም በእጅህ እንዳለ ሁሉ ይህንና ሌሎች ዘግናኝ ወንጀሎችን ስትፈጽም በሰው-ር የተቀረጸው ቪዲዮ ካሴት ደግሞ በእኔ እጅ ነው። አሁን ወጥቼ መሄድ አችላለሁ።...» ዶ/ር ጥንጊዳ ወደ በሩ ሲራመድ የሚርዳ እቅድ እንዳሰራ እየጸለዩ ነበር።

«ቆይ!» አለ ሉስ። «መንጋገር ሳይኖርብን አይቀርም።»

«ከዚህ አፕራሽን ጀርባ ያለውን ሻጥር በሙሉ አውቀዋለሁ። ሞላድም በለው ሲ.አይ.ኤ የግል ገመናህን ሊሸፍኑልህ አይችሉም። ምናልባት እኔን እዚህ ብታስቀረኝ እንኳ ገመናህን ሊያጋልጥ የሚችል አጋር እውጭ አቀሜ መምጣቴን ልታውቅ ይገባል። መደራደር ካለብን ግን ከዚህም በላይ ጥሩ ወደ ሆነ ነገር

የተበላሸውን ሁሉ ልንቀይረው እንችላለን። ከሞላድም ሆነ ከሲ.አይ.ኤ ልታገኘው የምትችለው ዋነኛው ነገር ገንዘብ ነው። እኔ እስከ ማውቀው። ገንዘብ ከሆነ ደግሞ መደራደር እንችላለን።» ዶ/ር ዣንጊዳ ትከሻውን ወደላይ ንጦ ዝም አለ።

«አሺ እንደራደር።» አለ ዶ/ር ሱስ ካን የተሸናፊነት እስትንፋስ ተንፍሶ።

«ከእኔ ጋር አይደለም የምትደራደር። ከሴቶች ቁጥርን ሽንት ቤት ውስጥ ሁለት ሰዎች ይጠብቁህል በፍጥነት ደርሰህ ተመለስ። እዛ ስትደርስም (ዶ/ር) የሚል ድምጽ አለማ። ይከፍቱልሃል።»

ዶ/ር ሱስካን እየተጣደፈ ቁጥርን የሴቶች ሽንት ቤት በር ላይ እንደደረሰ (ዶ/ር) አለ ከማሸን የወጣ በሚመስል ድምፅ በለሆላስ። የሽንት ቤቱ በር ገርበብ ብሎ ተከፈተ። ነጫጭ ጋዋን የለበሱ አንድ ወንድና አንዲት ሴት ቆመዋል። የሴቶች ሽንት ቤት ውስጥ። ሜሮዳ ማሬኛ የተገጠመለት ሽጉጧን አንገቱ ሥር ስትወሽቅ ሚራዥ ደግሞ የሽንት ቤቱን በር ጠርቅሞ ከውስጥ ዘጋው። ዶ/ር ሱስ ሊናገር አፉን ሲከፍት «አሱሱ.....» አለች ሜሮዳ ጣቷን ከንፈሩ ላይ ጭና። «የመደራደሪያ ሀሳብ በእኛ ብቻ ይቀርባል። ትስማማለህ? ከሥሩ ሽጉጥ የተደቀነበት አንገቱን በመነቅነቅ ተስማማ። በእጁ የያዘውን ኢንሱሊን እስከሲሪንጁ ደንደስ የማገ መርፌ እንዲጥል አስገደደችው። ረጅም አፍንጫውን ወጥሮ በሳንባው ሙሉ የሳብውን ትንፋሹን ለቆ መርፌውን ጣለው።»

«አንደኛ!.....ኢንጂነሩን በህይወት ታስረክበሰለህ። ሁለተኛ!.....የመሞቱ ዜና ተነግሮ ማንኛውም አካል መሞቱን እስኪያረጋግጥ ይህን መርፌ ትወገዋለህ።» ስሪንጁ ባረንጉዋዶ ፈላሽ የተሞላ መርፌ እየሰጠችው። «በዚህ መርፌ ውስጥ ያለው ውህድ ከደሙ ጋር ከተቀላቀለ ከሃያ ሴኮንዶች በሁዋላ ሰውነቱ እጅግ በጣም ዝቅተኛ በሆነ ሃይል ውስጥ ሆኖ በህይወት መኖሩን ማንም በማይገነዘበው ሁኔታ በህይወትና በሞት መካከል ይቆያል። በሁዋላ በድብቅ በምናስገባው ምስጢራዊ የሬሳ ሣጥን ውስጥ ካስገባኸው በኋላ የሬሳ ሣጥን ውስጥ ያለውን የአክሲዥን መስጫ መሣሪያ ትገጥምለታለህ።ውስጡ የሚቀመጥልህን ግሉብስም ትተክልለታለህ። እንደገና ወደ ህይወቱ ሲመለስ ሰውነቱ አስፈላጊውን ሃይል ማግኘት አለበት። ከዛም ሲነቃ እንዳይንቀሳቀስ ሳጥን ውስጥ በምታገኛቸው ቀበቶዎች ከሬሳ ሳጥን ጋር በደንብ ታስረዋለህ። ለስተኛ!..... ይህን ምስጢር ማንም ማወቅ የለበትም። አራተኛ!..... የሬሳ ሳጥን ረቂቅ ካሜራ የተገጠመለት ስለሆነ ከውስጥም ከውጭም የምታደርገውን ማንኛውንም እንቅስቃሴ ቀጥታ እንክታተልሃለን። አምስተኛ!.....ከሌላ አካልም ሆነ ከቤተ ሰቦቹ የሚመጣ ማንኛውም የሬሳ ሳጥን ውስጥ አስከሬንን እንዳታስቀምጥ መጠንቀቅ አለብህ። ስድስተኛ!.....»

ሥርአተ ቀብሩ ተፈጽሞ መካነ መቃብሩ ባዶ ከሆነ በኋላ ከዚህ የሀክምና ማዕከል በር ላይ ትጠብቀላለህ። የሰራዥውን የምድራችን ዘግናኝ ወንጀልህን የሚያጋልጠውን ፊልምና አርባ ሚሊዮን ዶላር የያዘ ቦርሳ በእጅህ እናስረክብሃለን። ቤትህ ስር የተጠመደው ፈንጅም ይከሸፋል። ትስማማለህ?»

«ትስማምቻለሁ። ፊልሙ ግን ዋናውም ሆነ ኮፒው በሙሉ በእጅ እንዲገባ እፈልጋለሁ።.....እባካችሁ ቤተሰቦቼንቦንቡ...እ...እንዳይፈነጻ.....» ሱስ ትንፋሹ ፈጠነበት።

«እሱን ለእኛ ተወው። ተውኑቱን በደንብ መጫወት አለብህ። ሆሊውድም ቢሆን እጁን ዘርግቶ ይቀበልሃል። እሁን ሥራህን መጀመር ትችላለህ።» በአገጫ የሚወጣበትን በር አመለከተችው። ዶ/ር ሱስ ካን በፍጥነት ወደ ቀዶ ጥገና ክፍሉ ተንገገገገ።

«በደንብ እየኝ!» አለችው ሜሮዳ ወደ ሚራዥ ዞራ ካን ከሄደ በኋላ። «እኔን የጉደለኝ ፍቅር ነው። ብልጠትና ጥበብ አይደለም። የፈጠርነው ዘዴ እንደሚሰራ አትጠራጠር።»

«እኔ ባንቺ ተጠራጥራ አላውቅም። የመረጥኳትም ትክክለኛዋን ሰው ነው» አላት ሚራዥ ኮርቶባት።

«ለፍቅር አልመረጥክኝም። ለዘዴ ብቻ። በልጅነትህ ካደክበት ገዳም በተማርከው ጥበብ ምናምኑን አስነካሃኝ ልበል? ለምን የመስተፋቅር አስደግመህብኝ እንደሁ ቁርጠኑን አትነግረኝም?»

«ሲሉ ሰምተሻል!» አላት። «ለዛሬ ዘመን ሴት ደግሞ የመስተፋቅር ማስደገም ያስፈልጋል? ሀ!.....የዛሬ ጊዜ ሴቶች ሳይደገምባቸው የተደገመባቸው ናቸው። የመስተፋቅር ማስደገም አያስፈልግም። መስተፋቅር የሚሉት እውነት ከሆነ እሱን ለማሰራት የዘመኑን ሴቶች የሚቀድሙባቸው ባልተገኘ። እናንተን ነው መጠርጠርስ። በእውነት ዛሬ የምስቀው ሳቅ ቢኖረኝ ስቁም አይወጣልኝ ነበር።»

«አሺ ባይሆን አንድ ጊዜ ጥብቅ አርገህ ሳመኝ» የሚሮዳ ዓይኖች ወደ ሰማዬ ሰማይት ተሸንጠው። ተስለምልማ ጥቁሩን የዓይኗን ብሌን ወደሸፋሏ ሳገችው። ሽጉጧን የያዙት እጃቿ አንገቱን ዞሩት። የልጁ ነጋሪት ክልቡ ነጋሪት እኩል ተጎለሙ። አፋን ከፈተኝ። በሩ ከውጭ ተንኳኳ።

«ዶ/ር!» አለ ዣንጊዳ ከውጭ በለሆላስ። «አንገታታለሁ»

ሳይንቲስት ኢንጂነር ሻጊዝ የጭንቅላት ቀዶ ጥገና በተደረገለት በአራተኛው ቀን ዓለምን ያነጋገረው ዜና ዕረፍቱ በቅፅበት ተዳረሰ። የኢንጂነሩን ሞት በሰሙ በአሜሪካና በመላው ዓለም ባሉ የቴክኖሎጂ ማህበረሰቦች ላይ ታላቅ የሀዘን ጥላ ወደቀ። ከዜተዘመዶቹ በላይ በእሱ ላይ ተስፋ ጥሰው የነበሩ ኢትዮጵያውያን ሀዘናቸውን መቆጣጠር አቃታቸው። በመላው ኢትዮጵያ በታወቀበትና ስሙ ከምንጊዜውም በላይ በተነሣበት ወቅት «ሞተ» የሚለው ዜና ሲሰማ ሁሉም በድንጋጤ ተዋጠ። እንደ ጠዋት ጤዛ ወዲያው አይተውት ወዲያው ገና የመጀመሪያው ፀሐይ ሳይወጣ ተነሳቸው።

ከመቼውም ጊዜ በላይ ፊቱን ወደ አፍሪካ በተለይም የዓለም ጭራ ወደምትባል ሀገሩ ባዞረበት ወቅት በተለይም «አፍሪካውያን ተገቢውን ድርሻ እንዲያገኙ ማገዝ የረዥም ጊዜ ህልጫ ነው። ተገቢው ቴክኖሎጂ ያለመኖር የታዳጊ አገሮች በተለይም የአፍሪካ አገሮች ዋገኖች ገንጠል ነው። የአገር ሀብትና እምቅ ብሔራዊ ንብረት ዓለም በደረሰበት ሳይንሳዊ ጥበብ አማካኝነት ለሀዘባችን ጥቅም ማዋል ይቻላል። እውቀቱ፣ ዝግጅቱና ፍላጎቱ በእኔ በኩል አለ። እስከ አሁን በአሜሪካና በአውሮፓ በገንባር ቀደም የህዋ ሳይንቲስት በመሆን አያሌ ውጤት አምጥቻለሁ። በእኔ እምነት የጠፈር ቴክኖሎጂ ለፈጣን ልማት እጅግ አንደሚጠቅም በአሜሪካና በአውሮፓ ለማሳየት የቻልኩትን ያህል በኢትዮጵያም ለማሳየት ቆርጫ ተነስቻለሁ። የተጠና... አስፈላጊና የተመረጠ ዘመናዊ የቴክኖሎጂ ሽግግር ማድረግ የምንችልበትን ዝግጅት አጠናቀናል» በማለት ለኢትዮጵያ ሁሉ ነገሩን አሳልፎ በሰጠበት ወቅት የመሞቱ ዜና መሰማቱ ለአንዳንዶች በለቅሶ እንኳ ሊወጣቸው የማይችል ስቃይ ሆኖባቸዋል።

አንዳንዶች ደግሞ ብዙ ኃይሎችን ተጠያቂ እንዲያደርጉ ሁኔታው ጋብዞአቸዋል። «ለኢንጂነሩ ምስጢራዊ ግድያ ብዙ ሀገሮችና ኃይሎች ተጠያቂ ናቸው» ከመጠርጠር ባለፈ ግን የተደረገ ነገር አልነበረም። መሞቱን ያላመኑ ብዙዎች ሲኖሩ «የቅርጫት ኋላ ሲጫወት ወድቆ የጭንቅላት ቀዶ ጥገና ተደርጎለት ደሙን ማስቆም ስላልተቻለ ሞተ» የሚለውን ዜና «ተልካሻና ፈዝ የተሞላበት ምክንያት ነው» ይላሉ።

በጨረር እንደተገደለ የሚጠረጥሩ እንዳሉ ሁሉ የኢትዮጵያን መንግስት ተጠያቂ ያደረጉም አያሌዎች ናቸው። አንዳንዶች በድብቅ ኢትዮጵያ ውስጥ የተሰራጨውንና

«እኛን አንድ ነገር ቢያድናቅፈን እንኩዋ እናንተ ሂዳችሁ ሀገራችሁን ለውጡ» የሚል ቃል ያለበትን የኢንጂነሩን ገግግር የያዘውን ቪ.ሲ.ዲ በማጣቀስ ኢንጂነሩ እንደሚሞት አስቀድሞ ያውቅ ነበር። ወይም አልሞተም ይላሉ።

የኢንጂነሩን የሞት ወሬ ተከትሎ በልዩ ልዩ ቋንቋ የታተሙ ጋዜጦችና መጽሔቶች ትኩስ ትኩስ ዘገባዎችን ይዘው ወጡ። የኤሌክትሮኒክስ መገናኛ ብዙሃንም የኢንጂነሩን ዜና እረፍት በመላው አለም በቅጽበት አዳረሱት። ብዙ ሀዘባችም በአንዳንድ ድህረ ገጾችና የኢንተርኔት ጽሑፎች ዜናውን ለማጣራት ባከኑ። ግን አንዳችም ተጨባጭ ነገር ሊያገኙ አልቻሉም።

«Engineer shagiz, who worked for NASA as chief of spacecraft and satellite systems engineer and scientist, died at 1:00 am on January 13, 2006 four days after he underwent surgery at north Austin medical center in Austin, Texas.

The scientist, a long time resident of California, traveled to Austin to visit with his extended family over the Ethiopian Christmas holiday on January 7, 2006.

He was having fun with his children when he fell and hurt himself. According to family and friends who were by his side when he passed away, a team of neurosurgeons were unable to stop the internal brain hemorrhage.» በማለት ሰፊ ዘገባ ያቀረበው «the African Tribune» ነው።

«Engineer shagiz passed away at the age of 58 on 13 January 2006 in the United States. Apart from his prestigious status as an aerospace scientist, he was also widely known for his efforts to bring about political change in Ethiopia. He publicly denounced the regime in Ethiopia and its atrocious actions and policies. Even though he was ambitious about using his knowledge, experience and high status to help his homeland Ethiopia, he repeatedly said he was not made welcome by the regime. And in 2002, he founded the political party. The Ethiopian National united front to help over throw the unpopular regime and to bring about a stable and democratic political system. He was a passionate believer in Ethiopia who always wanted to utilize his expertise to change things for the better for the average Ethiopia. Despite his sudden and early departure, he

will continue to be a remarkable role model for many generation of Ethiopia As well as for many youths of the world. The tales of his achievements in the field of aerospace will inspire many would be Ethiopia scientists.» ሲል በሳይንቲስቱ ህይወት ዙሪያ ሰፊ ዘገባ ያሰነበበው «the scientist» የሚባለውና ሳይንሳዊ ዘገባዎችንና የሳይንቲስቶችን ህይወት በመዳሰስ የሚያቀርበው ታዋቂው ጋዜጣ ነው።

«The former NASA chief of spacecraft and satellite systems engineer and Ethiopian patriot, scientist shagiz died an hour past midnight on January 13, 2006 four days after he under went surgery at north Austin Medical center in Austin, Texas.

In 1978, he invented two a aerospace mechanisms and patented under NASA's new technologies programs while working with other NASA scientists and the Apollo astronaut BUZ Aldrin, second man to walk on the Moon. In several advanced technology application research effort on mars missions, shagiz managed martin Marietta's research team and produced outstanding scientific results.

Shagiz joined Rockwell informational (builder of the space shuttle orbiter), space systems Division in 1986. He becomes a principal investigator and chief research engineer for several advanced space systems projects at Rockwell. He had a long dispute with his former American Jewish wife because of his children. He over saw the development of advanced technologies for kinetic energy weapons systems. He was also a program manager for a lunar mars-rover research and development effort in support of NASA's future exploration missions.

He then turned his attention to Africa and his beloved Ethiopia hoping to introduce and advance technology based development. Ethiopia as well as the whole world has missed one great man on earth. He will be truly missed.» የሚለውን የጠዋቱን ጋዜጣ ሥርአተ ቀብሩ ከሚፈፀምበት መካከ መቃብር ውጭ መኪናው ውስጥ ሆኖ እያነበበ እያለ ፈገግ አለ ዶ/ር ሉስ ካን። የጋዜጦችና የመገናኛ ብዙሃኑ ዘገባ እንዲነሱ ለዚህ ምስጢር ባዳ የሆነውን ሀዘብ እሱን እንዲያመሞቱን ሊያሳምነው ዳር ዳር ብሎ ነበር። ከሀገሩ ከኢትዮጵያ

የመንግስት ብዙሀን መገናኛ ጣቢያዎች በቀር የመላው ዓለም የመገናኛ አውታሮች ዜና ዕረፍቱን በፍጥነት አራገቡት። የሞቱን ዜና በኢንተርኔት የሰሙ ምናል ሞቱን እንዲባይሆን ቢያረጁን...ጠላታችን የሚሉትን ሰው ሞቱን ማርዳት እንዲህ ይከብዳል?..... ሲሉ በኢትዮጵያ ሚዲያ ላይ ብዙዎች አጎረመረሙ።

ዶ/ር ሉስ ካን ከሞላድ ማዕከላዊ ቢሮ ጋር ግንኙነት የፈጠረውና ኢንጂነሩ በምስጢራዊው የሬሳ ሣጥን ውስጥ በህይወት የመኖሩን ምስጢር በማቀበል ከሥርዓተ ቀብሩ በኋላ በአስደናቂው የሬሳ ሣጥን ውስጥ ረቂቅ የአክሲዮን መስጫ መሣሪያዎችና ሕይወቱን የሚመግብ ግሉብስ የተከለለትን ሳይንቲስት እስከ ሳጥኑ ለማስረከብ መደራደር የጀመረው የኢንጂነር ሻጊዝ የቀብር ጉዞ ከመጀመሩ በፊት ነበር።

ሉስ ካን መኪናው ውስጥ ከመካከ መቃብሩ ፊት ለፊት ተቀምጦ የሚያነበውን ጋዜጣ ካስቀመጠ በኋላ ላጥፎጥ ከምጥውተሩን ጭኑ ላይ አድርጎ ከሬሳ ሣጥኑ ውስጥ እንዲያስቀምጥ ከሞላድ የተላከለትን ረቂቅ ካሜራ ከከምጥውተሩ ጋር ግንኙነት መፍጠሩን ለማረጋገጥ ቀልፎችን ተጫናቸው።

«አዎ።...» አለ ዶ/ር ሉስ ካን በከምጥውተሩ ስክሪን ላይ የሬሳ ሳጥኑ ያለበትን አካባቢ የሚጠቁመው ቀዩ ጠቋሚ መብራት ሲበራ። ቀጥሎ ደግሞ የውስጥኛው ካሜራ ከውስጥ የተኛውን አስከሬን ቁልጭ አድረጎ አሳየው። ምስጢራዊው የሬሳ ሳጥን በረቀቁ የኤሌክትሮኒክስ መሣሪያዎች ተሞልቷል። ከአስከሬኑ አፍንጫ ላይ የአክሲዮን መስጫ መሳሪያ ተከለሉለታል። በክንዶቹ ላይም የግሉብስና የማይክሮ ፍሉድ ምግብ መስጫ መሳሪያዎች ተገጥመውለታል። በድንገት እንዳይንቀሳቀስ ተደርጎ ከሬሳ ሳጥኑ ውስጣዊ ክፍል ጋር በቀያይ ቀብቶዎች ተጠፋፍሯል። ጭንቅላቱ ከብረት የተሠራቀብ ተገጥሞለታል። ድንገታዊ ተኩስ ቢከፈት በህይወት ያለውን አስከሬን ከጥፋት ለማዳንም የሬሳ ሳጥኑ ውስጣዊ ክፍል ጥይት በማይበሳው ብረት ተሰብጧል።

በሬሳ ሳጥኑ ውስጥ በረቀቁ የኤሌክትሮኒክስ መሣሪያዎች የታበተውን ህያው አስከሬን ሲመለከት ፈገግ አለ ዶ/ር ሉስ ካን ። «የህይወት ታሪክህን እያዳምጥክ ይሆናል ይሄኔ። ልብ ወለድ በሚመስለው የህይወት ታሪክህ እንደተመሰገንክ ተስፋ አደርጋለሁ። በሬሳ ሣጥን ውስጥ ሆነህ ማን በድንብ እንደሚያለቅሰልህና ማን እንደሚያለቅሰልህ ለመለየት የቻልክ ብቸኛው የዓለማችን ሰው ሆይ ለእኔም ኪሴን የሚያወፍር ገንዘብ ባለቤት ስላደረክኝ

አመሰግናለሁ።...እንዴት ነው የቀድሞዎ እስራኤል አሜርካዊት ሚስትህ ስታለቅስ ያምርባታል? ተከራክራ የወለደችብህ ለስቱ የምትወዳቸው ልጆችህስ?...ባለቀ ሰዓት ሲሳይ ስለሆንክኝ አመሰግናለሁ። ከአንተዎቹ የሐበሻ ሰዎች አርባ ሚሊዮን ዶላር ልቀባል የቀረኝ ሥርዓተ ቀብርህ እስኪፈፀም መታገሥ ብቻ ነው። ከምሳድ ደግሞ ሃምሳ ስድስት ሚሊዮን ዶላር ዛሬ ማታ ኪሴ ውስጥ ይገባል። ቪቫ!...አመሰግናለሁ አንተ ህያው አስከሬን! ...ነፍስ ይማር። ከአሁን በኋላ ማንንም በሽተኛ ቀዶ መስፋት አከተመ» እያለ ባለሆሳስ ብቻውን ከምጥውተሩ ላይ እንዳፈጠጠ የመኪናው የመስታወት በር ተንኳኳ። ብንን ብሎ ሲያይ የምሳድ መታወቂያ እያሳየችው አንዲት ጠይም ሴት ጥቁር ሳምሶናይት ከፍ አድርጋ አሳየችው።

ከምሳድ ማዕከላዊ ቢሮ ከአሷ ጋር ግንኙነት እንዲያደርግ ተነግሮታል። እንዲያገኛት የተነገረችው ሴት ፎቶ ግራፍና ስም በግል የኢሜል አድራሻው ስለተላከለት ትክክለኛዋ ሴት ለመሆኗ መታወቂያዋንና ፊቷን የመኪናውን በር ከመክፈቱ በፊት እንዳጸረው። መታወቂያዋ ላይ ያለው ስም «ሲዳራ ፊንሐስ» ይላል። መታወቂያዋ ላይ የምሳድ ኤጀንት መሆኗን አመሳክረ። «አሷ ናት» ብሎ በውስጡ የመኪናውን መስኮት ከፈተላት። ምንም ቃል ሳትተነፍስ በገንዘብ የተምላውን ሳምሶናይት ሰጠችው።

ሳምሶናይቱን በፍጥነት ሲከፍት ለመቁጠር የሚያታክት «IN GOD WE TRUST» የሚል ጽሑፍ ያለበት የአሜሪካ ዶላር ታስሮ ታስሮ ተቀምጦለት አየ። «we trust in gold too.» ብሎ ፈገግ አለ። «በእግዚአብሔርም እናምናለን፤ በወርቅም እናምናለን።» በሰምምነቱ መሠረት ከሬሳ ሳጥኑ ጋር የተያያዘውንና የረቂቁ የሬሃ ሳጥን ውስጣዊ ክፍል ካሜራ መቆጣጠሪያ የሆነውን ሳጥቶጥ ከምጥውተር ሰጥቷት መኪናውን አስነስቶ በፍጥነት ከአካባቢው ሲለወር ሥርዓተ ቀብሩን የፈፀሙት ሀዘንተኞች ኢንጂነራቸውን ቀብረው እየተመለሱ ነበር።

ዶ/ር ሉስ ካን ከነ ዶ/ር ሚራኸር ጋር ባደረገው ስምምነት መሠረት ሰሜን አስቲን የህክምና ማዕከል በር ላይ ደርሶ እስከ ምሽት መኪናው ውስጥ ሆኖ ቢጠብቅም ብቅ ያለለት ማንም አልነበረም።

«እነዚህ ከሀዲዎች ተጫውቱብኝ ማለት ነው።...ግደለም እኔም እጫወትባቸዋለሁ» እያለ ሲያገረመርም ጥቁር አውቶሞቢል

መኪና እየፈጠነች መጣች። ሜርዳ ወርዳ ትልቅ ቦርሳ ሰጥታው ተመልሳ በጥቁር፤ አቶሞቢል ከአካባቢው አልም አለች።

ቦርሳውን በፍጥነት ከፍቶ ሲያይ በውስጡ ከአንዲት ብጣሽ ወረቀት በቀር ያገኘው ሰባራ ሳንቲም አልነበረም። «ዘግናኙን ወንጀል ስትፈጽምም ሆነ ልብና ከላሊት እያወጣህ ስትሸጥ በሰውር የተቀረፀው ቪደዮ ፊልም የሚሰጥህና የተቀበረው ፈንጂ የሚከሸፈው ሁሉም ነገር በእጃችን ከገባ በኋላ ነው። ገንዘቡም ያኔ ይከፈላል» ይላል ጽሁፉ። ወረቀቱ ላይ ተፍቶበት እንኳ ንዴቱን መቆጣጠር አልቻለም። ወረቀቱን በጥርሱ ቦጫጭቆ ጥሎት የመኪናውን መሪ በቡጢ ነርቶት በረረ። «የውሻ ልጆች!»

ድቅድቅ ጨለማ በዋጠው መካነ መቃብር ላይ ድምጽ አልባዋ ዴር33 አነስተኛ አውሮፕላን እንዳረፈች ሜርሳና ሚራዥ ከአውሮፕላኗ በፍጥነት ተከታትለው ወረዱ።

ወደ ትኩሱ የኢንጂነር ሻጊዝ መቃብር ሲደርሱ በጨለማው ውስጥ መቃብሩን የሚቆጥረው ሰውዬ አፈር የሚዝቅበትን አካፋ ጥሱ እጁን እንደ ተማረከ ወታደር ወደ ላይ ሰቀለ።

መቃብሩን እየቆፈረ የነበረው ሰውዬ ዶ/ር ሱስ ካን መሆኑን እንዳረጋገጠች ማፈኛ የተገጠመለት ሸጉጧን ጥይቶች ጭንቅላቱ ላይ አርከፈከፈቻቸው። ሊናገር አፋን እንደከፈተ ከቆፈረው መቃብሩ ውስጥ ያለውን የሬሣ ሣጥን በደሙ ረጭቶት ወደቀ። የቆፈረውን ትኩስ አፈርም በደሙ አጨቀየው።

ዶ/ር ዣንጊዳ እና ኢንጅነር ጌራ ዴር33ቷን አውሮፕላን ወደ መቃብሩ እንዳስጠጉ የኢንጅነሩን የሬሣ ሣጥን ለአራት ተጋዝዞው አውሮፕላኗ ውስጥ ጫኑት። በደሙ ተነክሮ መቃብር ውስጥ የወደቀውን የዶ/ር ሱስ ካንን በድን በቆፈረው አፈር አልብሰውት የተከፈተውን መቃብር እንደነበረ ከዘጉት በኋላ አራቱም የኢንጅነር ሻጊዝ ምስጢራዊ የሬሣ ሣጥን ወደ ተጫነባት አውሮፕላን እንደገቡ ወዲያው የሚንደቀደቅ የሄሊኮፍተር ድምጽ የመካነ መቃብሩን ጸጥታ አደፈረሰው።

ከሚንደቀደቀው ሄሊኮፍተር በገመድ የወረዱት የታጠቁ የእስራኤል ኮማንዶዎች መቃብሩ ላይ ቆመው መቆፈር ሲጀምሩ ኢንጅነር ጌራ ድምጽ አልባዋን ዴር33 የዴርቶጋዳ አውሮፕላን በፍጥነት ወደ አየር አወጣት።

ወዲያው ከሄሊኮፍተሩ ላይ የተጠመደው መትረፍስ መንደቅደቅ ጀመረ። የኢንጅነሩ የሬሣ ሣጥን በድምጽ አልባዋ አውሮፕላን መወሰዱን የተረዱት ኮማንዶዎች መቆፈር የጀመሩትን ትኩስ መቃብር መልሰው አፈሩን በፍጥነት ከሞሉት በኋላ የሄሊኮፍተሩን ገመድ ይዘው ወጡና ድምጽ አልባዋን አውሮፕላን የጥይት ነጻ እያወረዱባት ተክተዷት።

ሲጻራ ከሄሊኮፍተሩ የኋላ ወንበር ላይ ተቀምጣ ከሬሳ ሳጥኑ ጋር ግንኙነት ያለውን የዶ/ር ሱስ ካን ሳጥቶጥ ኮምፒውተር ስክሪን ላይ አፍጥጣ ትእዛዝ ታስተላልፋለች።

በኮምፒውተሩ ስክሪን ላይ ብልጭ ብልጭ እያለ ቀይ ምልክት የሚያሳየው ባቋሚ ካሜራ በረቂቁ የሬሣ ሳጥን ውስጥ ያለውን ህያው በድን ኦቶጎፊያት ነው።

ለብዙ ርቀት የሄሊኮፍተሩ ጥይት ቢተኮስም ዝግዛግ የምትወነጨፈዋን ትንሽዋን ድምጽ አልባ አውሮፕላን ሊያገኛት አልቻለም። መትረፍሱ ይንተገተጋል። ፓይሎቱ አቅሙን አሟጠ ሄሊኮፍተሩን ከተራራዎች አናት በላይ ያበረዋል።

ከብዙ ርቀት በኋላ አስከሬኑን ከሜነችው አውሮፕላን አንድ ሰው ተመታ። ሚራዥ ከሄሊኮፍተሩ የተተኮሰው የመትረፊያ ጥይት ሲቀረቀርበት አቃስቶ ተንሸራትቶ በተከፈተው የአውሮፕላኗ በር ተንሸራተተ። ከሰማይ ወደ ምድር ሲወረወር ሲል እንደምንም ተንጠላጥሎ ቀረ። ከሰማየ ሰማያት ቁልቁል መድረሻ የሌለው ወደ ሚመሰለው አዘቅት ሲመለከት አጥወለወለው።

ዣንጊዳ የሚራዥን እጅ ይዞ ቢጉትተውም የተዘለፈለፈ አካሉ ሲሰበሰብለት አልቻለም።

«ልቀቀኝ!» አለ ሚራዥ ከምትበረው አውሮፕላን ላይ እንደተንጠለጠለ። «እናንተ አምልጡ ልቀቀኝ» እጁን ከጣንጊዳ እጅ ሲመነጭቅ ሲታገል ዣንጊዳም ተንሸራትቶ ተከትሎት ተንጠለጠለ። ዣንጊዳ የሚራዥን እጅ ይዞ ሲታገል ሜርሳ ደግሞ የዣንጊዳን ኮት ጨምድዳ ይዛ ባለ በሌላ ህይዲ እያቃሰተች መጎተት ጀመረች። «ሚራዥ!ምን እየሆንክ ነው።.....ሚራዥ!.....»

ዣንጊዳ እንደምንም ታግሎ የሚራዥን አንድ እጅ ሙሉ በሙሉ እንደያዘ ባለ በሌላ ጋይሉ መጉተት ጀመረ። የሄሊኮፍተሯ ጥይት እየተንተገተገ ነው።

እንደምንም ታግለው ወደ ከአውሮፕላኗ ወለል እንደተመለሱ ሜርሳ ከሬሳ ሳጥኑ ጀርባ የተቀመጠውን ዘመናዊ አውቶማቲክ መሣሪያ አንስታ በቅርብ ርቀት እየተኮሰ ወደ ሚክቶላቸው ሄሊኮፍተር መተኮስ ጀመረች።

ሲጻራ የአስከሬኑን ሳጥንና በውስጡ የሜነውን ህያው አስከሬን እየቀረጸ ከሚያሳየው ልዩ ካሜራ የሚመራውን የኮምፒውተር ስክሪን ሄሊኮፕተሩ ወለል ላይ አድፍጣ እየነካነች

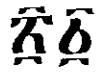
ለፓይሉቱ ቀጭን ትእዛዝ አስተላለፈች። «ተመለስ!» አለች ሲሄድ። «የት እንደሚገቡ እስቲ እናያለን።» የኮምፒውተር ሥክሪን ላይ አፍጥጣ አውሮፕላን የምትገባበትን አካባቢ በካርታ ላይ የሚያሳየውን ቀይ ምልክት መከታተል ጀመረች።

ቀይ ምልክት እስከራሱን የሚነኛው አውሮፕላን በኢትዮጵያ ተራራማ ቦታዎች አልፎ አንድ ሃይቅ ውስጥ ስትገባ አሳያች። አፈን ከፍታ ቀረች። አውሮፕላኗ ዓሳ ከውሃ ውስጥ ጠልቆ እንደሚያወጣ አምራ ሐይቁ ውስጥ ስትጠልም አየች። በቀይ ምልክት።

ይህንን ሐይቅ ከማወቅ በላይ ታውቀዋለች። የኢትዮጵያ ካርታ መሃል ላይ የልብ ቅርጽ የሚመስለውን ሐይቅ፣ ጣና ሐይቅን። በደንብ ታውቀዋለች። ቀይ ምልክት ሐይቁ መሀል ወዳለው ታላቅ ደሴት ውስጥ ገባ።

ደሴቱንም ታውቀዋለች፤ ባደገችበት ሐይቅ ውስጥ ስመ ገናናውን ደሴት ጠንቅቃ ታውቀዋለች። ዳጋ እስጢፋኖስ ደሴት። ራሷን ነቅንቃ ላፕቶፕ ኮምፒውተርን ዘጋችው። ስፍጥነት ማለላለል ጀመረች። የጀመረችውን በጅምር መተው ጥሎባት አያውቅም። ሽንፈትን አሜን ብሎ የሚቀበል ሀሊናም አልፈጠረባትም።

«እንዲህም አንላቀቅም!» አለች ሲሄድ። «ከገባህበት ገብቼ አንቅሃለሁ። ጀምራ የተውኩት ተያትር እስካሁን የለም። እንደዚህ የሚፈትን ተውኔት ደግሞ ነፍሴ ነው። የመድረክ ተውኔት እንጂ እውነተኛው የሀይወት ተውኔት ከሞት በቀር መቋቋሚ የለውም። እናያለን መጨረሻውን!.....»

ዳጋ እስጢፋኖስ ገዳም፤ ኢትዮጵያ

የኢንጅነሩን ሀያው እስከራሱን ምስጢራዊውን የሬሃ ሳጥን የሚነኛው ዴር33 ረቂቋ አውሮፕላን ወደ ሰርጓጅ መርከብነት ተቀይራ በጣና ሐይቅ ውስጥ ለውስጥ ዋኝታ ወደ ዳጋ ደሴት የምድር ውስጥ የምርምር ጣቢያ ስትገባ መምጣቷን ሰፊው የግድግዳ ስክሪን ላይ ይከታተሉ የነበሩ የዴርቶጋዳ ሳይንቲስቶች በፈንጠዘያና ጩኸት ተቀበሏት።

ቀስለኛው ዶ/ር ማራሻር ወዲያው ወደ ህክምና ክፍል ገባ። ሜሮዳና ዶ/ር ዣንጊዳ ምስጢራዊውን የሬሃ ሳጥን ከሌሎች የዴርቶጋዳ ሳይንቲስቶች ጋር ተጋግዘው ከአውሮፕላኑ አወረዱት። ቀይሮ ጋዎን የለበሱት የአደጋ ጊዜ ሠራተኞች ወደ ድንገተኛ የህክምና ክፍል የሬሳ ሳጥኑን ይዘውት ገቡ።

«ወንድነህ!» አለችው ሜሮዳ ጌራ ፓይሉቱን።

«አንቺም የምትደነቂ ሰው ነሽ» አላት ፈገግ ብሎ። ሳታስበው አቀፈችው።

አባ ገርንበሩ ወደ ሜሮዳ ጠጋ አሉ። «ስላደረግሽልን ሁሉ ምስጋና ይገባሽል» አሏት። «ወደ ዚህ ደሴት ሴቶች መግባት ባይፈቀድላቸውም ይህኛው ግን ከደሴቱ በታች በጣና ማህሀን ውስጥ የተሰራ ሀገራዊ ተቋም በመሆኑ ፍራቻ እንዳይሰማሽ። ወደፊት ሴት ሳይንቲስቶችንም በዴርቶጋዳ ውስጥ ለማካተት እየጣርን ነው። ስለአንቺም ዶ/ር ማራሻር ከዚህ በፊት ነግሮኝ ነበር። ራቃድሽ ቢሆን አብረሽን ብትሰራ ፈቃደኞች ነን። ሀገራችን መንግስታት በተለዋወጡ ቁጥር የማይለዋወጥና የገዢ መደቦችን ብቻ አገልጋይ ያልሆነ ሀገራዊ ሀብት ድርጅት ያስፈልጋታል። ሞሳድና ሲ.አይ.ኤ... ምንም እንኳን በሌሎች ሀገራት ላይ ግፍ ቢፈጽሙም ለሀገሮቻቸው ያደረጉት ነገር ቀላል አይባልም። እንዲያውም ሞሳድ ባይኖር እስራኤል አትኖርም ነበር። ሲ.አይ.ኤም ባይኖር አሜሪካ እንደዚህ አትሆንም ነበር። እነዚህ ድርጅቶች አሜሪካና እስራኤል እስካልጠፉ አይጠፉም። ኢትዮጵያ ግን በየዘመኑ የሚለዋወጡ መንግሥታት ጥቅማቸውን ለማስጠበቅ ከሚያቋቁሙት አፋኝ የደህንነት ድርጅት ባሻገር ዘለአለማዊ የሆነና የኢትዮጵያን ደህንነትና ጥቅም የሚያስጠብቅ ተቋም የላትም። ለዚህም ራዕይ አልባ ሀገር ሆናለች።

ቋጫ ድርጅት ያስፈልጋታል። ለዚህም ነው ዴርቶጋዳ የተቋቋመው፤ አስፈላጊ ሴት መሆንንን ዴርቶጋዳ ተረድቷል።»

«ላብብበት» አለች ሜሮዳ። «በለድርጅቱ አላማም በደንብ ማወቅ ይኖርብኛል። ሲ.አይ.ኤ ተጠቅሞብኛል። ሌላ ድርጅት ደግሞ እንዲጠቀምብኝ አልፈልግም። የማሰሪያ ጊዜ ይሰጠኝና አስብበታለሁ።»

«ግዴላም አስቢበት። ሁሉን ነገር ልንነግርሽም ዝግጁዎች ነን። እስከአሁን ያደረግሽልን ለዚህ የከበረ አላማ እንድንመርጥሽ አስገድዶናል።»

ሚራሻ ሳቱ ላይ የመታችው ጥይት ወጥታ እግሩ በፋሻ ተጠቀለለት። ጠረጴዛው ላይ እንደተንጋለለ ሜሮዳን ትኩር ብሎ ስታት። «አመሰግናለሁ» አላት።

«ምንም አይደል። ላንተ ስል።.....» አለችው ፈገግ ብላ።

«የሬሣ ሣጥን ተክፈተ?» አላት በገገት።

«አየተክፈተ ነው።»

«ማየት አለብኝ»አለ ሚራሻ.....አየተነሳ። «ወደዚያው ውሰዱኝ። ኢንጅነር ሻጊዝን ማየት አፈልጋለሁ። እንኳን ደሀን መጣህ ብዬ ደስታየን ልግለጽሰት ውሰዱኝ።»

ክራንች ተሰጥቶት በሳይንቲስቶችና በዴርቶጋዳ አባላት ወደ ተከበበው ምስጢራዊ የሬሣ ሣጥን እያነከሰ ቀረበ ምስጢራዊው የሬሣ ሣጥን ተከፍቷል።

የሬሣ ሳጥን ውስጥ በረቂቅ የኤሌክትሮኒክስ መሣሪያዎች የተተባብረው አስከሬን ዙሪያውን የከበቡትን ቀያይ ጋዋን የለበሱ ሳይንቲስቶችና ባይስታ የተዋጡ የዴርቶጋዳ አባላትን ተመልክቶ ፈገግ አለ። ራሱ ላይ የተገጠመው የብረት ቶብ ወልቆለታል። ጭንቅላቱ በፋሻ ተጠቅልሏል። እንዳይነቃነቅ ከሳጥን ጋር በታሰረ እካሉ ዙሪያ የግሉክስና የአክሰጅን መስጫ መሣሪያዎች ተተብትብዋል። የተገጠሙለት መሣሪያዎች በሙሉ ተፈታተው ተሽከርካሪው የህክምና አልጋ ላይ ተደርጎ ወደ ህክምና ክፍሉ ሲገባ ቀያይ ጋውን የለበሱት የዴርቶጋዳ አባላት በጭብጨባ አጀቡት። እጁን በቀስታ አንስቶ በደስታ አወዛወዛቸው።

ጳጪ

ተልአቪቭ ፡ እስራኤል

ሲጳራ ከሞላድ መስሪያ ቤት በታች በተሰራው የቀዶ ጥገና ክፍል ውስጥ ፊቷ በአባቷ ፊት ከተቀየረ ከሞንንት በኋላም በቁመ መስታወት ውስጥ ፊቷ ላይ የተገጠመውን የአባቷን ፊት ማየቷን አላቆመችም። ረጅም ጊዜ ከፈጀው ቀዶ ጥገና በኋላ ፊቷ በፋሻ ታጅሎ ነበር የሰነበተው። ፊቷ በቀዶ ጥገና በአባቷ ፊት ሲተካ አልተቃወመችም። ድምፅዋም የአባቷን የአባ ፊንቀስን ድምጽ እንዲመስል ሆኖ በኮምፒውተር ተስተካክሏል።

ኢንጅነር ሻጊዝን ለእስራኤል ካስረከበች በኋላ የተፈጥሮ ፊቷ እንደሚመስለላት ተነግሯታል።ፊትዋን በመስታወት እየተመለከተች ሞላድ የእሷን ፊት የለወጠበት ጥበብና ምስጢር ድንቅ ግርም ብሏታል።

በዘመቻ ሙሴ ወደ እስራኤል ስትመጣ የሱዳን በረሃ ሲሳይ ሆነው የቀሩት አባቷ አባ ፊንቀስ ከመሞታቸው በፊት በሞላድ የተነሱት ፎቶ ግራፍ በሞላድ የዶክመንተሩ ክምችት ውስጥ ተገኘ። በፎቶ ግራፍ የነበረው የአባ ፊንቀስ ፊት በልዩ ቀዶ ጥገና ፊቷ እንዲሆን ተደረገ። አባቷ ከመሞታቸው በፊት ስለ ኢትዮጵያ የነገር ሁኔታና በኢትዮጵያ ፈላጊዎች እንዴት ይኖሩ እንደነበር በረሃ ውስጥ ለሞላድ ቃለምልልስ ከሰጡት የቴፕ ድምጽ ላይ ድምፃቸው ተጠንቶ የሲጳራ ድምጽ እንደ አባቷ ሆኖ ተስተካክለ።

በመሆኑም ከአንገቷ በላይ ፍፁም አባቷን መስላለች። ድምጹም ከአባቷ ድምጽ አይለይም።

ከቀዶ ጥገናው በኋላ መስታወት ላይ ፊቷን ስታይ አባቷ ድቅን አሉባት። ከሚራሻ ስለለያዩዋትና ትርጉም አልባ ሀይወት እንድትመራ ስላደረጓት በውስጧ ሳትረግማቸው አልቀረችም። መስተዋቱ ፊት ለፊት ቆማ እዲስ የተገጠመላትን የአባቷን ፊት ስታይ ከቆየች በኋላ አባቷ ዳጋ እስጢፋኖስ ገዳም ውስጥ ይለብሱት የነበረውን የምንክሱና ልብስ አይነት ስትለብስ ሙሉ በሙሉ እርሳቸውን መሰለች።

እንደ ሞላድ ውሳኔ ጭራሽ ደረቷንም የወንድ ደረት ለማስመሰል ጡቷም በሰርጀሪ ሊመጠጥ ነበር። እሷ ግን አጥብቃ ተቃወመች። ከአንገቷ በታች የሚፈትሻት እንደሌለ እርግጠኛ ናት። ደረቷ ላይ የተከመሩትን ትላልቅ ጡቶቿን በወፍራም ልብስ አጅላቸዋለች። የመኖሪያ ደብሎቿም ሴትነቷን ውጦታል። አስፈላጊ

የዐሉት መግሥትንና የመነኩሴ ዝክንትሎችንም አንግታለች። የእሷን አባ ፊንሐስን የሚጠራጠር ከእሷ በቀር ማንም አይኖርም።

በምስጢራዊው ዳጋ እስጢፋኖስ ገዳም ደሴት ውስጥ የተሰወረውን ሳይንቲስት ከገባበት ገብታ ለማንኛ ያደረገችው ውሳኔ ትክክለኛ ለመሆኑ እርግጠኛ ናት። ወደ ኢትዮጵያ የምትገባበት አውሮፕላንም ተዘጋጅቶታል። ወደ ዳጋ እስጢፋኖስ ገዳም ደሴት የምትገባበትና አድርሷት የሚመለስ ጀልባም ቀደም ብሎ ወደ ኢትዮጵያ በገባው የሞላድ የሰላዮች ቡድን ተመቻችቶታል። አባ ፊንሐስን ሆና አባቷ ወደ ነበሩበት የወንዶች ገዳም ልትገባ አንድ ቀን ብቻ ነው የቀራት። ወደዛ ገዳም እንኳን የሰው የእራዊትም ሴት እንደማይገባ ታውቃለች።

ያንን ሀግ ጥላ የምትገባበት ቀን ላይ ናት። እንዲያውም በዚህ ሀግ ላይ ያደረገ ቂም አለባት። ፍቅሯን የከለከላትን የወንዶችን ገዳም ሀግም አገረ መንገዷን ለመበቀል ቋምጣለች።

የሬሳ ሳጥኑን የሚያመለክተው ካሜራ የተገጠመለት ኮምፒውተር ሻንጣዋ ውስጥ ከመፅሐፍ ቅዱስና ከሽጉጧ ጋር ተቀምጦላታል። ልዩ ልዩ የመገናኛ መሥሪያዎችም ተሰጥተዋታል። ይህ ሁሉ ጉድ የታጨቀበት ሻንጣዋ ግን የኢትዮጵያ መነኮሳት የሚይዙት አይነት ላይ ላይ ቡትቶ የተሰፋለት ከረጢት ነው።

«ሲጻራ.....» እሱ የሞላዱ ዋና ዳይሬክተር ወደስዋ በፍጥነት እየተራመዱ። ከረጢት መለል ሻንጣዋን እንደተሸከመች ዘወር አለች። «በዶ/ር ሱስ ካን ሪፖርት ላይ እንደተገለፀልን በእንጅነሩ ጭንቅላት ውስጥ በቀዶ ጥገናው ወቅት ረቂቅ ማይክሮ ፈንጂ ተጠምዷል። ካልያዝነው ይፈነዳል ከያዝነው ደግሞ በሰርጀሪ እናወጣለታለን። እንጅነሩን መያዝና ማምጣት ያለብሽ ቦንቡ ከመፈንዳቱ በፊት መሆኑን አትዘንጋ። ቦንቡ መውጣት የሚችለው እዚህ ሲመጣ በምናደርግለት ቀዶ ጥገና ብቻ ነው። መፍጠን አለብሽ። ቦንቡ ሲፈነዳ የቀረው ጊዜ እጅግ በጣም ጥቂት ነው። አሥራ አምስት ቀናት ብቻ። ከአሥራ አምስት ቀናት በፊት እንጅነሩ ቴልክቪቭ ካልደረሰ ሁሉም ነገር አከተመለት ማለት ነው። ትሰሚኛለሽ?!... ከእንጅነሩ ጭንቅላት ውስጥ የተጠመደው ፈንጂ ሲፈነዳ የቀሩት አሥራ አምስት ቀናት ብቻ ናቸው። ያንቺን ጥሪ የሚጠባበቅ ድጋፍ ሰጪ አካል ከሁዋላ ይከተልሻል።» ይህንን ተናግረው ዳይሬክተሩ ወደ ቢሯቸው ሲገቡ የአውሮፕላኑ ሞተር እያጓራ ነበር።

ወዲያው ዶ/ር አናንያ የሆነ ነገር አንጠልጥሎ አየርጠ ደረሰባት። «አንተ!.....ም.....ም..... ምን እያደረክ ነው!?» አለች ሲጻራ በድንጋጤ። በእጁ እንደቀላል እቃ እንጠልጥሎ የያዘው የእሷን ፊት ነው። በዝልግልግ ፈሳሽ ወስጥ ሀዋላቱ እንዳይሞቱ

ተደርጎ የተቀመጠበት ባለ መስተወት ጃር ነው። ፊቷ በዝልግልግ ፈሳሽ ውስጥ ታያች።

«ፊትሽን አየሽው?! ሀ!.....ይህ ነው ስትኩራሪበት የነበረው ፊትሽ ያምራል አይደል?...እሁን መሳም እችላለሁ። መልሶ ባይሰመኝም እስመዋለሁ። እምጹዋ!» በጃሩ ጠርመሱ ውስጥ በዝልግልግ ፈሳሽ ላይ የሚንሳፈረውን የፊትዋን ቆዳ ምጥምጥ አድርጎ ሳመው። ዶ/ር አናንያ ከሽንጡ የመገረጠውን ሽጉጥ በጃሩ ላይ ደቀው።

«what the hell are you doing!?» ሲጻራ እኗ ተሳለረ።

«ከእሁን በጊላ ይህን ስትኩራሪበት የነበረውን ፊትሽን አታይውም። ትዝ ይበልሽ ወንዱን ልጅ እንደ ሴት አስደፍረሽኛል» የሽጉጡን ምላጭ ሳበው። ፊቷ የተቀመጠበትን ጃር በጥይት በሳሳው። ፊቷን ከገደለው በጊላ «ሃ! ሃ! ሃ! ሃ!» ብሎ በብሽቀት ስቆ የራሱን ሽጉጥ ጠጥቶ ወደቀ። እሷን ያፈቀረበት ራሱንም አስወገደው።

እንደነብር ተወርውራ አስከሬንን አነቀቸው። ሞቷል። የራሷን ሽጉጥ አውጥታ በድኑን ቦተራረፈችው።

«ፊቱን! ፊቱን! ፊቱን!.....» ተንሰቅሶ እያለቀሰች የጥይት ናዳ በድኑ ላይ ብታወርድበትም አልጠቀማትም። ነፍሱን ተከትላ መልሳ ብትገላትም አትረካም።

የሞላድ ዋና ዳይሬክተርና ሌሎች ኤጀንቶች ቢያጽናኗትም ለቅሰዋ ሲበርድ አልቻለም።

በጊላ ደግሞ እንደምንም ለመሄድ ወሰነች። ፈንጁ ሳይፈነዳ.....።

ጸጊ

ዳጋ እስጢፋኖስ፡ ኢትዮጵያ

አባ ፊንሐስ በዳጋ እስጢፋኖስ ገዳም ውስጥ ጥሩ መስተንግዶ ተደርጎላቸዋል። ሌሊቱን ግን በማያውቁት ጉዳይ ለእስር ተዳረጉ። የሽሪሪቶች መናሃሪያ በሆነው ቀፋፊ ጎጆ ውስጥ ባለው ሽንቁር ግንድ ታሰሩ። ግንዱ ሊጎተት የማይችል ገንደፊላ ነው። በሁለቱ የግንዱ ቀደዳዎች እግራቸውን እንዲክቱ ከተደረጉ በሁዋላ በሁለቱ ሽንቁሮች ያለፉት እግሮቻቸው በእግረ ሙቅ ተጠረጎፋና ተቆለፈባቸው። መተኛትም መደገፍም አልቻሉም። ሰውነታቸው ተቅመደመደ።

በዛው ሌሊት አባ ዠንበሩ ወደ ታሰሩበት ጎጆ ገቡና “አባ ፊንሐስ!” አሉአቸው። “በአራት ነገሮች ተከሰሃል። ሶስቱን እነግርሃለሁ አራተኛውን ግን ስለምታውቀው አልነግርህም። አንደኛ ከእኔ ጋር አብረህ ንደኛ መስለህ ዋሻውን ስታቋፍረኝ ኑረህ ወደ ዋሻ ካሸሸኛቸው ቅርሶች መጋል የንጉሡን ዘውድ ስርቀህ በእንጥረኝነት ሙያህ ቀጥቅጠህ ሸጥከው። ሁለተኛ አባ ዲዲሞስን ወይም አለቃ አያሌውን አሳደህ ሚስቱንና ቤቱን በእሣት አቃጠልክ።ካርታውን በጥበብ መውሰድ ስንችል እንተ ግን በጉልበትህ ብዙ ነገር አበላሸህ። ሶስተኛ በእንጦገስ የሴቶች ገዳም ውስጥ የኖረችውን ልጅህን ያሳደግሃት ይመስል የገዳምዋን ልጅ ልክ እንደወንበዴ አፍነህ ከመወሰድህ በላይ የዚህን ገዳም ጆልባ ይዘህ ጠፋህ። የተከሰሰከው እንግዲህ በክህደት! በስርቆትና በነፍስ ማጥፋት ወንጀል ነው ማለት ነው። አራተኛውን ወንጀልህን አንተው ታውቀዋለህ። መነኩሴ ነኝ እንጂ የሞት ቅጣት አፈርድብህ ነበር። ለነገሩ... የሚገድልም የሚያድንም እግዚአብሔር ነው። ሙዋች የሆነ ሰው የሞት ፍርድ መፍረድ አይችልም። የሞት ቅጣት እንዳልፈርድብህ የሞት ቅጣትን እቃወማለሁ። ቅጣት ጠባይን ማረማያ ነው። ብዬ አምናለሁ። ከሞት በሁዋላ የሚታረም ነገር የለም። በገሃንም ወይም በመንግስተ ሰማያት ውስጥ የምትገኘን ነፍስ ጠባይ የማያርም ቅጣት ነው የሞት ቅጣት። መልሰን ልንሰራው የማንችለውን ህይወት ማፍረስ ታላቅ ወንጀል ነው። ያልሰራውን የማፍረስ መብት የለንም። በዚህ ባላምን ግን የሞት ፍርድ እበይንብህ ነበር። አዎ... አባ ፊንሐስ ወንጀልህ ልክ የለውም” አባ ዠንበሩ ይህን ተናግረው የአባ ፊንሐስን መልስ ሳይሰሙ አየተበላጩ ተነስተው ሄዱ።

አባ ፊንሐስ በድንጋጤ ተርበተብቱ። ሲጻራ አባቱዋን እስከ ወንጀላቸው ነው ለነ የለበሰቻቸው...የተሸከመቻቸው። በአባቷ ፊት የአባቷን ቅጣት ተቀበለች። ሲጻራን ፀፀት ሰነጣጠቃት። ይህንን የአባትዋን ወንጀል ብታውቅ ኖሮ በቀዶ ጥገና ፊቷን በአባቷ ፊት ባልቀየረችም ነበር። መቀየር እንዳልነበረባት ተረዳች።

በዚህ ሌሊት ደሞ አባ ዲዲሞ አባ ፊንሐስ ወደ ታሰሩበት ቀፋፊ ጎጆ መጡ። “እንጥረኛው ፊንሐስ?” አሉ አባ ዲዲሞ። “እንኳ ቆብ ብረት ብትደፋ እንኳ የምረሃህ እንዳይመስልህ። ልብህ ካልመነከሰ ራስህ ብቻ ቆብ ቢደፋ ምን ዋጋ አለው? ከቆብህ በታች የአንተ ገመና ብዙ ነው።ትዝ ይልሃል? ትዝ ይለሃል እንጂ! እናቱን ከአልጋዋ ጋር አስረህ አሳት ያነደድከባት ትዝ ይልሃል? እኔ ግን ልረሳው አልችልም። የእናቱ የሰቆቃ ዋይታና ሉኩታ እስከ አሁን ደረሰ በጆሮዬ ይሰማኛል። ሲገርፋት የነበረው የአሳት ነጠልባል እስከ አሁን ድረስ ሀሊፍዬን ይገርፈኛል። ይለበልበኛል። ያቃጥለኛል። አዎ! ደ...ቃ...ጥ...ሊ...ኛ...ል። ያንን ሁሉ ሐጢአት በተሸከምክበት ጭንቅላትህ ላይ ደሞ ቆብ ደፋህበት። አይ እንጥረኛው ፊንሐስ !! አይ ወንጀለኛው ፊንሐስ ! ጉድ ነው! ጉድ እንጂ የጉድ ጉድ። ቂቂቂ...ሃ!ሃ!ሃ!...” አባ ዲዲሞ በሹፊት ሲገላፍጡ በገጆው ቀዳዳ በገባው የጨረቃ ወገግታ ባዶ ድዳቸው ግልጥጥ አለ። የጃርት ጉድጓድ የመሰለው አፋቸውን ስታይ ሲጻራ የሲኦል ደጅ ላይ የቆመች መሰላት። አባ ፊንሐስ ወከከ አሉ። ሲጻራ ራደች።

“አባ ፊንሐስ -እንጥረኛው ፊንሐስ! ወንጀለኛው ፊንሐስ!” አሉ አባ ዲዲሞ። “ልትፀድቅ ነው መንኩስህ የመጣሃው? እውነት እልሃለሁ ወንጀለኛው ፊንሐስ እንተ ከፀደክ እኔ የመንግስተ ሰማያት መግቢያ ቁልፍ ያኾ እሆናለሁ ማለት ነው። የእናቱን አሰቃቂ አሟሟት እግዚአብሔር ይበቀልልኝ ብዬ የምተውህ እንዳይመስልህ። ገሀነመ እሣትና ሲኦል ሰፊፀምከው በደል ለሙራሃው ኃጢአት በቂ መቀጮዎች አይደሉም። ስለዚህ እኔ በጥሩ ሁኔታ እቀጣሃለሁ። አዎ.....መጀመሪያ በጉጠት ጥፍሮችህን ቀስ በቀስ እንቃቅላቸዋለሁ። ቀጥዬ ጣቶችህን በመጥረቢያ እቀረጥፋቸዋለሁ። ከዛም እጆችህን እገነድሻቸዋለሁ። ቀጥዬ እግሮችህን አንድ በአንድ እቆራርጣቸዋለሁ። ከዛም ጥርሶችህን አወላልቂ የራስህን ሥጋ በድድህ እያኾነ እንደትበላ አደርግሀለሁ። ይህ ሁሉ ሲሆን እንድታይ ዓይኖችህን ቀድሜ አላጠፋቸውም። አዎ! ወይ! ረስቼው። ብልትህን ቆርጫ አበላህለሁ። አዎ ከዛም እንደ እንቁራራት ሆድህ እስኪነፋ በእሳት እለበልብሃለሁ። ይህ ሁሉ እስኪሆን ግን እንድትሞት ስለማፈልግ ነፍስህን ከሥጋህ ጋር የማሥርበት ዘዴ አላጣም። አይዘህ! ቶሎ አልገድልህም።” አባ

ዲዎላ ይህን ብለው እየዛቱ ተነስተው ሄዱ። ሲጻራ ፍርሃትና ጭንቀት ሲወራት ተሰማት። አባ ፊንሐስ ተርበተበቱ። “አባ ፊንሐስ አይደሉሁም!” ሊሉ አሰቡ አባ ፊንሐስ። ሲጻራ። ግን ይህን ካሉ የመጡበት አላማ እክል ይገጥመዋል።

ከሰው እስከ እንስሳ ሴት የሆነ ሁሉ ወደዚህ ገዳም እንዲገባ አይፈቀድለትም። ምናልባት ከአዕዋፍ እስከ ትንኝ ያሉ በራሪ ነፍሳትም ሴትና ወንድነታቸው ስለማይለይ እንጂ የእነሱም ሴቶች ተለይተው አይገቡም ነበር። ሲጻራ ይህንን የወንዶች ገዳም ህግ በልጅነት ተቃዎም ነበር። በወንዶች ገዳም ውስጥ የነበረውን ፍቅርዋን ሚራሻን ለማየት የከለከላት የማትወደው ህግ ነው። እንዲያውም በዚህ ገዳም ውስጥ የተፈፀመ አንድ አገር ያወቀው ታሪክ መኖሩን ታውቃለች። እቲጌ ምንትዋብ ተገንደር መጥተው እዚህ ዳጋ እስጢፋኖስ ገዳም ለመግባት ከጅለው ሲከለከሉ ከወደቡ ኮረብታው ላይ እስካለው ቤተ ክርስቲያን ምንጣፍ አስነጥፈው እኔ ምንጣፊን እንጂ መራታችሁን አልረገጥኩም ብለው ሲጥቡ መሀል ላይ ደም በደም ሆነው ተመልሰዋል ይባላል። በዚህም ምክንያት ደቅ ደሴት ላይ የሚገኘውን ናርጋ ስላሌ ቤተ ክርስቲያንን እንዳስገነቡ ሲጻራ በልጅነት ያነበበችውን ታስታውሳለች። በዚህም ነው ፊትዋን በቀዶ ጥገና የወንድ ፊት አልብሳ ወደዚህ ገዳም የመጣችው። ታዲያ ምን ያደርጋል የአባትዋ ፊት የአባትዋን ሐጢአትና ወንጀል አሸክማት። ድምፅዎም ፊትዋም ቁርጥ ጣል እንደ አባትዋ ነው።

ቀኑም እየነገደ ነው። ከኢንጂነር ጭንቅላት ውስጥ በቀዶ ጥገናው ወቅት የተጠመደው ፊንጅ ሲፈነዳ የቀሩት አሥር ቀናት ብቻ ናቸው። ፊንጅ ሳይፈነዳ ኢንጂነርን መውሰድ አለባት። ግን እንዴት አድርጋ? ይባስ ብሎ ያልጠበቀችው እስራትና ህይወትዋን የምትነጠቅበት እጣ ፋንታ ደረሳት። የአባ ዲዎላ ዛቻና አሰፊራ ፊት በአእምሮዋ ተመላለሰ። ቅዱስ ሚካኤል የደበደበውን ሰይጣን የሚመስሉት አባ ዲዎላ አርበተበቷት።

በሁለተኛው ሌሊት አባ ዠንበሩ አባ ፊንሐስ ወደ ታሰሩበት ደሳሳ ጎጆ ለሁለተኛ ጊዜ ገቡ።

“አባ ፊንሐስ!” አሉ አባ ዠንበሩ። “ልጅህ የት ናት?”

“ልጅ ደግሞ ምን ሠራች?” አሉ አባ ፊንሐስ።

“ልጅህ አሥራው በነበረው ነገር ምክንያት እንደ ወሰድካት አታውቅምና ነው መልሱ የምትጠይቀኝ?”

“አይ አባ” አሉ አባ ፊንሐስ። “ልጅ የት እንዳለች በምን አውቃለሁ? እኔ እንደሁ ያ ምድራዊ ምኞቴ አሁን ከእኔ ጋር የለም። ሁሉም ነገር ከንቱ መሆኑ ገብቶኛል። ወደ ኢየሩሳሌም ከሄድኩ በሁዋላ በጌታችን መቃብር፣ በጎልጎታ፣ በቀራንዮ፣ በዴርሱልጣን እየዞርኩ ንስሐ ስገባ ስለ ሐጢአቴ ሳለቅስ ኑራ ነው

የመጣሁት።አሁን እዚህ የመጣሁበት ምክንያትም ይህ ቦታ ቅዱስ በመሆኑ እዚህ እረፍተ ሞቴ እንዲሆን ተመኝጅ ነው። በዚህ ቅዱስ አፈር ላይ ለማረፍ። ቢያስሩኝ ቢገርፉኝ ቢደፉኝ ምንም አይመስለኝም!”

“አትዋሽ! አንተ በፍፁም እንዲህ ዓይነት ሰው አይደለህም። እስከዛሬ የዋሽሽኝ ይበቃሃል” አባ ዠንበሩ በጣም ተጠጉ። ሲጻራ የታሰረችበት እግረ ሙቅ ቁልፍ ከቢጫው ቀሚሳቸው ኪስ ጫፍ ላይ እየተንዘላዘለ ነው። “አንተን እግዚአብሔር ይቅር አይልህም።”

“ብሎኛል እንጂ! ይቅር ብሎኛል። እግዚአብሔር እንደ ሰዎች አይደለም! ሰዎች በራሳቸው አምሳል መልሰው ፈጥረውት ነው እንጂ። ይቅር ብሎኛል። ይቅር እንዳለኝም ተገልጦ ነገርኛል። እንባዬን አብሰልኛል። ይልቅስ በመስቀልዎት ይባርኩኝማ። ያሳልሙኝ። መስቀሉን መሣም አፈልጋለሁ።” አባ ፊንሐስ እንቁላል እንደታቀፈች ዶር ጎጆ ቤት መስለው እንደታሰሩ ፊታቸውን ለቡራኬ አዘነበሉ። ወደ አባ ዠንበሩ። የእግር ብረቱ ቁልፍ ከኪሳቸው ጫፍ ላይ ተንጠልጥሎ ሰላዩ።

አባ ዠንበሩ ካሳለሙአቸው በሁውላ “ለመሆኑ ልጅህ ወዴት ናት?” አሉ።

“እስራኤል ሀገር ውስጥ ናት።”

“የት ቦታ?”

«ሰሙን አላውቀውም። ቦታውን ግን በዓይን ባየው አውቀው ይሆናል። በጣም አስፈላጊ ከሆነም ሃደን እናመጣታለን። ግን ልጅ ምንድን ነበር ያሠረችው?»

«አታውቅምና ነው? ለዛ በትል አይደል እንደ አንቀህ የወሰድካት»

«ሽረ ወላዲተ አምላክን! እመአምላክን ምን እንደያዘች አላውቅም።»

«በል ወደዚያው ትወስደኝና የያዘችውን አብረን እናያለን» ተነስተው ሄዱ።

«ይፍቱኝ እንጂ አባ? ይፍቱኝ እንጂ! ተነጋግረን አይደል እንዴ? እግዚአብሔር ይቅር ያለኝን እርስዎ ሊያስሩኝ? ወይ ሰው! ወይ መነኩሴ!» አባ ፊንሐስ ይህን ቢለፈልፉም አባ ዠንበሩ ግን ዞር ብለው እንኳ አላዩአቸውም።

አባ ፊንሐስ በታሰሩ በሁለተኛው ሌሊት ኮረብታው ላይ በሚገኘው የእስጢፋኖስ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ተንበርክከው ሲፀልዩ ተያዙ። አባ ዠንበሩ “ማን ፈታህ አንተ መናጢ?” አሉ እርሳቸውም እንደ ሚፀልይ ሰው ከጥጋቸው ተንበርክከው በለሆላሰ።

“አልነገርኩዎትም አባ? እግዚአብሔር ይቅር ብሎኛል ብዬዎት አልነበረም? ይኸው እግዚአብሔር ቅዱስ ሚካኤልን ልኮ

ከእስራቴ ፈታኝ። እግዚአብሔር የፈታውን ማን ያሰረዋል? ይልቅስ ቁልፍን እነሆ። ቅዱስ ሚካኤል ከኪስዎ ወስዶ እኔን ሲፈታኝ ሰምን ቁልፍን ሲወስድ አላዩትም? ብዬ አልጠይቅዎትም" አሉ አባ ፊንሐስ። "ቁልፍን መልሰላቸው ብሎኛል ይልቅ። ቁልፍን ይውሰዱ"

"ይከተሉኝ" አሉ አባ ዠንበሩ። አባ ፊንሐስ እስከ ገዳሙ ተከተሏቸው።

"ይኸው ቤት። የግል በአትዎ ይኸውና። ከሳምንት በሁዋላ ወደ እስራኤል አብረን እንሄድና ከልጅዎት ጋር ያገናኙኛል" የግል የፀሎት ቤት ሰጥተውባቸው ሲሄዱ አባ ፊንሐስ እንግዳ ቤት ያስቀመጡት ጓዳቸውን ወደ ግል ቤታቸው እምጥተው አስገቡ።

በእንጂነሩ እንጎል ውስጥ የተቀበረው ረቂቅ ፈንጅ ሊፈነዳ ስምንት ቀናት ብቻ ቀርታውታል። በዚህ ሌሊት ከረጢታቸው ውስጥ ያለውን ኮምፒውተር አውጥተው በደሴቱ ምድራዊ ክፍል የሬሣ ሳጥኑን የሚያመለክተውን ቀይ ምልክት ተመለክቱ። በሬሣ ሳጥኑ ውስጥ የነበረው ህያው እስከራን የለም። የሬሣ ሣጥኑም ተከፍቷል። እንጂነሩ በዚህ ዋሻ ውስጥ እንደሆነ ግን ጥርጥር የላቸውም። ኮምፒውተሩን ከፍተው ከመመልከታቸው በፊት ለብሰውት የሰበኩትን የምንኩስና ልብስ አወላልቀው በመጎናፀፊያው ብቻ ጡቶቻቸውን ሸፍነው ነበር። ሽጉጣቸውንም ከኮምፒውተሩ ጀርባ ካለው መፅሐፍ ቅዱስ ላይ አስቀምጠውት ነበር።

በዚህ ቅፅበት አባ ዲዎላ በሩን በርግደው ገቡ። አባ ፊንሐስ በቅፅበት ሽጉጣቸውን በአባ ዲዎላ አናት ላይ በደመ ነፍስ ሲያነጣጥሩ ራቁታቸውን የተጋለጡ ጡቶቻቸውን ረስተዋቸው ነበር።

አባ ዲዎላ ከሲጳራ ካቦ ካቦ የሚያካክሉ ጡቶች ጋር ሲፋጠጡ "አሃ!" አሉ ጥርስ አልባ አፋቸውን እንደከፈቱ። ከመጥፋት የተረፈቸው አንዲት ዓይናቸው የአባ ፊንሐስን እንስታዊ አካል እንደሸጡት ከታች እስከ ላይ ላጠችው። ግራ ተጋቡ-አባ ዲዎላ። ከአንገት በላይ ዕድሜ ጠገብ ጢማም ሽማግሌ ወንድ! ከአንገት በታች የወሲብ እሳት ጭን ውስጥ የምትላኩስ አማላይ ሌት!

«ወይ ጉ...ድ!» አሉ አባ ዲዎላ። «ሰውን ገልጦ ነው ማየት! ላይ ላዩን እያዩሁ እንስት ነው ተባዕት ስል መኖሪ ከገቱ ነበር ለካ። እግዚር እንስትና ተባዕት እርጎ ፈጥሮዎት ነው ለካ ተንከለሎትን እንዲህ ያበዛው። እንዲህ አይነት ፍጡር አይቺም ሰምቼም አላውቅ» ሽጉጡን ረስተው በሚያዩት ትንግርት ትንፋሻቸው ቆመ። «ሴትና ወንድ ነዎት እንዴ ለካ እንጥረኛው ፊንሐስ?»

"አፍህን ዝጋ!" አለች ሲጳራ። "አባ ፊንሐስ አይደለሁም። ወደ ውስጥ ግባና በሩን የሁዋሊት ዝጋው!" አባ ዲዎላ በሩን

የጊሊት ጠረቀሙት። አንዲቷ ዓይናቸው በአባ ፊንሐስ ትላልቅ ጡቶች መካካል አፍጥጣለች። በሰንሰለት ታሰሮ በአባ ፊንሐስ ጡቶች መካካል ወርዶ የተንጠለጠለውን ባለጉጥ ግማደ መስቀል በአንዲት ዓይናቸው ጠቡት።

አባታቸው አለቃ አያሌው አባታቸው አባ ዲዎላን የዚህን መስቀል ቅርፅ በመጽሐፍ ቅዱሳቸው መሃል ስለውት አይተው ነበር። ይህን ባለጉጥ ግማደ መስቀል ፍለጋ አይደል እንደ የቀበሮ ባህታዊ ሆነው ወደዚህ ገዳም የገቡት? ለረጅም ጊዜ መስቀሉ ላይ ሲያፈጡ ሲጳራ ግራ ገባት። አባቷ አባ ፊንሐስም ሱዳን በረሃ ውስጥ ከመምታቸው በፊት እንዲህ ያፈጡበት ነበር። አሁን ደግሞ አባ ዲዎላ።

«ምንድን ነው ምስጢሩ?» ይህ ባለጉጥ ግማደ መስቀል የምንጊዜም ፍቅሯን ሚራዥን ከማስታወስ ባለፈ ለእሷ ሌላ ምስጢር የለውም። ሚራዥ ካሰረላት ጊዜ ጀምሮ ከአንገቷ ወልቆ የማያውቀው ይህ መስቀል ዘወትር እንደ ጅረት ውሃ ቁልቁል ለሚያፈላት ትዝታዋ የመፈለቂያ ምንጭ ነው። ከዚህ በቀር ሌላ ምስጢር አሰራው የኖረችው መስቀል እንደያዘ አታውቅም። ስለዚህ መስቀል የምታውቀው ምስጢር ቢኖር በሀሰቧ ከሚራዥ ጋር የምትገናኝበት የፍቅር ስጦታ መሆኑን ብቻ ነው።

"ወይ አባ ፊንሐስ!" አሉ አባ ዲዎላ እጃቸውን ወደ ላይ እንደተማረከ ወታደር እንዳንጨባረሩ። "ይህን ምስጢረኛ መስቀል ማስረጃዎን ባውቅ ኖሮ እሰግድልዎት ነበር እንጂ መኝ እንደዛ እዝትብዎት ነበር። ይበሉ ይቅር ይበሉኝ አሁን። ይቅር ይበሉኝ" በግንባራቸው ወለሉ ላይ ተደፉ። "ይቅር ይበሉኝ!" በውስጣቸው ቀጥለው ስለሚያደርጉት ነገር እያሰላሰሉ። መስቀሉን የሚቀመጡትን ዘዴ። ቀስ ብለው እየተሳቡ ከሲጳራ እግር ሲደርሱ ከአባ ፊንሐስ እግር ላይ የተደፉ መሰለው ስበው ለመጣል እያሰቡ ነው። ግን ሽጉጡን? ቀና ብለው አፈ ሙዙን ተመለከቱት።

"ተነሳ!" አሉ አባ ፊንሐስ። "ተነሳ!"

አባ ዲዎላ ተነስተው ቆሙ።

"እሱ ዘንድ ተቀመጥ!" ሲጳራ ሽጉጧን በአባ ዲዎላ አናት ላይ እንደነጣጠረች ታናዝዛቸው ጀመር።

"መስቀሉን ለምንድን ነው ይህን ያህል ያፈጠጥክበት?...ስለ መስቀሉ ምን የምታውቀው ነገር አለ?"

"አያውቁም መቼም አልልም። ሳያውቁትም አያሰሩትም መቼም። መስቀሉን! ይህን! ከእኔ የበለጠ እርስዎ ሳውቁት ቀርተው ነው?" በዚህ መስቀል ምስጢር ምክንያት አባታቸውን እንደ ገደሉ ትዝ አላቸው አባ ዲዎላ።

"ይበሉ አባ ፊንሐስ ሽጉጡን ይመልሱትና እንነጋገር።"

“እኔ እንጋገር” አለች ሲሳራ። ስለዚህ መስቀል ምስጢር የማወቅ ጉጉቷ እየኖረ መጣ። ይህን ሰው በመጀመሪያ በጋይል ሳይሆን በጥበብ የመስቀሉን ምስጢር ለማውጣት ወሰነች።

“ሴት ነዎት ወንድ ግን ?”

“ሴትም ወንድም አይደለሁም። አሁን ሁለት ምርጫ ልስጥህ። ያየኸውን ነገር ለማንም መናገር አትችልም። የእኔ ሴትነት ወይም ወንድነት አያገባህም። ከተናገርክ ደሞ በሀይዎትህ ፈርደህ መሆን አለበት።”

“የኖርኩት ሲሲሊ ውስጥ ነው። በአሜሪታ ህግ ስር ነው ዕድሜዬን የገፋሁት”

“ምን ለማለት ነው.....”

«አሜሪታ አይቶም ሰምቶም ዝም የማለት ህግ ነው። ይህን በልሴ አይዘቀለሁ። የእርስዎ ሴትነት ወይም ወንድነት ለእኔ አያስጨንቀኝም። ይልቅ በአንድ ነገር እንሰማማ። የመስቀሉን ምስጢር ለጋራ እናድርግ እኔም የእርስዎን ሴትነት ወይም ወንድነት ለማንም አልናገርም። አንድ ነገር ተረድቻለሁ። ይህን መስቀል ከያዙ ወደዚህ ገጽም የመጡበት ምስጢር ግን አልገባኝም። እኔም እርስዎም እዚህ ገጽም የመጣነው ዕድቅን ፍለጋ እንደላሆነ ተረድቻለሁ። አሁን እዚህ ገጽም ውስጥ ምን እፈልግ ይመስልዎታል? ዕድቅ? አይደለም። እኔ መፅደቅ አልፈልገም። ልፅደቅ ብል እንኳ የምፀድቅበት ምክንያት የለም። እዚህ ገጽም ውስጥ የምፈልገው ነገር ቢኖር ይህን መስቀልና የንጉሥ አዲስ ዘርፍ ያዕቆብ አፅም ብቻ ነው። መስቀሉን በእርስዎ እጅ ገባ በእኔ ምንም ማለት አይደለም። እርስዎ መስቀሉን ይዘዋል። እኔ ደግሞ በውሃው ውስጥ ጠልቆ የሚቆፍርና በኮምፒውተር ትዕዛዝ ብቻ የሚቆፍር ጠላቂ ኢክስካባተር-ዶዘር አለኝ። የሰጠሁትን መርከብ በዚህ አይነት ትብብር ለሁለታችን ብቻ ማድረግ እንችላለን።” በዚህ ስምምነት የሰጠሁትን መርከብ ካወጡ በኋላ ሴትም ትሁን ወንድ በአፍጣሚ እንደሚደፉት እርግጠኛ ነው።

ሲሳራ ምንም ሊገባት የቻለ ነገር የለም። አለማዎቋ እንዲንፀባረቅባት ግን አልፈለገችም። “የአዲስ ዘርፍ ያዕቆብ አፅም ደግሞ ለምን ነው?” አለች ገርሟት። ከመስቀሉ ጋር የሚያያይዘው ነገር ይኖር ይሆን? መጠየቅ እንደሌለባት ወስነች።

“መጀመሪያ በደንብ አንተዎቻችን። እኔ ዲጆላ እገባለሁ። እርስዎስ አባ ፊንሰስ አይደሉም ግን? አባ ፊንሰስ ቢሆኑም ምንም ማለት አይደለም በእርግጥ። እኔ ቁመኛ ሰው አይደለሁም። ያለፈው አልፎአል። ካለፈ በደል ያሁኑ ይቅር መገባል ይበልጣል። ቂም ያጠቆረው ደም ሲጠራ ብኸታ ያጨለመው የጋራ ራዕይም አብሮ ይጠራል። ሰዎችን በጠላን ቁጥር ራሳችንም በዛው ልክ

እንጠላለን።..... ቂም ቁጥጥረን ከኖርነው መቶ ዓመት በፍቅር የዋለነው አንድ ቀን ይበልጣል። ይቅር ከመገባል የሚገኘውን ትርፍ የሚተካ የለም። አባ ፊንሰስ። ይቅርታ ልብ ላይ እንጂ መሬት ላይ አይወድቅም። ይቅርታ ያድርጉልኝ አባ ፊንሰስ”

“አባ ፊንሰስ አይደለሁም አልኩህ እኩ።”

“እንግዲያ ማን ነዎት?” ወለሉ ላይ ወደ ወደቀው የሴት መታዎቂያ ተመለከተ። እስከ አሁን ልብ አላለውም ነበር። “ሲሳራ ፊንሰስ” የሚል ስም ተፅፏል። መታወቂያው ላይ የአንጥረኛው ፊንሰስ ልጅ መሆን ተረዳ። ግን በቀሉን ወደ ውስጥ ለጊዜው መዋጥ እንዳለበት ወሰነ። የአባቷን ፊት ገፍፋ ፊትዋ ላይ እንዳጠለቀችው ገብቶታል። እሷም እንደሉ ስዚህ መስቀል ብላ አባቷን እንዳረደች ጠረጠረ። ግዴላም እሱም የሚፈልገውን ከወሰደ በሁዋላ እንደሚያርዳት አረጋገጠ። እስከዚያ ግን ታማኝ ለመምሰል መጣር እንዳለበት አምኗል። ፈገግ አለ አይኑን ከመታወቂያ ላይ ነቅሎ።

“አብረን ብዙ ነገር መሥራት አለብን ማለት ነው። አባቶቻችን ለቂም ተፈላልገው ይሆናል እኛ ለፍቅር ብንፈላለግን?” አለ ዲጆላ። “ሁሉን ነገር በምስጢር ይዘን ወደፊት እንጓዛለን። የኋላውን ወደኋላ ትተን። የአባትሽንና የአባቴን ነገር ወደኋላ ትተን እኔና አንቺ አብረን ስዚህ ነገር መስራት እንችላለን።”

“የጠየኩህን መልስልኝ ። የንጉሥ አዲስ ዘርፍ ያዕቆብን አፅም ለምን ነው የምትፈልገው?” ዲጆላ ሁሉንም ነገር ተራ በተራ ተረከላት። ስለ ንጉሥ ዘርፍ ያዕቆብ አፅም ምስጢርና ስለ ግማደ መስቀሉ ውስጣዊ ካርታ ሁሉን ዘረዘረላት። አንድ ጥያቄ ስትጠይቀው ግን ክው አለ ዲጆላ። ደንገጠ።

“የንጉሡን አፅምስ አገኘህ እንበል። ግን ጥይት እንደ ማያስመታ በምን ላይ ትሞክረዋለህ? ከአፅሙ ቅንጣቢ በአንገትህ ከአህርክ በኋላ አፅሙ ጥይት እንደማያስመታ መሞከር አለብህ። አለበለዚያ ማን ነበር ያልከኝ? የማፍያውን ስም?”

“ዶን ሞርሞርዲኖ።”

“የሞርሞርዲኖን ሰዎች ጥይት እንደማይመታህ እርግጠኛ ሆነህ እንዴት ትፋለማቸዋለህ?”

“መጀመሪያ አፅሙን ላግኝ።”

“ከላለ?”

“በአንገቴ አስረዋለሁ።”

“ከላለ?”

“አንቺ በሽጉጥ.....”

“እሞክርሃለሁ። ከሞትክ ግን የለሁበትም።”

“ውይ!..... ይህም የማይሆን ነገር ነው። መሞትን አልፏል?”

“ታዲያ በምን እናረጋግጣለን?”

“በእንስሳ እንሞክረዋለን!”

“እ...ሀ! ለሰው ብቻ የሚሠራ ከሆነስ?”

“ውይ! ልክ ነሽ። ይህ ነገር ቢቀርብኝ ይሻላል።”

“አዎ ይቅርብህ። ይልቅ አብረን ከሠራን ሁሉንም ነገር በእኛ ቁጥጥር ሥር እናደርገዋለን። ጥይት እተኩዋኩስ አለማምድህለሁ። ጭንቅላትህን ካለማመድከው ከአስማትም በላይ ነው።”

“እና እቅዱን ንገሪኛ! አንቺ ለምንድን ነው ወደዚህ ወደ ወንዶች ገዳም የመጣሽው?”

“እየውልህ መጀመሪያ በዚህ ደሴት ውስጥ ወደ ሚገኘው ዋሻ የምንገባበትን መንገድ እንፈልጋለን። ከዛ ዋሻውንና በዋሻው ውስጥ ያለውን በቁጥጥር ሥር ካደረግን በሁዋላ ወደሰጠው መርከብ ፊታችንን እናዞራለን። ካርታው በእጃችን ነው። ይልቅ መጠንቀቅ ያለብህ ይህ ምስጢር ከአፍህ እንዳይወጣ ነው። ሴት መሆኔን ካወቁ በአንድ ደቂቃ ውስጥ ከዚህ ገዳም እንደሚያሰወጡኝ አስብ። ከዚህ የበለጠ አደጋም አለው!”

“ተያቸው ባክሽ!” አለ ዲዎላ ባዶ ድዳን ግልጢጥ አርጎ። “በወንዶች ገዳም ውስጥ የሚኖሩ መነኮሳት ልባቸው በሴቶች ገዳም ውስጥ ነው። ወሲብን ሸሽት! ዝሙትን ሸሽት! ግን... ወሲብን በመሸሽ ማምለጥ አይቻልም። ወሲብ አብርን የተጠፈጠረ ነገር ነው። ወሲብን በሸሽነው ቁጥር የበለጠ ይቀርባል። ወሲብ ሁሉም ክብልታችን ጋር ተጣብቆ በሄድንበት ሁሉ ይከተለናል።”

“እሱ ራስ ምታቴ አይደለም” አለች ሲጻራ። “መፍጠን አለብን። ከሥድስት ቀናት በፊት ሁሉም አፕራሽን መጠናቀቅ አለበት። ጭንቅላቱ ሳይፈነዳ.....”

«የምን ጭንቅላት?»

«ተወው..... ረጅም ታሪክ ነው.....»

ጸዕ

የኢንጅነር ህያው አስከሬን ወደ ዴርቶጋዳ ከገባ ከስምንት ቀናት በኋላ የሞቀው የአቀባበል ሥነ ሥርዓት ተዘጋጀለት። በዋናው የመሰብሰቢያ አዳራሽ ውስጥ የዴርቶጋዳ አባላት በሙሉ ቦታ ቦታቸውን ይዘዋል። ተያቸው ቤት የሚመሰሰው የመሰብሰቢያ አዳራሽ የመድረኩ ቀያይ መጋረጃዎች ሲገለጡ በነጭ ስክሪን ላይ ሳይንቲስት ኢንጅነር ሻጊዝ የሰራቸው ሥራዎች በፊልም መታየት ሲጀምሩ አባ ዠንበሩ ወደ መነጋገሪያው ሳጥን እያመሩ ነበር። ከኢንጅነር ሻጊዝ ሥራዎች መካከል በናሳ ውስጥ የፈጠራ ባለቤትነት ያስገኙለት ሁለት መነኮራኩሮች እና በናሳ የማምጠቂያ ማማ ወደ ህዋ የሚመጥቁ መነኮራኩሮችን የሚያሳዩው ፊልም ቆሞ አባ ዠንበሩ ንግግራቸውን ቀጠለ።

«የተከበራችሁ የዴርቶጋዳ አባላት ከአመታት በፊት ይህን ዋሻ መቆረር ስንጀምር ይህን ያህል ዘመናዊ የምርምር ማዕከልና የኢትዮጵያ ምርጥ ምርጥ ሳይንቲስቶች የሚሰባሰቡበት ተቋም ይሆናል የሚል ህልም የለንም ነበር። ግን አንድ ጥሩ ነገር ለማድረግ ለሀገራችን ተመኝተንላት ነበር። ቀስ በቀስ ይህን ለማየት ታደልኩ። ዋሻውን ስቆፍር እየተጋረጡ ያስቸገሩኝ አለቶች ለካ አንድ ነገር እያስተማሩኝ ነበር። የኢትዮጵያ አለት የምትሆንዋትን እናንተን በነዚህ አለቶች ላይ እንደማቆም እየስተማሩኝ ነበር። ተመኝሁ፤ አገኘሁ። ከዚህ በላይ የምመኘው ነገር የለኝም ። በአለም ዙሪያ እውቀታችሁንና ጉልበታችሁን ወዳችሁ ሳይሆን ተገዳችሁ ስትበዘበዙ የነበራችሁ ውድ የኢትዮጵያ ልጆች ሆይ! ኢትዮጵያን ለኢትዮጵያውያን በቴክኖሎጂ ገንብታችሁ እንደምታሰረክቧቸው አንዳችም ጥርጥር የለኝም።» ጭብጨባው አስተጋባ።

«ስኢራቅ፣ ከኢራን፣ ከራሺያ፣ ከጃፓን፣ ከእስራኤል፣ ከቻይና፣ ከኩባ፣ ከአሜሪካና ከግብጽ ምስጢራዊ የምርምር ጣቢያዎች የምታገኙትን እንክብካቤና ገንዘብ ትታችሁ ኋላቀር ሀገራችሁን ለመርዳት ከአለም ዙሪያ የተሰበሰባችሁ የዴርቶጋዳ ሳይንቲስቶች ዛሬ ደግሞ እናንተ ከመጣችሁበት አመጣጥ ለየት ባለና በረቀቀ መንገድ ከጉናችሁ ሆኖ ሀገሩን ለመገንባት ለመጣውና እስከ እሁንም በገንዘቡ የዴርቶጋዳን ዘመናዊ መሣሪያዎችና የረቀቁ የቴክኖሎጂ ማሽኖች ሲያስገባልን ለቆየው ለእውቀት የአለማችን የህዋ ሳይንቲስት ለናሳው የእኛ ሰው ኢንጅነር ሻጊዝ እጅግ አክብሮታችሁን ትገልጹለት ዘንድ ንግግር እንዲያደርግ ጋብዙልኝ አመሰግናለሁ።»

ጭብጨባው ጋብ ሲል ወደ መነጋገሪያ መድረኩ የወጣው ኢንጅነር ሻጊዝ ንግግሩን ቀጠለ። «.....እስከ አሁን ከሞት ላንቃ

ወጥቼ ከሙከራችሁ ለመገኘት እርግጠኛ አይደለሁም ነበር። አሁን ግን እርግጠኛ ሆኛለሁ።» አለ በደስታ ተጠቅሞ።

«አ...እኔን ለማዳን ያደረጋችሁት ጥረት አንድ ነገር አንድናገር እየገፋፋኝ ነው። ከአሁን በኋላ መዋሸት እንደሌለብኝ ይለማኛል። እውነቱን ስነግራችሁም የምታደርጉብኝን ሁሉ ለመቋቋም ተዘጋጅቼ ነው።» አቀረቀረ።

በትካዜ የተዋጠ ፊቱን ሲያዩ ሁሉም ቀጥሎ የሚናገረውን ለመሰማት ቋመጡ።

«እኔ ኢንጅነር ሻጊዝ አይደለሁም።» መልሶ አቀረቀረ። ከባድ ድንጋጤ በአጻራሹ ላይ ወደቀ። ሁሉም እርስ በእርስ በብዥታና በድንጋጤ ተያዩ።

«እና አንተ ማን ነህ?.....» ዶ/ር ሚራኸ ወደ መድረኩ በክራንቹ እየተመረከዘ ወጣ።

«እኔ.....» ድምፁ በዕንባ ታነቀ።

«እኔ.....ኢትዮጵያ ውስጥ በሥራ አጠቃላይ ስንከራተት ኑራ በኋላ በብዙ መከራ ወደ አሜሪካ የሄድኩ አንድ ተራ ሰው ነኝ። እንደ ኢንጅነር ሻጊዝ ታዋቂ ሳይንቲስትም አልነበርኩም» ግንባሩ ላይ ጭርር ያለ ላቡን ጠርጎ ገግግሩን ቀጠለ። «አሜሪካ ውስጥ በገባሁ በእምስተኛው አመት ሲ.አይ.ኤ መሰመለኝ። ሰፊ ስልጠና ከወለድኩ በኋላም በሰርደሪ የኢንጅነር ሻጊዝን ፊትና መልክ እንደመሰል ተደረገ። ድምጹም የእሱን እንዲመሰል በቀዶ ጥገና ተስተካክለ። ከዛ በኋላ ለስድስት አመታት የኢንጅነሩን ታሪክ፣ ሥነ ልቦና እና ከቤተሰቦቹና ካንጻንድ ከሚያውቃቸው ሰዎች ጋር የሚያደርጋቸውን ውይይቶች ሳጠና ናርኩ። በተለይ በ1998 ዓመተ ምህረት ኢንጅነሩ ሙሉ በሙሉ ወደ ኢትዮጵያ እና ወደ ፖለቲካዎ መስመጡን ተከትሎ ኢትዮጵያን ጨምሮ ብዙ ሀገሮች ስላጠመዱት ለመሰወር ሲባል እኔን በመግደል ሞቷል ለማለት ወለኑ። እኔም በገና ዋዜማ ወደ ቤተሰቦቹ ሄጄ ከልጆቹ ጋር የቅርጫት ኪስ እየተጫወትኩ እንድወድቅ ተደረኩ። ተዝላኛል፤ ከወደኩም በኋላ ወደ ሰሜን አውስትሪን የህክምና ማዕከል ተወሰድኩ። ለቤተሰቦቹ ብዙ ገንዘብ በባገኘ ወደ ኢትዮጵያ ለመላክ የተስማማሁት ለመሞት ነበር። ከቀዶ ጥገናው በኋላ እኔን በማያሰቃይ መልኩ እንደምገደል ቃል ተገብቶልኝ ነበር። በኋላ ግን መጥታችሁ አጻናችሁኝ። ወይ ፈጣሪ!...እኔን ሊያድን ማን ይመጣ ነበር!? ጻንኩ! አመለጥኩ!...ከሞት መንጋጋ አወጣችሁኝ። ሁሁ!...How can I believe it!?...ጻንኩ!...አመለጥኩ...» መቀጠርና መድረኩ ላይ በደስታ መዝለል ጀመረ። እንደ ህፃን አረገው። ፈነጠዘ።

«.....እርግጠኛ ነህ ኢንጅነር ሻጊዝ አይደለህም?!.....» ዶ/ር ሚራኸ በንዴት ጡፎ የለበሰውን ሽሚዝ አወለቀበትና ጀርባውን

ገልጦ ማየት ጀመረ። ከጀርባው «ዶ/ርታ» የሚለው ንቅሳት እንደ ሌለ በማስተዋሉ በእርግጥም ኢንጅነር ሻጊዝ እንዳይደለ አመነ። ፊቱና ቁመናው በተለይም የራሱ ላይ በራ ቁርጥ ጣል ኢንጅነር ሻጊዝን ስለሚመስል ማንም ሰው ኢንጅነር ሻጊዝ አይደለም የማለት ድፍረት አይናረውም።

«አዎን። ይህ ሰው ኢንጅነር ሻጊዝ አለመሆኑን አረጋግጧለሁ።ኢንጅነር ሻጊዝ አይደለም።»አለ ዶ/ር ሚራኸ ተሰፋው በሰለለ ድምፅ።

«አልነገርኳችሁም እኔ ኢንጅነር ሻጊዝ አይደለሁም። እኔ ማታያሽ ማሞ ነኝ። ዘመዶቹን በተለይም በቸጋር ስትጠበስ የናረቸውን እናቴን ከድህነት ለማላቀቅ ራሴን ለሞት አሳልፌ ሰጥቼ ነበር። አሁን ግን ከሞት አጻናችሁኝ። ስለዚህ ባሪያችሁ አድርጋችሁ ልታሰሩኝ ወይም ይህን የሚያህል ሌላ ዋሻ ልታስቆፍሩኝ ትችላላችሁ። መንኮራኩር ዲዛይን የሚያደርግና እንደ ኢንጅነር ሻጊዝ በቴክኖሎጂ የበለፀገ ጭንቅላት ግን የለኝም። ፊቴ እንጂ ጭንቅላቴ የእሱን አይደለም። ቅጂው ሻጊዝ ነኝ። ከሻጊዝ ላይ የተቀዳሁ። ፎርጅዱ ሻጊዝ!.....ግን አንድ ነገር ልንገራችሁ። ከታሪካችን ጠባላዎች አንዱን አስታውሱ። ኢትዮጵያ ውስጥ በረሀብ ምክንያት እናት የልጇን ሥጋ በልታለች። ረሀብ ክፉ ነው። ያበላላል።እንኳንስ አንድ ሰው ሀገር ያሸጣል። እኔም እንደናንተ ሀገሬን እወዳታለሁ። ግን ድህነቷ ራሴን ለሞት አሳልፌ እንድሰጥ አደረገኝ። አሁን ግን አጻናችሁኝ። ባትፈርዱብኝ የምለምናችሁ አንድ ነገር ብቻ ነው። ሀገሬን እንድረዳት እድል ስጡኝ። ከእናንተ ጋር ለለውጥ ሳልደክም እሰራለሁ። ተራራም ቢሆን ለመናድ ዝግጁ ነኝ!»

«ኢንጅነሩ የት ነው ያለው አሁን?» አባ ዠንበሩ ወደ መድረኩ እየተንገጸገጸ ወጥተው በቁጭት አንባረቁበት።

«ኢንጅነሩ የት ነው?!...ሻጊዝ የት ነው?!.....» አጻራሹ በሙሉ ተንጫጫ።

«ኢንጅነር ሻጊዝ በናሳ ዋና መሰሪያ ቤት አቅራቢያ በሚገኝ የምድር ውስጥ የምርምር ጣቢያ የሆነ ነገር እንዲሰራ በግዴታ ታግቶ ሳለ እኔ እየሄድኩ ስለቤተሰቦቹ፣ ከቀድሞዎ አስራኤል አሜሪካዊት ሚስቴና ከልጆቹ ጋር የምግባባበትን መንገድ በግዴታ እየተጠየቀ ሳጠና እዛ ውስጥ አይቼው ነበር። በኋላ ግን ከዛ አውጥተው የት እንዳደረሱት አላውቅም። » ሁሉም በሃዘን ኩምሸስ ብለው ተመለከቱት። ታላቅ ሀዘን ወደቀ። ዝምዝምታ። ከዚያ ደግሞጉምጉምታ.....

ጸ፭

በድቅድቅ የጨለማ ግሣት ውስጥ ወደ ዕቃ ቤቱ ግቢ በገንቡ ላይ ተንጠላጥሎ ሲገቡ የዕቃ ቤት ጠባቂው የመጠበቂያ ቤት በር ተከፍቶ ነበር። የመቅረቡ ብርሃን ዕቃ ቤት ጠባቂውን አጋልጧቸዋል። ትልቅ የብራና መፅሐፍ ዘርገተው አፋቸውን ሳያንቀሳቅሱ እያነበቡ ነው።

ጨለማው ውስጥ ተወሽቀው የመነኩሴውን እንቅስቃሴ የሚከታተሉት ዲዎላና ሲጻራ በሹክሹክታ እየተነጋገሩ ነው። “አየሽ አላልኩሽም!” አላ ዲዎላ።

«እንቺ አትበል አላኩህም? እርሰዎ በል እኮ ብዬህ ነበር። አሁንም ደግሜ አስጠነቅቅሃለሁ አባ ፊንሐስ እንጂ ሲጻራ ብለህ እንዳትጠራኝ። አባ ፊንሐስ ነኝ በቃ።»

“እሺ አባ ፊንሐስ። አላልኩሽም? መነኩሴው የያዛቸው መዓት ቁልፎች ይታዩዎታል? ብዙ ቁልፎች ናቸው። እዚህ ገጻዎ ውስጥ የሚከፈቱ በርች ግን በጣም ጥቂት ናቸው። ስለዚህ እኒህን መነኩሴ.....” ንግግሩን አቋረጦ መነኩሴው የሚያደርጉትን ተመለከተ።

መነኩሴው የወለሉን ቀያይ ምንጣፎች ገልጠው ወለሉን ማጭድ በመሰለ ቁልፍ ክፈቱት። ወለሉ ላይ በክፈቱት በር ቁልቁል ገቡ። አባ ፊንሐስ የሩቱን አቅርቦ በሚያሳየው መነፅራቸው የዕቃ ቤቱ ጠባቂ ከወለሉ በታች የገቡበትን በር ሲያዩ በረጅሙ ተንፍሰው አባ ዲዎላን ጎሰሙአቸው። ሁሉም እንደነብር ተሰፈንጥረው ወደ መጠበቂያው ቤት ገቡ። የመቅረቡን መብራቶች አጥፍተው ጠባባ ቤት ውስጥ ትንፋሻቸውን አጥፍተው ተቀመጡ።

ወለሉ ላይ በተከፈተው በር ቁልቁል የወረዱት መነኩሴ ተመልሰው ወደ መጠበቂያው ቤት ወለል ብቅ ሲሉ የመቅረቡ መብራቶች በመጥፋታው ሊያዩ ያቻሉት ነገር የለም። ወዲያው አንገታቸውን የሆነ ጠንካራ እጅ ፈጠረቃቸው። አፋቸው ውስጥ ደግሞ ወፍራም ጨርቅ ተገደገደ። መተንፈስ ያቻሉበት ቅፅበት የለም ነበር። ተዝለፈለፉ።

አባ ዲዎላ የዕቃ ቤት ጠባቂውን ሞት እንዳረጋገጡ የመነኩሴውን አንገት የፈጠረቀበት ጠንካራ ክንደቸውን ከመነኩሴው አንገት ላይ አነሱ። ህይወታቸው የተጠናቀቀውን መነኩሴ በቀዩ የወለሉ ምንጣፍ ጠቅልለው ወደ ጎን በድናቸውን ካስቀመጡት በሁዋላ የመጠበቂያውን ቤት ስር ከውስጥ ጠርቅመው ዘግተው የመቅረቡን ሻማዎች ለኮሉአቸው። ከመነኩሴው እጅ በመከራ

ከተፈለቀቀው የቁልፍ መያዣ ማዕተብ ውስጥ ያሉትን ቁልፎች በእጃቸው ካሰገቡ በሁዋላ በተከፈተው የወለሉ በር ቁልቁል ወረዱ።

“መመለስ አለብህ።” አለች ሲጻራ ቱቦ በሚመስለው የዋሻው ውስጥ መንገድ ላይ ቆም ብላ። “ እንዴት?” አለ ሲዎላ እርምጃውን ገታ አድርጎ።

“የዕቃ ቤት ጠባቂውን እኮ ገድለናቸዋል።”

“እኮ?”

“ማሸሽ አለብህ።”

“ምን?”

“ተመለስና በድናቸውን አሸሽ።”

“አንቺስ?”

“እኔ ወደ ዋሻው እገባለሁ።”

“ወደየት ነው የማሸሽው?”

“ቅበራቸው አለበለዚያ.....?”

“እሺ ቁልፍን አምጭው!”

“የትኛውን ቁልፍ?”

“መስቀሉን... የሰጠመውን መርከብ ቁልፍ።”

“እሱንም አልሰጥህም። እንደተነጋገርነው ፊታችንን ወደ ሰጠመው መርከብ ለመመለስ መጀመሪያ ሰው አልባዋ ደሴት ላይ ተቀምጦ የላከህን ጣሊያናዊ ልታስወግደው እንደሚገባ ተነጋግረናል። ሁለት ተልእኮዎችን ማጠናቀቅ አለብህ በመጀመሪያ። የመነኩሴውን በድን አጥፋ-- እንድ። ሞርሞርዲናን ደምስሱ-ሁለት። እኔም እዚህ ዋሻ ውስጥ ሥራዬን ልጨርስ። ከዛም ተገናኝተን የሰጠመው መርከብና በውስጡ ያለው የእኛ ይሆናል።”

ዲዎላ ወደ መጣበት ተመለሰ። የወለሉን በር ዘግቶ በቀዩ ምንጣፍ የተጠቀሰለውን የመነኩሴውን በድን ተሸክሞ ከወጣ በሁዋላ የመጠበቂያው ቤት በር ቁልፍ የዕቃ ቤቱን ግቢ ለቆ ወጣ።

ሲጻራ ማጭድ በመሣሰሉት ቁልፎች የዋሻ ውስጡን በርች እየበረገደች ስትገባ ዋሻው በአደጋ ጊዜ ጥሪ ድብልቅልቅ አለ። ወዲያው አውቶማቲክ መሣሪያ የታጠቁ ሰዎች ዙሪያውን ከበቧት ሁሉም ጭንቅላታ ላይ አነጣጥረዋል። ሁለት እጆቻቸው ወደ ላይ አንጨፍሮራ እጁን ሰጠች። እጆቿን በሰንሰለት የፍጥኝ አሰራር፣ አያዳፋ ቁልቁል ወደ ሚያወርደው አሳንሰር አስገቧት።

የአሳንሰሩ በር ተከፍቶ ካስወጣት በሁዋላ ወደ አንድ ጨለማ ክፍል አስገብተው ዘገቧት።

ከቆይታ በሁዋላ ሁለት ሰዎች ወደ ጨለማው ክፍል እንደገቡ ጨለማው ክፍል በብርሃን ተሞላ። የሁዋሊት እጆቻቸው ታሰረው ወለሉ ላይ እንደተቀመጠች የገቡትን ሁለት ሰዎች አፈራርቃ ተመለከተቻቸው። እንደኛውን ወዲያው አወቀቻቸው። አባ

ዠንበሩ ናቸው። ሁለተኛው ግር አላት። አዲስ ፊት አልሆነባትም። በጣም አፍጣ ተመለከተችው። የምታውቀው ይመስላታል። የት ነበር ያየሁት? በፍጥነት ማሰብ ጀመረች። አዕምሮዋ ወደሁዋላ ተፍጠነጠነ። እንዴት ሊሆን ይችላል? ለዘመናት ስትፈልገው የኖረችው ሰው እዚህ ዋሻ ውስጥ ምን ሊሰራ መጣ? ሚራዥ ሊሆን ይችላል ይሆን እንዴ? በፍፁም ሊሆን አይችልም። ከፊቷ የቆመው ጎልማሳ በውስጧ ለዘላለም የኖረው ሚራዥ ምስላቸው ይቀራረባል። በዚህ ሰው ውስጥ ልቧን በፍቅር ሲያደማ የኖረው ሚራዥን አየችው ።

እባ ዠንበሩ ክፍሉ ውስጥ እየተንጎራደዱ ሲዘሩአት እሷ ግን ዓይኗን ካየችው ጎልማሳ ላይ ለመንቀል ተስኗታል።

“እባ ፊንሐስ!” አሉ እባ ዠንበሩ ለረጂም ዲቂቃዎች እየተንጎራደዱ ከቆዩ በሁዋላ “ወንጀልህ ሁልቆ መሳፍርት ሊኖረው አልቻለም። የተለወጥክና ንስሐ የገባህ መስሎኝ በዚህ ገዳም እንድትኖር ፈቅጃልህ ነበር። አሁን ግን ሳይፈቀድልህ በጉልበት ወደዚህ ዋሻ ሰብረህ ገባህ!”

«እባ ፊንሐስ ናቸው እንዴ?» ሚራዥ እጅን ወደ ሽንጡ ላከው።

«አዎ ናቸው። እባ ፊንሐስ!» ሽንጡን ከሽንጡ ልጠ ግንባራቸው ላይ አነጣጠረው። “ሲጳራ የት ናት?” እንባራቀባቸው። እባ ፊንሐስ ግን ምላሽ ሳይሰጡት እስከአሁን አፍጥጠው እየተመለከቱት ነው።

“እባ ፊንሐስ ትዝ አልኩዎት? እኔ ሚራዥ ነኝ። ሲጳራን የት አደረሷት?”

ሚራዥ ከጎፈሩ ተንቀጠቀጠበት። “ምላጩን ከመሳቤ በፊት ያለችበትን ይንገሩኝ።”

እባ ፊንሐስ ቡዝዝ ብለው እያዩት በዚያው ከዓይናቸው ዕንባ ፈሰሰ። “ሚ.....ሚ...ሚራዥ በሀይዎት አለህ? የኔ ፍቅር አለህልኝ አውነት? ይህን ያህል ዘመን ስፈልግህ ነበር እኮ የኖርኩት።”

“የምጠይቅዎትን ብቻ ይናገሩ። ሲጳራ የት ናት?”

“አይ.... እንዲህ ናቸው ድርም። የተጠየቁትን ሳይሆን.... መናገር የሚፈልጉትን ነበር ድርም የሚመልሱት። ያ ጠባያቸው ተጠናክሮ ቀጥሏል። አጭበርባሪነታቸውም ንሯል። እንዲህ ናቸው እባ ፊንሐስ” እባ ዠንበሩ በመሰላቸት መንፈስ ተወራጩ።

“እኔ አላምንም! ሚራዥ ብዙ ጊዜ ተስፋ ቆርጬ ነበር። በውስጤ ያረገዝኩትን ምስልህንና ፍቅርህን ተሸክሜ እኖራለሁ ብዬ እንጂ በአካል እንተን የማግኘት ተስፋዬ ተሟጦ ነበር።”

“ምንድን ነው እያወሩ ያሉት?”

“ሲጳራ ነኝ። ሚራዥ.... እኔ ነኝ ሲጳራ። እያየውህ ነው። አንተ ግን ልታየኝ አትችልም። በአባቴ ፊትና በአባቴ ወንጀል ተሸፍኛለሁ” ሲጳራ ይህን ስትናገር አባ ፊንሐስነቷን ዘንግታው ነበር። ድምፅዋ እንደተቀየረ ታውቃለች። ፊቷም ድምፅዋም የአባቷ ነው። በምን ሊለያት ይችላል? እሷነቷን በምን ሊያረጋግጥ ነው? አንድ ሀሳብ መጣለት።

“እመነኝ ሚራዥ። እኔ ሲጳራ ነኝ!..... እኔን ብትረሳኝ ስጦታህን አትረሳውም። የኸውና መስቀሉ በልጅነታችን ደሴት ላይ ያሰርክልኝ ባለጉጥ መስቀል ይኸውና። የእጄን ሰንሰለት ፍታልኝና ሳሳይህ።”

የኋሊት የተጠፈነጉ እጆችዋን ከሰንሰለቱ ነፃ ሲያደርግላት የለበሰችውን የምንኩስና ቀሚስና መደረቢያ አወላልቃ ዕርቃኗን ቆመች። በጡቶቿ መሃል በወረደው ሃብል ላይ የተንጠለጠለውን ባለጉጥ መስቀል ሲያይ ቅፅበታዊው ትዝታው እንደ መብረቅ ብልጭ አለለት... መስቀሉን ሲያሰርላት... እባ ፊንሐስ እያሰሙሁ ሲወስዷት...

ከላይ ፊቷን አየ። የጢማም መነኩሴ ፊት። የወንድ ፊት። ከአንገቷ በታች ደግሞ የተዋበች እንስት። ዕድሜ ልኩን ሲፈልጋትና ሲያስባት የኖረችው ሲጳራ ልትሆን? ግራ ተጋባ።

ጸ፯

ዲዎላ የዕቃ ቤቱን ጠባቂ አስከሬን ተሸክሞ የዳጋን ደሴት ቁልቁለት ከወረደ በሁዋላ ወደቡ ላይ ቆሞ ጥቂት አሰላሰለ። የጣና ሐይቅ ማዕበል ከወደቡ ጋር ወደ ሚያጋጨው አርጌ ታንኳ በድኑን እንደተሸከመ ገብቶ እየቀዘፈ ወደ ደሴቱ ምዕራባዊ አቅጣጫ አመራ። ከደሴቱ ምዕራባዊ አቅጣጫ አምስት መቶ ሚትር ያህል እንደቀዘፈ ታንኳው ላይ የሚነውን አስከሬን ወደ ሐይቁ ገፈተረው።

በደቅ ደሴትና በዳጋ እስጢፋኖስ ደሴት መካከል በጉረር ወደብ አቅራቢያ ባለችውና የደሀ ሰው መዳፍ ወደምታህለው ሚጢጢ ደሴት አርጌውን ታንኳ እየቀዘፈ ሲደርስ ትንሽዎ ደሴት ሞቅ ደመቅ ብላ ነበር። ጨረቃዎ በደሴትዎ አናት ላይ ቆማ ቁልቁል ለደሴትዎ ብቻ የምታበራ ይመስላል። ከደሴትዎ ወደብ ጥግ ትልቁ የሞርሞርዲኖ ጀልባ እንደቆመ ነው። ዲዎላ በዚህ ጀልባ ያለውን ጠላቂ ኤክስካባተር-ዶዘር ሲያስታውስ ጠላቂውን ኤክስካባተር-ዶዘር ለመንዳት በፓሴርም ወደብ አቅራቢያ ሲያደርገው የነበረው ልምምድ ትውስ አለው። ይህንን ጠላቂ ኤክስካባተር-ዶዘር ለማሰራት ሞርሞርዲኖ ያወጡት ወጪ እና የፈጁት ጊዜም ትዝ አለው። ወደቡን አልፎ ወደ ደሴትዎ ሲገባ በድንኳኖች ውስጥ ሳቅ ደምቋል። የሚንደቀደቀው ጀነራተር ድንኳኖች ውስጥ ብርሃን ለሚፈነጥቁት አምቱሎች የብርሃን ምንጭ ከመሆኑ በቀር በዚህች ደሴት ሌላ የሚሠራ ነገር የለም።

ሞርሞርዲኖ የሚጠባበቁት ነገር ቢኖር ዲዎላንና ካርታውን ብቻ ነው። ካርታውን ብቻ እንጂ። በዘቦች ተፈትሾ ዲዎላ መሆኑ ከተረጋገጠ በሁዋላ ሞርሞርዲኖ ወዳሱበት ድንኩዋን ተወሰደ። ጠባቂዎቹ አውቶማቲክ መሣሪያ ታጥቀው በተጠንቀቅ ይጠብቁታል። በሰፊው ጠረጴዛ ላይ በውድ የጣላያን መጠጦች የተሞሉ ብርጭቆዎች ተሸከትኩተዋል። ከአሥር የሚበልጡ ሰዎች በጠረጴዛው ዙሪያ ተቀምጠው አልኮሱን እየተጎነጩ ይሳሳቃሉ።

ዲዎላ ወደዚህ ድንኩዋን እንደገባ ሞርሞርዲኖ ከተቀመጡበት ተነሳተው በደስታ ተቀበሉት። በጠረጴዛው ዙሪያ ከተቀመጡት ሰዎች መሀል በዚህ ምሽት የመጣውን ባለስልጣን አስተዋወቁት። በጥቁዎቹ መነፅራቸው ውስጥ ሚመለከቱት የሚኒስትሩን የግል ጠባቂዎች በየተራ ገረመማቸው።

“ክቡር ሚኒስትር.....” ብለው ሲያስተዋውቁት በውስጡ “ሚኒስትር ወደስ መንጥር?” ሲል አንሾነሾኩ። «ይህ ሁሉ ተባይ እዚህች ደሴት ላይ አሰፍሰፎ እየጠበቀ ያለው እኔን አይደል?»

ለመቀራመት! ሀ! አሳይህህህ እያንዳንድህ! ባሪያ ሆኜ መኖር ካልፈለኩ በቀር ለዚህ ሁሉ ወረሰማይ የሰጠውን መርከብና በውስጡ ያለውን ሀብት ዓይኔ እያዩ አልሰጠውም።» በውስጡ ከራሱ ጋር ተማከረ።

ሞርሞርዲኖ በጠረጴዛው ዙሪያ ያሉትን ሰዎች ከሚኒስትሩ በቀር በምልክት እንዲወጡ ካደረጉ በሁዋላ “ባሪያው! ስራህን ጨርሰህ መጣህ አይደል?” አሉት የተጎነጩትን ወይን እያጣጣሙ። ምላሳቸውን ከላይኛው ላንቃቸው ላይ ሲያሳቅቁት እንደ ጅራፍ አጩኸው።

“አልጨረሰኩም” አለ ዲዎላ። “አንድ ነገር ይቀረኛል። አውቶማቲክ መሣሪያ።”

“ለምን?” አሉ ሚኒስትሩ። “ለእሱ አትጨነቅ እሳት የሚተፋ መትረዩስ እስጥሃለሁ።”

“አሁን ነው የምፈልገው። አሁን!” አለ ዲዎላ እየተነሳ። “ጊዜ መፍጀት የለብንም።”

ሚኒስትሩም ተከትሰውት ጎነሱ። ሚኒስትሩ እየመሩ ደሴቷ ላይ ከመሼ ወዳረፈችው አነስተኛ ሄሊኮፍተር ወሰዱት። ሄሊኮፍተሯ ውስጥ የተቀመጠውን አውቶማቲክ መሣሪያ እያወረዱ “ይሄውልህ።” አሉት። “ምስጢሩን ጠብቀህ ልትጠቀምበት ትችላለህ።”

“የእኔ በንቦችም ያስፈልገኛል።” አለ ዲዎላ።

“ለምን?” አሉ ሚኒስትሩ። “ሰለተኛውን የዓለም ጦርነት ለመጀመር እስባሃል እንዴ?”

“የተከበሩ ሚኒስትር!” አለ ዲዎላ አውቶማቲኩን ጠመንጃ እያስተካከለ። “ይህ ለእኛ አራተኛው ወይም አንደኛው የዓለም ጦርነት ቢሆን አይደንቀኝም።”

ደን ሞርሞርዲኖ በሰኪ የጣና ሐይቁን ብጣቂ ደሴት በኢንቨስትመንት ሥም ሲሰፍሩባት የሰጠውን መርከብ ምስጢር ለዚህ ሚኒስትር ለመንገርና እገዛ ለማግኘት ለምን እንደፈለጉ ዲዎላ ያውቃል። ይህ ጉዳይ ወደ አራት ኪሎ ሴተ መንግሥት ያልደረሰበት ምክንያት ለዲዎላ ግለፅ ነው። በቤተ መንግሥቱ ዙሪያ የተጠመዱ እሳት የሚተፋ ከባድ መሣሪያዎች ይህ ምስጢር እዛ ቢደርስ ኖር ሞርሞርዲኖ ላይ ላለመርከናክፋቸው ማንም እርግጠኛ አይሆንም። ግን...ሞርሞርዲኖ ሁሌም የሚሠሩትን ያውቃል። ከማን ጋር ምን መሥራት እንዳለባቸውም ጠንቅቀው የሚያውቁ ሰው ናቸው። ይህን ሚኒስትር ለሽፋን የተጠቀሙት አቅመ ቢስ መሆኑን ስለሚያውቁ ነው። አቅመ ቢስ በመሆኑ ብቻም አይደለም ቅንጣት ታህል ሀገራዊ ፍቅር ስላላዩበት ነው። አቅመቢስና ቅንጣት ታህል ሀገራዊ ፍቅር ስላላዩበት ብቻም ሳይሆን በቀላሉ ሊጠመዘዝ የሚችል ሰው በመሆኑም ነው። ይህ ምስጢር

ካራት ኪሎው ሰውየ ዘንድ ደርሶ ቢሆን ኖሮ እንዲያው እርሳቸው ወፎችና ዓሣ ጠልቀው የሚያወጡ አሞራዎች እንዲ ጣና ሐይቅ ላይ ማረፍ እንደማይችሉ አስቀድመው ያውቃሉ። እሳት የሚተፉት የአራት ኪሎ ከዓድ መሳሪያዎች ጣና ሐይቅን ከጠው እንደሚጠብቁ በባህርዳር የባህር ትራንዚት ወደብ ጥግ እስከ አሁን ሥራ ላይ ሳትውል የተቀመጠችው የመንግስት ጠላቂ መርከብ የጣናን ሆድ እቃ እንደምታስስ እርግጠኛ ነበሩ። እንዲያውም በባህር ዳር ወደብ አቅራቢያ ያለሥራ የቆመችውን ጠላቂ መርከብ ያዩ ጊዜ ልባቸው በአፋቸው ቱር ብላ እስክትወጣ ደንግጠው ነበር። ምስጢሩ የተደረሰበት መስላቸው። ሲሲሊ ብዙ ያስተማረቻቸው ሞርሞርዲና ግን ይህ ሚኒስትር ለእነሱ ብዙም አስጊ እንዳልሆነ ለዲሞላ ነግረውታል።

ዲሞላ በእጅ ቦንቦች የተሞላውን ዝናር ከታጠቀና ዘመናዊውን አውቶማቲክ መሣሪያ ጥይት ካቃመው በኋላ ለመጀመሪያ ጊዜ ወደ ሰማይ አንጋጦ ጨረቃዋን ተመለከተ። ሌሊቱ ከመገባደዱ በፊት ይህንን ለመጀመሪያ ጊዜ የግሉ የሆነውን ተልዕኮ ማጠናቀቅ እንዳለበት ወስኗል። አውቶማቲክ መሣሪያዎች የታጠቁትን የሞርሞርዲናን ጠባቂዎችና የሚኒስትሩን አጃቢዎች በየቦታው በዝግታ ቃኛቸው። ሁሉም በተጠንቀቅ ቆመዋል። እንዴት ሲጋፈጣቸው ይችላል? የልብ ምቱ ፈጠነ። የደም ዝውውሩ የቆመ መሰለው። አንዲት ጥይት ሳይተኩስ ጭንቅላቱን እንደሚበሳሱት እርግጠኛ ነው።

ወደ ዶን ሞርሞርዲና ቀርቦ "ሰዓቱ እየደረሰ ነው" አላቸው ባዶ ድዱን ግልጢጥ አድርጎ።

"የትኛው ሰዓት?"

"ሁሉምን ነገር በእጃችን የምናስገባበት። ይህ ሚኒስትር ግን....." አለ ዲሞላ በሰላላ። ሚኒስትሩን ዞር ለእፍታ በቆረጣ ተመልክቶ። ጠልያንኛ እንደማይሰማም ያውቃል። እያማጠ ከሚናገረው ሰበርባራ እንግሊዝኛ በቀር። "ባክህ ተወው!" አሉት ሞርሞርዲና "ስለዚህ ገርሼ ሚኒስትር አትጨነቅ። ብቻ ካርታውን በእጃችን እናስገባ። ሚኒስትሩ ጠመንጃ እንጂ ጭንቅላት የለውም። እዚህ ለገር ጭንቅላት ያለው ሰው አይሾምም አላልኩህም? ያለነው አፍሪካ ውስጥ ነው። ሊያውም ከአፍሪካዊ፣ መናኛ ሀገር ኢትዮጵያ ውስጥ። ኢትዮጵያ ውስጥ የሚገኘው ሕግ ሳይሆን ጠመንጃ ነው። ኢትዮጵያ ውስጥ ማንኛውም ሰው ከጠመንጃ በታች እንጂ ከሀግ በታች አይደለም። የሲሲሊ ማፍያዎችና ካፖዲካፒዎች ሲሲሊን የሚገዟት ባልተፃፈና በማይገረሰስ ሀግ ሲሆን የኢትዮጵያ መሪዎች ደግሞ ኢትዮጵያን የሚመሯት ስተፃፈና መሪዎችን በማዳከትት ሀግ ነው። ማንም እረኛ ሚኒስትር ቢሆን ግዴላንም እኔ

ሞርሞርዲና እንዲያው ከዚህ ነፈዝ ሚኒስትር ከስገት ጅቦች መንጋጋ ውስጥ ስገት ነገር እንደነጠቅን ሲሲሊ ትመስክር።" ሞርሞርዲና በሹክሹክታ ሲናገሩ ቆይተው ሚኒስትሩ ወደነሱ ሲመጣ የዲሞላን ትክሻ ቸብቸብ እደረጉና ፀጥ አሉ። ዲሞላ መሬት ላይ እቃ የጣለ ይመስል አቀርቅሮ ሲያሰላሰል ከቆዩ በኋላ ወደ ሞርሞርዲና ቀና ብሎ "በዚህች ደሴት ላይ ያለ ሁሉም ሰው ድንኳን ውስጥ ለሰብሰባ እንዲጠራ አፈልጋለሁ" አለ።

"ችግር የለም!" አጨበጨቡ ሞርሞርዲና። "ሁላችሁም ወደ ድንኳን ግቡ!" ሁሉም ድንኳን ውስጥ ገቡ። ሚኒስትሩና ሞርሞርዲና ብርጭቆአቸውን እንደገና ሞልተው ወይናቸውን መጎንጨት ጀመሩ። በዚህ ሰብሰባ ለመካፈል በጠረጴዛው ዙሪያ ከተቀመጡት የቆሙት ብዙ ናቸው። ተሰበሰቡ እንጂ የሚነጋገሩበት ጉዳይ ምን እንደሆነ ማንም አያውቅም። ሰብሰባው የተጠራበት ምክንያት ምን እንደሆነ የሚያውቅ ዲሞላ ብቻ ነው። ዲሞላ ጉርሮውን ጠራረገ። ብቸኛዋ አንዲት ዓይነት የተጨቀጨቀ በርበሬ መሰላ ቀልታለች። አፋን ደም ደም አለው።

"አሁን የተሰበሰብንበት ምክንያት" ጉርሮውን አሁንም ጠራረገ። "ያልታደለች ትንንሽ ..እእእ!... ያልታደለች ትንንሽ በተከፈተ አፍ ትገባለች!..... እእእ!....."

ሞርሞርዲና ከት ብለው ሳቁ። ሚኒስትሩም ሳቁን ለመጋራት ተገፈቀፈቁ። ዲሞላም ደሴቱን የሚያናጋ ሳቅ አመለጠው። ቀይ ባዶ ድዱን ሲያዩ ድንኩዋት ውስጥ ያሉት ሁሉም ሳቅ በሳቅ ሆኑ። ወዲያው ደግሞ ድርቅ አለ ዲሞላ። ሳቁን ገታው። "ይቅርታ እእእእ!" ዲሞላ ጉርሮው እስኪሰነጠቅ እየጠራረገ ሲወጣ የሚኒስትሩና የሞርሞርዲና ሳቅ አላባራም ነበር። የወይነት ዱቅዱቅታና የብርጭቆዎች ግጭት "ችርስ!" ከሚለው ቃል ተደባልቀው እየተሰሙት ራቅ ብሎ ወደ ድንኳን ዞር ቆመ።

ወዲያው ደሴቱ በከፍተኛ ፍንዳታ ተናወጠች። ዲሞላ የታጠቃቸውን ቦንቦች እየፈታ ወደ ድንኳን ወረወራቸው ከመሸገበት ቋጥኝ አድፍጦ የተቀባበለውን አውቶማቲክ መሣሪያ በእሳት ከሚጋየው ድንኳን ላይ አርክፈከፈው። ሞርሞርዲናና ሚኒስትሩ ከጠባቂዎቻቸው ጋር የተሰበሰቡበት ድንኳን በእሳት ሲጋይ በእሳት ተያይዘው የሚወጡትን በጥይት መልቀም ጀመሩ።

በዚህ ቅፅበት ሚኒስትሩና ሶስት ሰዎች በአቅራቢያው ወደ ቆመችው ሄሊ ኮፕተር ሲርጡ የሚኒስትሩ ከት በእሳት ነበልባል ተያይዞ ነበር። ዲሞላ ከኋላቸው ከተከሳቸው ጥይቶች መካከል እንዲ ከሚንስትሩ ጌላ ከሚርጡት እንዲን አስቀረቸው። አቃብ ሲወድቅ ሚኒስትሩ በእሳት የተያያዘ ከታቸውን ላይ ላይ ወርውረውበት ወደ ሂሊኮፍተሯ ገቡ። ዲሞላ በሚተኩሳቸው ጥይቶች የምትሰላሳው

ሄሊኮፍተር ተነሣችና ከአከባቢው ሸሸች። ካፍታ በጎላ ተመልሳ መጥታ ትንሽዋ ደሴት ላይ ጥይት መዝራት ጀመረች። ዲዎላ ቋጥኞቹ ውስጥ አድፍጦ ኢላማው ውስጥ እስክትገባ ጠበቃት። ኢላማው ውስጥ ግን ልትገባለት አልቻለችም። ወዲያውኑ ከሄሊኮፍተር የተተኮሰ ጥይት ግራ እጁን ሲባተርፈው አቃስቶ ወደ ቋጥኙ ውስጥ ተገሸራቶ ገባ። በቀኝ እጁ ብቻ የያዘው አውቶማቲክ መሳሪያ በደመናኛነት ቋጥኙ ውስጥ ተገጣጣ። ሄሊኮፍተር ርቃ ከመሄዱ እንደ ገላው እንደግንድ የተለበለበ ሰው ምድር ለምድር እየተሳበ ዲዎላ ወደ መሸገበት ቋጥኝ መጣ። ዲዎላ አውቶማቲኩን መሣሪያ እየተሳበ ከመጣው ሰው ጭንቅላት ላይ አፈመዙን ለገተው። በአላት ተሰብልሶና የተጠበሰ ሥጋ መስሎ የመጣው ሰው ደን ሞርምርዲኖ መሆኑን የለየው በመጀመሪያው ቃል ነው።

“ከዳሀኝ አንተ ጥንብ ባሪያ!” ጥርሱን እንደሚናከስ ውሻ ኔገጠጠ። የተለበለበ ግንድ የመሰለው ሰውዬ ። “አንተ አህያ ከአፈ ቀምቼ እንዳላገረስኩህ ከ... ከ .. ከዳሀኝ!... ከ... ከ... ከዳሀኝ ! አ.....አ አንተ ጥንብ ባሪያ!” ጥርሶቹን አፋጫቸው።

“ሁልጊዜ ጌትነት ዘለአለምም ባርነት የለም። ለተረኞች መልቀቅ ግዴታ ነው። ሃ! ሃ! ሃ!” ዲዎላ ተሳለቀ።

“እበላሀለሁ!.. አንተ ባሪያ! እበላሀለሁ!” ደን ሞርምርዲኖ ተሰበው በጥይት የተመታውን የዲዎላን ግራ እጅ ነክሱት ።

“የጥቁር ሰው ሥጋ ይበላሉ እንዴ እርስዎ? ይቅርብዎት ያስታውክዎታል።” ጥርሳቸው እስከ አጥንቱ ዘልቆ ተሰማው። “አ.....አአአ!” አቃሰተ። አውቶማቲኩን መሣሪያ ጭንቅላታቸው ላይ መልሶ አፈ መዝን እስኪያስጠጋ የእጁን ሥጋ ቦተረፉት። የመሣሪያውን አፈመዝ ከብዙ ትንቅንቅ በጎላ ጭንቅላታቸው ላይ አነጣጥሮ ምላጩን ሲሰብ ራስ ቅላቸው ብትንትን አለ። ሄሊኮፍተር ርቃ ከተጓዘች በጎላ ተመልሳ መጥታ ደሴቷን እየተሸከረከረች አይናማ ድንጋዮችንና የወደዳቁ አስከሬኖችን ሳይቀር ጥይት አዘነሸባቸው። ሄሊኮፍተር ለአፍታ ደሴቷን ተሸከርክራ ዞራ እስክትመጣ ዲዎላ ከተሸገጠባቸው ቋጥኞች ጠባብቅ ወጥቶ ከደሴቷ ጥግ መልሀቱን ወደ ጣለውና ጠላቂው ኤክስካባተር-ዶዘር ወደ ተጫነበት መርከብ ሮጦ ገባ። ወዲያው ዲዎላ የገባበትን መርከብ ሄሊኮፍተር ደሴቱን ተሸከርክራ መጥታ በሰንብ አጋየችው።

፳፯

ዳጋ እስጢፋኖስ + ምድር ውስጥ

“አወከኝ አይደል ሚራ...አውቀኸኛል አይደል እንዴት ልትረሳኝ ትችላላህ? አውቀኝ የኔ ጌታ..... አውቀኝ እነጂ! ሲጻራ እኮ ነኝ።” እርቃኗን ተንሰፍሰፋ አቀፈችው። በአባቷ ፊትና በአባቷ ረጅም ሽቦቶ ጢም ፊቷ መሸፈኑን ረስታዋለች። ዕርቃን ገላዋን ከላይ እስክታች ሲያይ ቀፈፈው... ሚራኸ። ፊቷ ዘገነነው። ጢማም ሽማግሌ። ወንድ ያቀፈው መሰለው። ከወደ ደረቱ የሚገሥሙት ጡቶቿን ሲመለከት ከትላልቅ ጡቶቿና በልጅነቱ ከሰጣት ባለጉጥ መስቀል ጋር ተፋጠጠ።

“ሚራ.... አውቀኝ እነጂ ! እኔ እኮ ነኝ! ...ሲጻራ እኮ ነኝ!.. እሺ እንድታስታውሰኝ ትዝ ይልህ እንደሆነ እንዲያውም... አንሳዩን ቀድጄ ደብዳቤ ዕፌልህ ... አጠባባቂ ብዬህ... እየዋኘህ መጥተህ ... መቃብሩ ቤት ውስጥ ...ሰንሳሳም... መቃብር ቆፋሪዎች መጥተውብን...” ጨነቃት። በምን ታስረዳው? “ትዝ አይልህም እንዴ? ሚራ... አወድሀለሁ እኮ! እስከሃሬአንተን ሰፈልግ...” ዕንባዋ አነቃት። ባያውቃትስ?

ወዲያው ሲጻራ የታሰረችበት እሥር ቤት ተበርግዶ እንደ ሰው እየተደበደበ ገባ። ሲጻራ ተገፍትሮ ወደ ታሰረችበት የገባውን ሰው ዓይኖቿን ከሚራኸ ላይ ነቅላ አየችው ...ዲዎላ ነው።

ዲዎላ ከሁለት ሰዎች ጋር ተፋጣ ርቃኗን ወደ ቆመችው ሲጻራ እጁን ቀስሮ “አዎ! አ...አዎ ከእሷ ጋር ነኝ። አላልኳችሁም.... ከእሷ ጋር ነኝ!” አለ እያቃሰተ። ሰውነቱ በደም ተጨማልቋል። “ወደ ውስጥ ሰብሮ ሲገባ ተይዞ ነው! የእቃ ቤቱን ጠባቂ ገድሎ። በመጠበቂያው ቤት በኩል ወርዶ ሲጋባ ይዘነው ነው!” ዲዎላን እያዳፋ ከመጡት ሰዎች መሀል አንዱ ወደ አባ ዠንበሩ ዞሮ። የእሥር ቤቱን የጎሊት ዘግተውት ተመለሱ ዲዎላን ያመጡት ሰዎች።

ዲዎላ ወለሱ ላይ እያለከሰከ ኧ ብሎ ወደቀ። እነ ሞርምርዲኖን ትንሽዋ ደሴት ላይ ደምስሶ ወደ መርከቡ ሮጦ ሲገባ ሄሊኮፍተር መርከቡን አጋይታው ነበር። ዲዎላ ግን መርከቧ እየተቀጣጠለች ባለችበት ቅፅበት በመርከቧ ሆድ ሥር ወደተቀመጠው ጠላቂ ኤክስካባተር -ዶዘር ገብቶ እስቀድሞ ሲያጠናው የከረመውን ጥበብ መጠቀም ጀመረ። ኤክስካባተር-ዶዘር ከመርከቧ ሆድ ጋር የታሰረባቸውን ወፋፍራም ሰንሰለቶች የሚታዘዙበትን ቁልፍ ሲጫን የመርከቧ ሆድ ተከፍቶ ኤክስካባተር-ዶዘር ወደ ሐይቁ ውስጥ ሲገባ

ሞተሩን እስከቶ በሐይቁ ውስጥ ለውስጥ ሸመጠጠ። ሄሊኮፍተሯ መርከቡን ሙሉ በሙሉ በቦንብ አጋይታ ዲዎላ እንደተቃጠለ አስባ ስትሄድ ዲዎላ ወደ ዳጋ ደሴት ለመድረስ ስምንት መቶ ሜትር ያህል ቀርቶት ነበር። ጠላቂው ኤክስካባተር- ዶዘር ብረት ለበስ ሆኖ የጠላቂ መርከብ ቅርፅ ያለው ሲሆን በመሪው ዙሪያ ያሉት ቁልፎቹ ሲነካኩ መቆፈሪያው እንደ እንቴና ተመዘ ይወጣል። ጠልቆ መቆፈር እንዲችል፣ ቋጥኝ የመፈንቀል አቅም እንዲኖረውና ወደ ውስጥ ውሃ እንዲያስገባ ተደርጎ በብዙ ወጪ የተሰራ ነው። ይህንን ልዩ ኤክስካባተር-ዶዘር በሞርሞርዲኖ ልዩ ትእዛዝ የሠሩት መሐንዲሶች ሙከራው ከተሳካና ዲዎላ ማሽኑን ከተለማመደው በኋላ እዛው በፓሌርሞ ወደብ አቅራቢያ ሜዲትራኒያን ባህር ውስጥ ሲገደሉ ከሰላሳ መሐንዲሶች ጭንቅላት ላይ ቃታውን የሰበው ራሱ ዲዎላ ነው።

ዲዎላ ጠላቂውን ኤክስካባተር- ዶዘር በዳጋ ደሴት ሰሜናዊ ዳርቻ ገባ ብሎ ሐይቁ ውስጥ ባሉ ቋጥኞች ጠባብቅ ሰጥሞ እንዲቀመጥ ሙሉህቁን ከቋጥኞች ሥር ካያያዘው በኋላ በዋና ወጥቶ ወደ ደሴቱ ኮረብታ አመራ። የአረኛ አደባባይ ተብሎ በሚታወቀው የመጠበቂያ ቤት ገብቶ የወለሱን ቀያይ ምንጣፎች ገላልጦ ወደውስጥ ሲገባ የምድር ውስጠ የአደጋ ጊዜ መጥሪያ ማሽኖች መንጫሜት ጀመሩ። ወዲያው በታጠቁ ጋርዶች ተይዞ አሁን ወዳለበትና ከሲዳራ ጋር ወደ ተገናኝበት የምድር ውስጥ እሥር ቤት እየተደበደበ ተወረወረ። ሲዳራ “እውቀኝ!” እያለች በጥያቄ የምታጣድፈው ሰው ዲዎላ ወደ ገዳሙ ሲገባ በእንግዳ ቤት ውስጥ አብርት ያደረው ሰው ነው። ዲዎላ እንኳን ከሲዳራ ደረት ላይ ያለውን መስቀል በደህና አገኘው እንጂ የሚጨቃጨቁት ነገር ግድ አይሰጠውም። እንደገና በተኛበት ቀና ብሎ ዕርቃኗን ከሚራዥ ጋር የምትሟገተውን ሲዳራን ትቶ ደረቷን ተመለከተ። ደረቷ ላይ ያለውን ባለጉጥ መስቀል። ራቅ ብለው ቆመው ሚራዥንና ሲዳራን በትንግርት የሚመለከቱት አባ ዠንበሩን ትኩረት ሰጥቶ አላያቸውም። ዕረፍት ማድረግ አለበት። ትንሽ ዕረፍት አማረው። በረጅሙ ተነፈሱ በተንጋለለበት።

“አወክኝ አይደል?” ሲዳራ የሚራዥን ጻይኖች በጻይኖቿ እየተማፀነች። ሚራዥ ሳያስበው ዕንባው ተናነቀው።

“ፎቶ ግራፍ ይዘሻል?” አላት።

“ፎ...ፎ...ፎቶ...ግ...ግ... ግራፍ...ፎቶግራፍ...” አፏ ተሳለረ። “አዎ ይገባሉ። እ...እ... ..እዚህ ግን አይደለም ከበአቴ ውስጥ ነው። ሻንጣዩ እዛው ነው... ገዳሙ ውስጥ...”

“ሻንጣሽ እኔ ዘንድ ነው” አለ ዲዎላ። እንደተንጋለለ እያዳመጣቸው ነበር። “ከፈለግሽ አብረን ሂደን ማምጣት እንችላለን?”

ሆን ብሎ ነበር ሻንጣዎን የደበቀባት መረጃዎን ሁሉ የያዘውን ሻንጣ ሲደብቅ ለመያዥነት ብሎ ነው።

“እንሂድ!” አለ ሚራዥ። “ፎቶ ግራፍሽን እፈልገዋለሁ”

“ተነስ!” አለች ሲዳራ ወለሉ ላይ ወደ ተንጋለለው ዲዎላ አዘቅዝቃ።

“ሻንጣዩን ስጠኝ።”

“ግዴለም እሰጥሻለሁ።” ቀኝ እጁን ሰጣትና ተውተርትሮ ቆመ።

“የመጀመሪያውን ተልዕኮዬን ፈፅሜአለሁ። ትንሽዎን ደሴት አፅድቻለሁ። ሞርሞርዲኖን እስከ ሰዎቹ ጨርሼ ወደ ገሃነም ልኬዋለሁ። ሚኒስትሩም ሁሉን ነገር አጥቶ ተመልሷል። አሁን ደሴቷ ብቻዎን ቀርታለች። ትልቁን ጆልባም ሚኒስትሩ አጋይቶታል። እኔን ያገኘ መስሎት። እኔ ግን አልሞትኩም ጠላቂውን ዶዘር በሐይቁ ውስጥ እያበረርኩ ወደዚህ መጣሁ።” አባ ዠንበሩና ሚራዥ ዲዎላ የሚያውራው ተአምር መለላቸው። ስለዚህ ጉዳይ የሚያውቁት ነገር የለም። ከዳጋው የምድር ውስጠ ዴርቶጋዳ ዋሻ እየወጡ የፈፀመውን ጅብዳ ተረከላቸው። በጥይት የቆሰለውን ግራ እጁን በጨርቅ ግጥም አድርጎ ቢያሰረውም ደሙ ጨርቁን ዘልቆ እየተንጠባጠበ ነበር። ሚራዥ ሲዳራ አውልቃ የጣለችውን ልብስ መልሶ አልብሶ እያሰተካከላትና አባትዎን አባ ፊንጠስን እያሰመሰላት ዲዎላ የሚያውራውን ጅብዳ እያዳመጠ ነው።

በደሴቷ ላይኛው ክፍል እንደወጡ ሲዳራ “ጠላቂውን ዶዘር ታዲያ የት አደረከው?” አለችው።

«ተከተሉኝ»አለ ዲዎላ። በውስጡ የሚፈልገውን እስኪያገኝ ወዳጅነት ፈጥሮ ኋላ አሳይቶ እንደ ሚነሳቸው እያምሰለለለ።

ከደሴቱ ከረብታ ወርደው በሰሜን አቅጣጫ ሐይቁ ዳር እንደደረሱ “እኔ እጅን ውሃው ስለሚቆጠቀጠኝ መዋኝት አልችልም። ከፈለግሽ ውስጥ ለውስጥ ዋኝና አይው። እዛጋ አለለሽ” አላት ለገጩን ዶዘርን ወዳስቀመጠበት አቅጣጫ አሹሎ።

ሲዳራ ውስጥ ለውስጥ ጠልቃ ከዋኝች በኋላ ከቋጥኞች መሃል ተጣብቆ መልህቁ የታሰረውን ዶዘር ስታይ ተገረመች።

“እሺ አሁን ፎቶ ግራፌ ያለበት ሻንጣዩን ስጠኝ” አለችው ሲዳራ ከሐይቁ ውስጥ ጠላቂውን ዶዘር አይታ ከወጣች በኋላ።

“ከዛ በፊት እኔም ለንድ ነገር እፈልጋለሁ” አለ ዲዎላ ወደ ገዳሙ በር እያመሩ እያለ።

“ምን?” አለችው ሲዳራ።

“መያዥ እንዲሆንኝ መስቀሉን ስጠኝ።”

“መ... መ... መስቀሉን ነው ያልሰኘኝ?”

“አዎ። መስቀሉን።”

“አሱንማ አልሰጥህም።”
 “አንግሊያውሰ..... እኔም ሻንጣውን አልሰጥሽም።”
 “ወደህ ትሰጠኛለህ!” ሲጻራ የቆሰለ እጁን ወደ ጊላ ገተተው።
 “አ.....አአአ!”
 “ገና እጅህን እንቅለዋለሁ።”
 “አየከጻሽኝ ነው?”
 “አይደለም። ፎቶዩን አፈልገዋለሁ።”
 “አሺ ዋሻው ውስጥ ግቡ ሻንጣሽን እዛ አመጣልሻለሁ።”
 “አንደምታመጣልኝ በምን እርግጠኛ እሆናለሁ?”
 “መስቀሉን ይዘሽ አይደል እንዴ? ያንቺ ፎቶ ለእኔ ምን ይሠራኛል? አመጣልሻለሁ። ግን እዛው ዋሻው ውስጥ።” ሚራሻና ሲጻራ ተያዩ።
 “ተስማምተናል” አለችው ሲጻራ። “ፍጠን!”

ዴርቶጋዳ ፣ የቀዶ ጥገና ክፍል

ረጂም ሰዓታት የወሰደው የፊትዋ ቀዶ ጥገና ከተደረገላት በሁዋላ ለቀናት አልነቃችም ነበር። አሁን ሙሉ በሙሉ አገግማ ተነስታ የምታየውን ማመን አቃታት። ህልም መሰላት። “ፊቴን ከየት እገኝኸው?” አለች ሲጻራ በቀዶ ጥገና ወደ ቀድሞው፣ ወደ ራሷ ፊት የተመሰሰላት ፊቷን በመስታውት ቆማ እየተመለከተች። “ወይኔ አምላኬ ፊቴን ወደ ድሮው መልሰህልኛልከ።”

“ፎቶሽን የፈለኩት ለዚህ ነበር” አለ ዶ/ር ሚራሻ ጋውኑን እንደለበሰ ከጎለዋ ቆሞ። ሌሎች የዴርቶጋዳ ዶክተሮችም ረጅም ጊዜ የፈጀው ቀዶ ጥገና በመሣከቱ ተደስተው ሲያይዘውት ቆይተው ነበር ወደ መሰብሰቢያ አዳራሽ ወጥተው የሄዱት። በደስታ ሰክራ ሚራሻን ግጥም አርጋ ሳመችው።

“እሄውልሽ ቃሌን ጠብቄ ፎቶሽን መልሻለሁ። ፎቶሽን አምጥቼ ሻንጣውን ሰጠኋቸው። ከዛም የአባትሽን ፊት ከፊትሽ ላይ ገፈው የራሰሽን ፊት ፎቶሽን እያዩ ሰሩልሽ። አየሽ እኔ ፎቶሽን ባላመጣልሽ ኖሮ ጢማም ሆነሽ ትቀሪ ነበር ማለት ነው። ይህ ሁሉ ሲሆን አንቺ በሰመመሙን ውስጥ ስለነበርሽ አታውቁም።” ዲዎላ ውለታ እንደዋለላት ለመናገር ቃል አጠረው።

“በስንት ቀን ነበር ይህ ሁሉ የሆነው?” ሲጻራ በፍጥነት ጭንቀት ወረራት። “ሰ...ሰ...ሰ... ስንት.....”

“ከስድስት ቀናት በላይ ሳይሆን ይቀራል?”

“ከስድስት ቀናት በላይ?! አስቲ ላፕቶፑን አቀብለኝ። ሻንጣውን አምጣልኝ! ቶሎ በል! የፈጣሪ ያለህ! ዲዎላ ፍጠን!”

“ምንድን ነው?...ም...ም...ምን ተፈጠረ?!” አለ ሚራሻ በድንጋጤዋ ተደናግጦ። ዲዎላ ሻንጣዋ ውስጥ ያለውን ላፕቶፕ በፍጥነት አውጥቶ ሰጣት። ላፕቶፑን ተጣድቶ ከፈተችው። በቀዩ ምልክት ከአንጂነሩ ጭንቅላት ውስጥ የተጠመደው ፈንጂ የሚፈነዳበትን ጊዜ የሚጠቁመው ሰዓት አመልካች እየቆጠረ ነው። ፈንጁ ሲፈነዳ የቀሩት ሃምሳ ዘጠኝ ሴኮንዶች ብቻ መሆናቸውን ያመለክታል። 00:59.....

“ጭንቅላቱ ውስጥ...” ተናግሮ ሳትጨርስ ዋሻው ውስጥ ከፍተኛ ፍንዳታ ተሰማ።

ዋሻውን ያናወጠውን ፍንዳታ ተከትሎ የእሳት ነበልባል በዋሻው ውስጥ መጥመልመል ጀመረ። በዴርቶጋዳ ዋሻ ውስጥ የተተካከሉት ድምጽ አልባ ጀኔራተሮች በእሳት ተያያዙ። የነዳጅ ጀሪካኖችና በርሜሎች የእሳቱን ሳንቃ አስፋፉት።

ዋሪታ.....ጩኸት። የላብራቶሪ ዕቃዎችና የኢሌክትሪክ ገመዶች ተንጣጡ። በዋሻው ውስጥ ያሉ ክፍሎች በሙሉ ወደ ነበልባልነት ተቀየሩ።

የማትያስ ጭንቅላት እንደ ፈነዳ ወዲያውኑ ተደግፎት የነበረው ምሰሶ ተደርምሶ ከጥጉ ያለው ነገር ሁሉ እሳት መትፋት ጀመረ። አንዱ አንዱን ሊያድን ሲተረማመስ ኮ/ል ፍሰሐ የተያያዘባቸውን ሰንደቅ አላማ እሳት እያጠፉ አባ ዠንበሩን ለማዳን ሲጣደፉ የርሳቸው ልብስ በሙሉ በእሳት ተያይዞ ነበር። ወዲያው ከላይ የወደቀ መርግ ሲእዳፍናቸው መተንፈስ አቅቶአቸው ወደቁ። ሁሉም ተጣደፈ። እሳቱን የቀደመ ግን ማንም አልነበረም። ማንም ማንንም ማዳንም አልቻለም።

አባ ዠንበሩ የሚይዙትን አጥተው ሲንበጁቦጁ ዶ/ር ዠንጊዳ ከእሳቱ ውስጥ ነጥቆ ተሽከሟቸው ቁልቁል መሮጥ ጀመረ። በአደጋ ጊዜ መውጫው በር ሊደርስ አስር ሜትር ያህል ሲቀረው አባ ዠንበሩን እንደተሸከመ በእሳቱ ተዋጠ። ፀጉሩ፣ ልብሱ ገላው፣ ሁሉ ተለበለበ። “ጣለኝና አምልጥ!” አሉት አባ ዠንበሩ እያጣጣሩ። “አ.....አምልጥ እባክህ ሌሎቹ እንዲድኑ ንገራቸው አምልጥ። ወደእኔን ጣለኝ።”

ኢንጂነር ጌራ እና ሜሮዳ ወደ ህክምና ክፍሉ እየሮጡ ሲሄዱ እሳቱ ከጎላቸው በከፍተኛ ፍጥነት እየተከተላቸው ነበር። ኢንጂነር ጌራ የሜሮዳን እጅ ይዞ እየጎተተ ወደ ዴር 33 አስገባት። ከዛም ወደ ሐይቁ የሚያስገባውን ትልቅ በር ከፍቶ የዴር33ን ሞተር አስነሳ። ሜሮዳ እንደገና ተመልሳ የህክምና ክፍሉን በርግዳ ገብታ “ተከተሉኝ! ፍጡኑ!” አለቻቸው እነ ሚራኸርን በጭንቀት። “ውጡ! ራሳቸውን አድኑ.....ሩጡ! ሚራኸር!”

“ዠንጊዳ ወይት ነው?” አለ ሚራኸር በሩጫ ሜሮዳን እየተከተለ “አባ ዠንበሩስ?”

“እሳቱ ደርሶባቸዋል። ዝም ብለህ ና! ራስህን አድን።....” “አልመጣም ጥያቄው አላመልጥም።” ሚራኸር እየተጠመለመለ ወደ ሚክተላቸው እሳት ሮጠ። ሲጻራ ተከትላው እጁን እየጎተተች ጌራ ሞተሯን ወደስነሳት ሰርጓጅ መርከብ ይዛው ለመግባት ተጣደፈች። “እኔ ደግሞ አንተን ጥየህ አልሄድም።”

“ነይ ነው ምልሽ!” አላት ዲዎላ ሲጻራ። ከሚራኸር ላይ መንጭቆ ተሸክሞ ወደ ሰርጓጅ መርከብ አስገባት። “በእንገትሽ ያለርሽውን መስቀል የዘነጋሽው ይመስላል። ወይ ስጭኝና እኔ ልያዝው”

ሚራኸር በእሳቱ ውስጥ ለው ተሸክሞ የሚመጣ ሰው ሲያይ ተመልሶ ወደ እሳቱ ሮጠ። “ዠንጊዳ!” ዠንጊዳ ወደ ሚራኸር አባ ዠንበሩን እንደተሸከመ ሲደርስ ሁሉ ነገሩ በእሳት ተያይዞ ነበር። “በሩን ዝጉት!” አለ ጌራ ። “ዝጉት!” ከጎላቸው ትልቁን በር ዘግተው ወደ ሰርጓጅ መርከብ ሲቃረቡ ዠንጊዳ አባ ኸንሩን እንደተሸከመ ወደቀ።

“እሳቱን አጥፋለት። እሳቱን.... ኮቱን አውልቅለት።” ጌራ መርከቧን እያንቀሳቀሰ አንባረቀ። ዠንጊዳ እንደ ግንድ ተሰብልቧል። ሰውነቱ በሙሉ በእሳት ተንጨቅጭቋል አባ ዠንበሩ ለዘለለሙ አሸልበዋል። ሁሉም በሃዘን ተኮራሙቱ። ሚራኸር አባ ዠንበሩን እያገላበጠ ተንሰቅስቆ አለቀሰ።

“እሳቱ በሩን ሳያልፍ ኑ ቶሎ ግቡ!” አለ ጌራ። “ቶሎ በሉ በሩ ተያይዟል ፍጡኑ።” ሚራኸር ዠንጊዳን ወደ ዴር33 ተሸክሞት ገባ።.....

ዴር33 እንደ ጠላቂ መርከብ ሆና የጣና ሐይቅን ውስጥ ለውስጥ እየሰነጠቀች ወደ ባህር ዳር አቅጣጫ ገሠገሠች። በዳጋ እስጢፋኖስ ደሴት ውስጥ ለዘመናት ሲገነባ የኖረው የምድር ውስጥ የምርምር ተቋም በቅጽበት እንደልነበረ ከሆነ በሁዋላ። ትልልቅ አለቶች እየተሰነጠቁ የጣናን ውሃ ወደ ዋሻው አስገቡት። እሳቱን ተከትሎ ውሃው የቀረውን ክፍተት ሞላው። ዋሻው በሁሉም አቅጣጫ ተዘጋጋ።.....

ጸፀ

ባህር ዳርተ ግዮን ሆቴል

በደር333ቷ ልዩ ስርጓጅ መርከብ ከዳጋ ደሴት የምድር ውስጥ እሳት በጣና ሐይቅ ውስጥ ለውስጥ እምልጠው ሲወጡ መሽቶ ነበር። ትንሿን ጠላቂ መርከብ ከጣና ሐይቅ ትራንስፖርት ድርጅት ወደብ ዝቅ አርገው ሐይቁ ውስጥ መልህቶን ጥለው እንደ ወጡ ቀጥታ ወደ ግዮን ሆቴል ገቡ።

ዶ/ር ሚራኸ ከእንደ መድኃኒት ቤት ማስታገሻ ነገሮችን ገዝቶ የዶ/ር ዣንጊዳን ቁስል ካከመለት በኋላ ህመሙ ታግሶለታል።

በጣና ሐይቅ ዳርቻ ባለው ግዮን ሆቴል ሽር ብትን በሚሉ የውጭ ሀገር ዜጎች ተሞልቷል። የሚበዙት ቻይናዎች ሲሆኑ በቻይናኛ ቋንቋ ድምፃቸውን ከፍ አድርገው ይነጋገራሉ። ከሆቴሉ ፊት ለፊት ከተገተረው ዋርካ ሥርቻ ጋር የሐይቁን ማዕበል የሚያጋጨው ቀዝቃዛ ነፋስ የሆቴሉ አበባዎችን ያወዛውዛቸዋል። የማዕበሉንና ቀዝቃዛውን አየር ተፈጥሮአዊ መብቃ እያዳመጡ በካምፋየር ዙሪያ የተሰበሰቡት ቱሪስቶች የተመቻቸው ይመስላሉ። ይሳሳታሉ፤ ካምፋየርን እየዞሩ ይጨፍራሉ። ባህር ዳር እንደዚህ የሚያመርባት ምሽት ላይ ነው። በጥቁሩ አስፋልት ላይ ብርሃናቸውን የሚረጨት የመንገድ ዳር እምጥሉች ጎዳናውን ሞልተው የሚጓዙትን የውባውብ ልጃገረዶችንና ጎረምሶችን ውበት ለማሳየት የተተከሉ ይመስል በስራቸው የሚተላለፉትን ሁሉ ወርቃማ ብርሃናቸውን ያፈሉባቸዋል። በዘምባባዎች ላይ እያፈጩ የሚነፍሰው ለስለስ ያለ አየር የዘምባባዎችን ቅርንጫፎች መብቃ ያጫውታቸዋል፤ ያውረገርጋቸዋል፤ ያዘምራቸዋል፤ ያስደንሳቸዋል።

ባህር ዳር በምሽት ለእናታ ሞቅ ትልና ምሽቱ ገፋ ሲል ወዲያው ታንቀላፋለች። ሁሉም ነገር ይዘጋጋል። ከባህል ጭፈራ ቤቶች የማሲንቆ ድምጾችና የባለገር ዘፈኖች ብቻ መስማት ይጀምራሉ። ምሽቱ ሲገፋ ባህር ዳር ውስጥ የማይተኙት ዘምባባዎች ብቻ ናቸው። የከተማዋ ጠባቂ መላእክት መስለው ቅርንጫፎቻቸውን እንደ ክንፍ ዘርግተው ያሸበሽባሉ።

እነ ሚራኸ ግን ይህን ሁሉ የባህር ዳር ውበት የሚያዩ ዓይኖች አልነበሩባቸውም። ግዮን ሆቴል ውስጥ በተለኮሰው ካምፋየር አቅራቢያ ተቀምጠው ቆዝመዋል። የሚንገባገባው እሳት አልሞቃቸውም። የሚነፍሰው ቀዝቃዛ አየርም አልቀዘቀዛቸውም። ሀዘን ረጃጅም ጥላውን ጥሉባቸዋል። ቃላት አይለዋወጡም።

ሚራኸ አንገቱን ደፍቶ መሬቱን በዓይኑ ይቆረቆራል። ሲጻራ ጭንቅላቷን ከሚራኸ ትካሻ ላይ ጥላ ከጥጉ ተቀምጧለች። ሚራኸና እንዲነር ጌራ ጥግ ለጥግ ቢቀመጡም የሚርዳ አይን ግን የተተከለው ተደጋግፈው ከተቀመጡት ከሚራኸና ከሲጻራ ላይ ነው። ዶ/ር ዣንጊዳ የሚለበልበው ቁስሉ ትንሽ ቢታገስለትም በተፈጠረው ነገር የውስጡ ቁስል ብሶበታል። ዲሞላ ደግሞ ሲጻራ ካሰረችው ባለጉጥ መስቀል ላይ ዓይኖቿን እንደተከለ ነው። በጥይት የተመታውና በሞርሞርዲና ነክሻ የተተሰተለው የእጁ ቁስል ይቆጠቁጠዋል።

ያዘዙት ራት መጥቶ ባንድነት ከተመገቡ በኋላ ሚራኸ ሲጻራ ያሰረችውን ባለጉጥ ግማደ መስቀል ሲያገላበጥ ቆይቶ በ«ቶ»ቀለበት ላይ ከሰፈሩት ቁጥሮች መካከል ባለፈው ያልፈታቸውን ቁጥሮች ተመለከታቸው። "981239610674056788123456" ቁጥሮቹ የ«ሰቆቃው ጴጥሮስ» ግጥም ሚስጥሮች መሆናቸውን ቢያውቅም ግጥሙ የተፃፈበትና ባለፈው ምስጢሩን መፍታት የጀመረበት ብራና እስከሂታሩ በዳጋ ደሴት የምድር ውስጥ እሳት ጋይቷል።

"ጌራ?" አለ ዶ/ር ሚራኸ ሲያሰላስል ከቆየ በኋላ። አባይ ማዶ ገጣሚ ነኝ ብሎ ሰቆቃው ጴጥሮስን በቃሉ እንዳንበስለት ትውስ አለው። "ያንን ግጥም እስኪ በልልኝ?" አለው።

"የቱን?" አለ ጌራ ከሰመጠበት የሀዘን እንቅልፍ ባና።

"ሰቆቃው ጴጥሮስን።"

"አስታውሰዋለሁ ብለህ ነው? ያኔም እኮ በስንት ትግል ነበር የያዝኩት። አባ ዣንበሩ በመከራ ነበር ያስጠኑኝ።"

"እስቲ ግድ የለም ሞክር..."

"እስቲ ልሞክር..." ጎረብውን ጠራራን ሁለት ሰንኞችን እንዳንበስለ ቀጥ አለ። ጠፋበት።

"አይ፣ ምንው እመብርሃን? ኢትዮጵያን ጨክንሽባት?"

ምንው ቀኝሽን ረሳሽት? ወይ! ሙልጭ ብሎ ጠፍቶብኛል... እ..."

"እይዞህ አስታውስ... ሰባተኛውን ሰንኝ እኔ ላግዝህ እሽ....."

"እስቲ እስቲ..."

"እስከ መቼ ድረስ እንዲህ መቀነትሽን ታጠብቂባት?"

"አዎ!.. እስከመቼ ድረስ እንዲህ መቀነትሽን ታጠብቂባት?"

ልቦናሽን ታዞረባት?

ፈተናዎን ሰቀቀንዎን ጣርዋን ይበቃል ሳትያት?

አላንቺ እኮ ማንም የላት... "እያማጠ ስንኞቼን መደርደር ጀመረ። ከዛም ሚራኸ ስንኞቼንና ቃላቱን ከቁጥሮቹ ጋር ማዛመድ ጀመረ።"

ዲዎላ ሁሉን ነገር ለመስታተል እየተገኘው ቀረበ።

«98¹²³ . . . 98ኛው ስንኝ 1ኛው፣ 2ውኛና 3ኛው ቃላት። 98ኛው ስንኝ የግማደ መስቀሌ ጉጥ እታገበበት አላጣም ይላል። ተፈላጊዎቹ ቃላትም የመጀመሪያዎቹ ሰቡቱ ሲሆኑ እነሱም የግማደ መስቀሌን ጉጥ የሚሉት ናቸው።» ለብቻ ያዛቸው።

«9₆ . . . 9ኛው ስንኝ 'ሂትሎዊ እባጭ ሚንቃዋን እንደ ከረብታ ተጭኗት' የሚለው ሲሆን 6ኛው ቃልም 'ተጭኗት' የሚለው ነው። አይደል? ያዝልኝ።»

«10₆₇ . . . 10ኛው ስንኝ ቀና ብላ እውነት እንዳይታይ አንገቷን ቁልቁል ጠምዝዟት' የሚለው ነው። 6ኛው ና 7ኛው ቃልም 'ቁልቁል ጠምዝዟት' በሚለው ሐረግ ውስጥ ያሉት ናቸው። አዎ! 'ቁልቁል ጠምዝዟት' የሚለውንም ያዝልኝ።»

"40ኛው ስንኝ ምንድነው ነበር ያልከኝ? እስቲ . . ."

"40ኛው ስንኝ 'ውሎ የንብ ቀፎ ማሰሰ፣ ያበባ እምቡጥ ሲፈነዳ' የሚለው ነው"

"እሺ! 40⁵⁶⁷ . . . 40ኛው ስንኝ ውሎ የንብ ቀፎ ማሰሰ ያበባ እምቡጥ ሲፈነዳ' የሚለው ከሆነ፣ 5ኛው፣ 6ኛውና 7ኛው ቃላት" ያበባ እምቡጥ ሲፈነዳ በሚለው ሐረግ ውስጥ ያሉት ናቸው ማለት ነው። መልካም! " አለ ሚራሻር። " . . . ያበባ እምቡጥ ሲፈነዳ የሚለውን ያዝልኝ።"

"88¹²³⁴⁵⁶ . . . 88ኛው ስንኝ ከ1 እስከ 6 ያሉት ቃላት . . . የ ማለት ሙሉ ስንኝ ማለት ነው። እስቲ 88ኛውን ስንኝ አስታውስ?" ቀና አለ ሚራሻር ወደ ጌራ ። በባለ ጉጡ መስቀል በ «ቶ» ቀለበት ውስጥ ከተጻፉት ቁጥሮች የመጨረሻው ቁጥር ላይ ሲደርስ የበለጠ ቅን። "ምንድን ነበር. 88ኛው ስንኝ . . . እ. . . እ. . . "ጌራ ከጌራሮቹን ካክሶ 88ኛውን ስንኝ አማጠ።

"አይዞህ!" አለ ዲዎላ አብሮ እያማጠ። ሁሉን ነገር በንቃት ለክታተል አይቃ ሲጻፈ ክት ብላ ሳቀች።

"ምን ያስቅሻል? . . . ያስቃል?" አለ ዲዎላ ወደ ሲጻፈ ዞሮ። በብቸኛዋ አንዳት ዓይነት ተኩሶ ቢገላት በወደደ። ልታጋልጠው እንዳይሆን። ልፋቱን ኦና እንዳትክትበት ሰጋ። በልብሶቹ ውስጥ እጁን ሰዶ ጭኑ ላይ በምላጭ ቁጥሮቹን እየጻፈ ነው። ዲዎላ ቁጥሮቹን ጭኑ ላይ ሲጽፍ የሚደማው የደሙ ንጣቤ በልብሱ ላይ እንዳይዘልቅና እንዳይጋልጠው ፈርክክ ብሎ ተቀምጧል። የታቀፈች ዶሮ መስሎ።

"አዎ አስታውስኩት! ።" አለ ጌራ አይኖቹን ጨፍኖ ከጌራሮቹን ሲያንቀሳቅስ ከቆየ በኋላ ። "88ኛው ስንኝ. . . መራራ ክንፏን ገንጥሸኝ ቀጠሮ ቃሏን ግደፊያት' ነው የሚለው አዎ ።" ዶ/ር ሚራሻር አንገቱን አሰግኝ የጌራን ግንብ ግንም አድርጎ ሳመው።

"ልክ ነህ! የኔ ባለ ብሩህ አእምሮ ! እምሳ!" በስሜት ዲዎላም የጌራን ጆሮ ግንድ ግጥም አድርጎ ሳመው። ዶ/ር ገናገጊዳ ሀመሙን ረሰቶ በዲዎላ ፈገገ አለ።

«በዚህ መሠረት የእነዚህ ቁጥሮች ትርጉም እንግዲህ ይህ መሆኑ ነው። 98¹²³ 9₆ 10₆₇ 40⁵⁶⁷ 88¹²³⁴⁵⁶ . . . የቁጥሮቹን ትክክለኛነት መስቀሉ ላይ መላልሶ ተመለከታቸው።

"የግማደ መስቀሌን ጉጥ ተጭኗት ቁልቁል ጠምዝዟት ያበባ እምቡጥ ሲፈነዳ መራራ ክንፏን ገንጥሸኝ ቀጠሮ ቃሏን ግደፊያት ።" በቁሮቹ የተቀመጡትን ቃላት ገጣጥሞ ሲያነባቸው ሁሉም ተደነቁ። "አ...ሃ!" አለ ዲዎላ ተገርሞ።

ይህንን የመጨረሻ የተሰካነ ቃል ሲያገኙ ሌሊቱ ነግቶ ባህር ዳርም ከእንቅልፍዋ ነቅታ ነበር። ከሆቴሉ የሚወጡና የሚገቡ ሰዎችም እየበረከቱ መጡ።

በደራ ተራራዎች እናት በዓባይ ማደ ምስራቃዊ የሰማይ ጥግ የወጣቸው ወርቃማ ፀሐይ የጣናን ሐይቅ የቀለጠ አለት አስመስላለች።

እነ ሚራሻር ግን እስከ አሁን ከምስጢራዊውና በ«ቶ» ቅርጽ በተሠራው ባለ ጉጥ መስቀል ላይ እንዳፈጠጡ ናቸው።

"እነዚህ ቁጥሮች የያዟቸው ቃላት እንግዲህ መስቀሉን የምንክፍትበትን ቅደም ተከተል የሚገልጹ ናቸው ማለት ነው። አዎ። የግማደ መስቀሌን ጉጥ ተጭኗት ቁልቁል ጠምዝዟት ያበባ እንቡጥ ሲፈነዳ መራራ ክንፏን ገንጥሸኝ ቀጠሮ ቃሏን ግደፊያት' ነው የሚለው።" የመስቀሉን መስቀልያ ተመለከተው። ሁለቱ ሜፎች ያበባ እንቡጥ ነው የሚመስሉት እውነትም። በስተቀኝ ያለው ሜፍ 'ቀጠሮ ቃል' የሚል ሐረግ ተቀርቦታል። በስተግራ ያለው ሜፍ ደግሞ «መራራ ክንፍ» የሚል ፅሁፍ አለበት። የመስቀሉን መገጣጠሚያዎች ሲመለከታቸውም ተከፋች መሆናቸውን አረጋገጠ። ምናልባት ውስጡ የሚሰበር ነገር ተቀምጦ እንዳይሆን በመስጋት በጥንቃቄ መስቀሉን ለመክፈት ትዕዛዙን ደጋግሞ አነበበው "የግማደ መስቀሌን ጉጥ ተጭኗት ቁልቁል ጠምዝዟት ያበባ እንቡጥ ሲፈነዳ መራራ ክንፏን ገንጥሸኝ ቀጠሮ ቃሏን ግደፊያት" ትዕዛዙ በወንድና በሴት አንቀጽ የተጻፈ ለማሳሳቻነት እንጂ ቅደምተከተሉን እንደማያዛባው ትዕዛዙንም ጎደሎ እንደማያደርገው እምና መስቀሉን በጥንቃቄ ለመክፈት አራቱን ጉጦች ተጫኛቸው። በትዕዛዙ መሠረት ጉጦቹን ከተጫነ በኋላ ቁልቁል ሲጠመዘዛቸው የአበባ እምቡጥ የመሰለውና በመስቀሉ ሜፍና ሜፍ ላይ ያለው ጉጥ እንደ እምቡጥ አበባ በቅጽበት ፈነዳ። ከዛም መራራ ክንፍ' የሚለው ጽሁፍ የለፈረበት ሜፍ ተገንጥሎ ወደቀ። ቀጥሎም ቀጠሮ ቃል የሚል

ጽሁፍ የተቀረጸበትን ጫፍ አሽከርክሮ ሲፈታው መስቀሉ ብትንትን ብሎ ከውስጡ የተጠቀሰበት ብራና ወረቀት ወጣ።

ሁሉም ከመስቀሉ ውስጥ የወጣውን ጥቅል ብራና እና በላዩ ላይ የሰፈሩትን ቁጥሮች በመደመም ተመለከቷቸው።

32₁₂ 20₄ 32₃ 101₃ 101₅ 30₂₃ 32₆ 21₃ 68₆ 63₆ 102₂ 17₂ 63₁ 95₃ 60₇ 71₄₅ 82₂ 88₈ 98₈!

ዲዎላ ቁጥሮቹን በሙሉ ጭኑ ላይ በምላጩ ጥርሱን ነክሶ ያፋቸው። ደሙ ልብሱን እያበሰበሰው ነው።

ቁጥሮቹን ወደቃል ሰውጦ ምስጢሩን የግሉ ለማድረግ አንድ ነገር እንደሚያስፈልገው ያውቃል። ያንን ነገር የት እንደሚያገኘውም አላጣውም። እስከ አሁን መጻሕፍት ቤቶች እንደሚከፈቱ እርግጠኛ ነው። ረፍዷል። ከመጻሕፍት ቤቶች ባንዱም «አሳት ወይ አበባ»ን እንደማያጣው እርግጠኛ ነው። ቁጥሮቹን በሙሉ መጻፉን ካረጋገጠ በኋላ ከተቀመጠበት አመድረፍ ብሎ ተነሳ። ከጭኑ የፈሰሰው ደም ከቆመበት መሬት ላይ ሲንጠባጠብ ሁሉም ደሙ ያረፈበት መሬት ላይ ሲያፈጡ ዲዎላ ወደ ሆቴሉ በር ተፈተለከ።

ደሙን እያዘራ በሩጫ ከአካባቢያቸው ሲርቅ «እንዴ ! ሰውዬው የወር አበባ ማየት ደመረ እንዴት?» ብሎ ጌራ ሲናገር ሁሉም ከት ብለው ሳቁ።

ዲዎላ አስፋልቱን ይዞ ወደ ጊዮርጊስ ቤተክርስቲያን አቅጣጫ ሲሮጥ ቆይቶ አንድ መንገድ ጻር አሮጌ መጻሕፍት ዘርግቶ የሚሸጥ ወጣት ሲያይ ቆመ።

መጻሕፍቱ ላይ ዓይኑን ቢያንከባልልም «አሳት ወይ አበባ» የሚለውን መጻሕፍት ሲያየው አልቻለም።

«አሳት ወይ አበባ የሚለው መጻሕፍት አለሁ?» ዲዎላ እያለከለከ ነበር።

«የለኝም» አለው ወጣቱ መጻሕፍት ሻጭ ።

«እንዴት አይኖርህም?»

«አሃ?»

«እሺ የት ነው ማግኘት የምችለው?»

«የትም አታገኘውም።»

«ሰውዬ! ...ደም እኮ እየፈሰሰህ ነው !» አለ መጻሕፍት ሻጩ የዲዎላን የሚንጠባጠብ ደም አስፋልቱ ላይ እየተመለከተ።

«ዝም ብለህ መጽሐፉን ስለማግኘት መንገድ ንገረኝ?»

«አየህ . . . መጽሐፉ የታተመው በ1966 ዓ.ም ነው። ከ1966 እስከ 1998 ስንት አመት ነው? 32። 32 አመታት። አዎ ከታተመ 32 አመቱ ነው። . . . የመጽሐፉ ደራሲ ዘንድር መሞቱን አልሰማህም? ያ . . . ማነው ? ማን ነበር? አዎ የኖሳው ሳይንቲስት

ከሞተ ጥቂት ቆየት ብሎ ደግሞ ሉሬት ፀጋዬ ገብረ መድሀን ሞተ። ሁለት ወር ባልሞላ ጊዜ ውስጥ ይህኛ ሀገር ሁለት ታላላቅ ሰዎች አጣች።

«እባክህ!» አለ ዲዎላ። «ዝም ብለህ መጽሐፉን የማግኘትን መንገድ ንገረኝ።»

«ነገርኩህ እከ! ሉሬቱ ሙቷል። መጽሐፉም ከታተመ 32 አመታት አልፏታል! የት ታገኘሃለህ?»

«በቃ አላገኘውም?»

«ማግኘት ማ ታገኘሃለህ ግን በጣም በውድ ዋጋ!»

«የት?»

«ስንት ትገዛለህ?»

«መጽሐፉ አለህ እንዴ?»

«መጀመሪያ የጠየኩህን ንገረኝ ስንት ትገዛለህ?»

«በፈለከው ዋጋ!»

«መቶ ብር ትከፍላለህ?»

«ሁለት መቶ ብር አደርግልሃለሁ።»

«አይበቃም።»

«እሺ ሶስት መቶ!»

«እንኳ!» አለ መጽሐፍ ሻጩ በድሮ ጋዜጣ የተለበደ አጭር መጽሐፍ ካስቀመጣቸው አሮጌ መጻሕፍት መሃል ጎርጎር አውጥቶ።

ዲዎላ መጽሐፉን ቶሎ ገልጦ «ሰቆቃው ጴጥሮስ» የሚለውን ግጥም ፍለጋ ገዮቹን ማተረግመስ ጀመረ።

«ሰቆቃው ጴጥሮስ የሚለው ግጥም አለበት?»

«አዎ! ምን ሰቆቃው ጴጥሮስ ብቻ! የቴዎድሮስ ስንብት ከመቅደላ፣ እሳት አመድ ወለደ፣ አብረን ዝም እንበል፣ ደሀና ዋይ እማማ፣ ቃል ቃተተ . . .»

«በቃ !በቃ! በቃ! እገኘሁት»

«በል . . . ሶስት መቶ ብርን ወዲህ በል! እንግዲያውስ . . .»

«ያ መጽሐፍ ስለ ምንድን ነበር የሚያውራው?» አለ ዲዎላ ወደ አንድ አሮጌ መጽሐፍ ጣቶቹን ቀሰሮ ።

መጽሐፍ ሻጩ ጎንበስ ብሎ መጽሐፉን እንስቶ ቀና ሲል ዲዎላ እሳት ወይ አበባ የሚለውን መጽሐፍ ይዞ ዋጋውን ሳይከፍል ሲፈተለክ ተመለከተው።

መጽሐፍ ሻጩ ዲዎላን በሩጫ እየተከተለ «መጽሐፌን! መጽሐፌን! . . . መጽሐፌን! አስቆመው . . . ሌባ ነው! . . . ሌባ !ሌባ!ሌባ! . . . ሶስት መቶ ብሬ! . . . ያዘው ! ያዘው! . . . ያኸው! . . . ሌባ!ሌባ! . . .» ቢልም ዲዎላን ማንም ሮጦ ሊይዘው የቻለ የለም። ከኋላው የሚከተሉት ሰዎች እየበረከቱ «ሌባ !ሌባ!» የሚለው ድምጽም እየበዛ መጣ። ከፈቱ ቆሞ ዲዎላን ለመያዝ ግን ማንም አልደፈረም።

አስፈሪ ገጽታውንና ግዙፍ አካሉን እይቶ ከፊቱ ዞር ማለት እንጂ ክንዱን ለመጨበጥ የከጀለ አንድም የለም።

መንገዶችን በየጉራንጉሩ እያሳበረ ከተሰወረ በኋላ ገበያ ውስጥ ገባ። ገበያው ውስጥ ልብስ ለመግዛት ተስማምቶ ልብሱን ከቀየረ በኋላ ደሞ ሸክክ ብሎ ገበያ ውስጥ ገብቶ እልም አለ። ልብሱን የሸጠለት ሰው "ተዘረፍኩ!" እያለ አሪታውን ሲያቀልጥ ገበያው ተተረማመሰ። ዲዎላ ግን ተረጋግቶ ከገበያው ወጣ።

በጎዳናው ላይ "ሌባ ሌባ... " እያለ ሲከተለው የነበረው ህዝብ ገና "ሌባ ሌባ!" እያለ ጎዳናውን ሞልቶ ነበር። እሱም አብሮ ተቀላቅሎ ከሁዋላ "ሌባ ሌባ ሌባ..." እያለ ከህዝቡ ጋር ጎዳናውን ካገባደደ በኋላ ከመናሃሪያ ጀርባ ባለ አንድ አርጌ ሆቴል ውስጥ ከራ ብሎ ገብቶ ተቀመጠ።

ዲዎላ "ስቆቃው ጴጥሮስ" የሚለውን ግጥም ከመጽሐፉ ውስጥ ፈልጎ ካወጣ በኋላ ጭኑ ላይ በምላጭ የፃፋቸውን ቁጥሮች መፍታት ጀመረ። 'መፍጠን አሰብኝ ሲል ራሱን መክረ። ለእኔስ ያለ እኔ ማን አለኝ!? 32₁₂ 20₄ 32₃ 101₃ 101₅ 30₂₃ 32₆ 21₃ 68₆ 63₆ 102₂ 17₂ 63₁ 95₃ 60₇ 71₄₅ 82₂ 88₈ 98₅! "ለእኔስ ያለ እኔ ማን አለው!?" ቁጥሮቹን ከመጽሐፉ ጋር እያመሳከረ ፈገግ አለ ዲዎላ። ጥርስ አልባ ድዱን አሰጣው።

ዲዎላ ሰብቻው የሚሆነውን አይታ ከጭኗ ላይ ትንሽ ልብስ ጣል ያደረገችው አስተናጋጅ ባግራሞት ስትመለከተው ከዲዎላ አንዲት እይን ጋር ተጋጨች።

በብቸኛ አንዲት እይን ጥብስ አድርጓት ፈገግ ሲል ከት ብላ ሳቀች። "በአንድ እይን ጠበሳ? ወይኔ! ሰውዬው ያለጥርስ ነው እንዴ የተፈጠረው?" ከጥን ላለችው አንሸሽከች።

ዲዎላ ግን ዝም ብሎ ስራውን ቀጠለ። በቀላል ዘዴ ለመጨረስ ሲል ብቻ ከጭኑ ላይ እየደማ አዲስ የገዛውን ሱሪ እያወረዘበት ያለውን ደም እየጠነቀለ በግጥሙ ውስጥ ተፈላጊዎቹን ቃላት ቀባቸው ።

«32₁₂... 32ኛ ስንኝ አንደኛውና ሁለተኛው ቃላት»አለ ለራሱ።

"በወንዝ አፋፍ ሐረግ ዝላይ መወርወር መንጠልጠል ጢሎሽ" ከነዚህ ስንኞች ውስጥ "በወንዝ አፋፍ" የሚለውን ሐረግ ከሥሩ በደሙ ቀባው።

20₄ ... 20ኛው ስንኝ 4ኛው ቃል...

"አዎጅ የምስራች ብዬ የትብት ምግቡን ገድፌ" ከዚህ ውስጥ "የትብት" የሚለውን ቀባው ።

32₃... ከ32ኛው ስንኝ "ሐረግ" የሚለውን 3ኛውን ቃል።

101₃ ... 101ኛው ስንኝ 3ኛው ቃል።

"አስርጭብኝ የአምነት ቀንጃ፣ ለስጋቴ አጣማጅ አቻ" ከዚህ ውስጥ "ቀንጃ" የሚለውን 3ኛውን ቃል።

101₅... ከ101ኛው ስንኝ "አጣማጅ" የሚለውን 5ኛውን ቃል እንደገና።

30₂₃... 30ኛው ስንኝ 2ኛውና 3ኛው ቃል። "በገጠር የደመና ጸስ፣ በገደል ሸለቆ አዳራሽ" ከዚህ ስንኝ "የደመና ጸስ" የሚለውን።

32₆... ከ32ኛው ስንኝ "ጢሎሽ" የሚለውን 6ኛ ቃል።

21₃... 21ኛው ስንኝ 3ኛው ቃል።

"ከናቴ ማህፀን አልፎ" ከሚለው ስንኝ "አልፎ" የሚለውን 3ኛ ቃል።

68₆... 68ኛው ስንኝ 6ኛው ቃል።

"ምነው በረኝነት ዕድሜዎ፣ ዓይኔን በንጎጣት የሉሱ" ከሚለው ስንኝ "የሉሱ" የሚለውን ቃል።

63₆... 63ኛው ስንኝ 6ኛው ቃል።

"ለህንፃሽ መዲና ቆሞ፣ ለክብርሽ ድባብ ምሰሶ" ከዚህ ውስጥ "ምሰሶ" የሚለውን 6ኛውን ቃል።

102₂... 102ኛው ስንኝ 2ኛው ቃል።

"ለጭንቀቴ -መቀነቻ" ከሚለው ስንኝ "መቀነቻ"

17₂... 17ኛው ስንኝ 2ኛው ቃል።

"እሸሽግበት ጥግ አጣሁ" ከሚለው "ጥግ" የሚለውን።

63₁... ከ63ኛው ስንኝ "ለህንፃሽ" የሚለውን 1ኛውን ቃል።

95₃... 95ኛው ስንኝ 3ኛው ቃል።

"ቃልሽ በሀሊናዬ ዲብ፣ ኃይልሽ በሀሀሌ ይረፍ።"

ከሚለው ስንኝ ላይ "ዲብ" የሚለውን 3ኛ ቃል።

"የመናኒው የአባ ተደላ ረዶ ሆኜ አብሮኝ ታድሞ" ከሚለው ስንኝ ላይ "ታድሞ" የሚለውን 7ኛ ቃል።

714₅... 71₄ኛው ስንኝ 4ኛውና 5ኛው ቃል።

"ፅናት ስጪኝ እንደካራል የእናቴን የኢትዮጵያን ፍጻጽ" ከሚለው ስንኝ "የእናቴን የኢትዮጵያን" የሚለውን።

82₂... 82ኛው ስንኝ 2ኛው ቃል።

"ሽር- ብር- ትር እያለኝ።" ከዚህ ስንኝ ውስጥ "ብር"

የሚለውን ቃል ሲያይ የልብ ምቹ ፈጠነ። 88₈... ይህን ቁጥር አልፎ የሚቀጥለውን ቁጥር ተመለከተ።

98₅... 98ኛው ስንኝ 5ኛው ቃል።

"የግማደ መስቀሌን ጉጥ አታገረህበት አላጣም" ከዚህ ስንኝ ውስጥ "አላጣም" የሚለውን።

በየሰንኞቹ ውስጥ በኮድ ቁጥር የተቀመጡትን ቃላት በደመ- ቀብቶ ከጨረሰ በኋላ ሁሉንም በአንድ ትንፋሽ አነበባቸው። የተቀቡትን ብቻ።

"በወንዝ አፋፍ የትብት ሐረግ ቀንጃ አጣማጅ የደመና ዳስ ጢሉሽ መንጠልጠል አልፎ የሱስ ምሰሶ መቀነቻ ጥግ ለሀንገሽ ዲብ ታድሞ የእናቴን የኢትዮጵያን ብር ፩፻፩ አላጣም።" የሚል ካርታዊ ዐረፍተ ነገር መሠረተለት። ፎክሮ ተነሳ። ከዚህ ውስጥ የሚያውቀው አንድ ቦታ ብዙ ነገሮችን ገለጠለት። "የሱስ ምሰሶ" ተብሎ በድሮ ጊዜ የሚጠራውን ቦታ በልጅነቱ ያውቀዋል። ያኔ በባህር ዳር ከተማ ዳርቻ ባለ ቆሻሻ ቦታ ቆሻሻ ለቅሞ ሲያድግ።

ወደዛው ለመሔድ ወደ ሆቴሉ በር ሲራመድ አንድ ጥቁር መነጻር ያደረገ ሰው ወደ እሱ በፍጥነት እየተራመደ ሲመጣ አይ። ሰውዬውን ያውቀዋል። በትንሽ ደሴት ላይ እን ዶን ሞርሞርዲናን ሲደመስስ ይህ ሰው ከሚኒስትሩ ጋር አምልጦ ወደ ሄሌኮፕተሯ የገባው ሰው ለመሆኑ እርግጠኛ ነው። የሚኒስትሩ ልዩ ጠባቂ መሆኑን ሲያረጋግጥ የልቡ ምት ሲፈጥን ተሰማው። ከሆቴሉ ወጥቶ ርምጃውን ወደ ፍጫ ቀይሮ ሲፈተሽ የሚኒስትሩ ልዩ ጠባቂም በፍጫ እየተምዘንዘን ተከተለው። ሆቴሉን ለቆ ከዋናው አውራ ጎዳና እስኪደርስ ድረስ እየተከተለው ነበር።

ወደኋላ እየዞረ እያየ ዋናውን የእስፋልት መንገድ ይዞ እየሮጠ እያለ አንድ ሽምግል ያሉ ሰውዬ የታጨደ ርጥብ ሣር ጭነው ወደ ሚንዳት መኪና አፈጠጠ። ወደ መኪናዋ መስታወት ተጠግቶ ከጎን ከጎን ሲሮጥ ወደ ውስጥ እየተመለከተ ነበር። ውስጥ የግብርና መሣሪያዎች ተሽከትኩተዋል። ማጭድ፣ መጥረቢያ፣ ዶማ፣ አካፋ።

"እርዳታ እፈልጋለሁ! . . . እርዳታ!" አለ ዲዎላ እያለከለከ ጎታታዋን መኪና ከጎን እየተከተለ።

ሽማግሌው በሀዘኔታ ምንም ሳያንገራግሩ የጋቢናውን በር ከፈቱለት። በፍጫ ተንጠላጥሎ ጋቢናው ውስጥ እንደገባ "ምነው ? በደህና?" አሉት ሽማግሌው።

"ደህና ነኝ።..... ምን ደህንነት አለ? . . ." ወደ ኋላ ገልመጥ ብሎ አይቶ የመኪናውን መሪ ከእጃቸው መንጭቆ ያዘው። በቅጽበት የጋቢናውን በር ከፍቶ ሽማግሌውን ወደ ውጭ ጎጥኖትሮ ሲወረውራቸው አስፋልቱ ላይ ተዘርረው መጮህ ጀመሩ።

ዲዎላ እርጅዋን መኪና ከመጠን በላይ እያበረረ የባህር ዳርን ከተማ አቆራሮጦ ከጨረሰ በኋላ ምሥራቃዊውን አቅጣጫ ይዞ ወደ ጢስ አባይ በረረ።

ሚራዥ ቁጥሩን ካወጣ በኋላ ባለ ጉጡን መስቀል እንደነበረ ገጣጥሞ መልሶ ለሲዳራ አስርላታል።

32₁₂ 20₄ 32₃ 101₃ 101₅ 30₂₃ 32₈ 21₃ 68₈ 63₈ 102₂ 17₂ 63₁ 95₃ 60₇ 71₄₅ 82₂ ፩፻፩ 98₅ የሚለውንና ከባለ ጉጡ መስቀል ውስጥ የወጣውን ቁጥር ጌራ የሰቆቃው ጴጥሮስን ግጥም ስንኞቹ በቃሉ እያለሰት ወደ ካርታ ለውጧቸዋል።

"በወንዝ አፋፍ የትብት ሐረግ ቀንጃ አጣማጅ የደመና ዳስ ጢሉሽ መንጠልጠል አልፎ የሱስ ምሰሶ መቀነቻ ጥግ ለሀንገሽ ዲብ ታድሞ የእናቴን የኢትዮጵያን ብር ፩፻፩ አላጣም" ወደ ሚል ካርታ ለውጧታል። ይህ መልእክት በጠዙ ቢሊዮን ገንዘብ ተሞልቶ የሰጠመውን መርከብ ካርታ ለማግኘት የመጨረሻው ምዕራፍ ቢሆንም እነዚህ ቃላት የትኛውን ቦታ እንደሚገልጹ ሰለማያውቁ ሁሉም ግራ ገብቷቸው ተፋጠዋል።

"እነዚህ ቃላት ምናልባት ሳባራ ድልድይን የሚገልጹ ሳይሆን አይቀርም" አለ ጌራ።

«በዚህ ድልድይ ላይ ይመስለኛል ሰዎች በገመድ እየተንጠላጠሉ የሚሸጋገሩት»ሚራዥ የቃላቱ ካርታውን ፊደሎች ቦታውን ይጠቁሙት ይመስል በዓይኑ ተማፀናቸው።

"በወንዝ አፋፍ የትብት ሐረግ ቀንጃ አጣማጅ የደመና ዳስ ጢሉሽ መንጠልጠል አልፎ የሱስ ምሰሶ መቀነቻ ጥግ ለሀንገሽ ዲብ ታድሞ የእናቴን የኢትዮጵያን ብር ፩፻፩ አላጣም።" ጮክ ብሎ መላልሶ አነበባቸው።

"ሰባራ ድልድይ . . . የሱስ ምሰሶ... ይህን ነገር ሰምቻው አውቃለሁ ልበል?" ሲዳራ ጣቷን ከንፈሯ ላይ ጥላ አሰላለች።

"ሰባራ ድልድይን ታውቁለሽ?"

"ሰባራ ድልድይ . . . ሰባራ ድልድይ . . . ሰባራ ድል . . ." ሲዳራ በፍጥነት እያለበች ወደ ሆቴሉ የመረጃ ክፍል ገሰገሰች።

ከጥቂት ደቂቃዎች በኋላ አንድ በራሪ ወረቀት ይዞ ተመለሰች። በራሪ ወረቀቱ ለባህር ዳር ዙሪያ ጎብኚዎች የተጻፈ መሆኑን ይገልጻል። ስለ ሰባራ ድልድይም አጠር ያለ ጽሑፍ ይዟል። ከሰባራው ድልድይ ፎቶ ግራፍ ጋር።

"ይኸውና ድልድይ" አለች ወረቀቱን ይዞ እንደተመለሰች። ወረቀቱ ላይ ያለውን ጽሑፍ ድምጻን ከፍ አድርጋ አነበበችላቸው።

"ስለ ሰባራ ድልድይ በአባይ ወንዝ ላይ በአስራ ሰባተኛው መቶ ክፍለ ዘመን በእፄ ሱስንዮስ ዘመን መንግስት የተሠራ ጥንታዊ ድልድይ ነው። ከባህር ዳር ከተማ ምስራቃዊ አቅጣጫን ይዞ በመገዝ ይገኛል። በአምስቱ አመት የእርበኝነት ዘመን ጠላት በመሸጋገሪያነት እንዳይጠቀምበት እርበኞች ድልድዩን እንዳፈረሱትና ስያሜውም ከዚህ ጋር የተያያዘ እንደሆነ ይነገራል። በአሁኑ ጊዜ ከወንዙ ግራና ቀኝ የሚኖረው ህዝብ ከነጻዙ በገመድ ላይ በመንጠላጠል ከድልድዩ አንድ ጫፍ ወደ ሌላው ጫፍ ሲሸጋገር

ማየት የዘወትር አስገራሚ ትዕይነት ነው..." የሚለውን ጽሑፍ አንብባለችው ስትጨርስ ቀና አለች።

"ታዲያ..... አንዴት ነው መሄድ የምንችለው?" ሚራሽ የኢንጂነር ጌራን አይኖች አየተመለከተ ጠየቀው።

"ዴር33ን መጠቀም እንችላለን" አለ ጌራ። "ጢስ አባይ ፏፏቴ ከባህር ዳር በስተምስራቅ 30 ኪሎ ሜትር ላይ ከጢስ አባይ ከተማ አጠገብ ነው የሚገኘው። ከባህር ዳር ጢስ አባይ ከተማ ለመድረስ የመኪና መንገድ አለ። ከከተማዋ ወደ ፏፏቴው ለመሄድ ከጢስ አባይ ከተማ 1.5 ኪሎ ሜትር ያህል በመኪና መንገዝ ይቻላል።ከዚህ በታች ባለው የአባይ ሸለቆ ውስጥ ቁልቁል በመንገዝ ነው ሰባራ ድልድይን የምናገኘው።.....ዴር33ን ባየር ላይ ስለምንጠቀም የአባይን ወንዝ ቁልቁል ስንከተል እናገኘዋለን ግዴላም።"

"አዎ..... አሁን ስለ ድልድይ ያነበብኩት ትዝ አለኝ" አለች ሚራዳ።

"እንዲያውም ሰባራ ድልድይ በአባይ ወንዝ ላይ የተሰራው የመጀሪያው ድልድይ እንደሆነ አንብቤያለሁ። በጥንተ ስሙ የሱስ ድልድይ በመባልም ይታወቃል።"

"በቃ እንንቀሳቀስ።"

ዴር33 መልህቋን ጥላ ወደተደበቀችበት ሲደርሱ የጣና ሐይቅ ፀጥ ረጭ ብሎ ነበር። ማዕበሉ ሰክኖ።

ኢንጂነር ጌራ ሞተሯን ካስነሳ በጎላ በሐይቁ ውስጥ ለውስጥ ነድቶ ወደ ላይኛው የሐይቁ ክፍል አወጣት። ከዛም ሁሌም እንደሚያደርገው መሪዋ ጥግ ያሉትን ቁልፎች ሲጫን ከሆጂ ውስጥ ሁለት ክንፎች ወጡ። በጣና ሐይቅ ላይ ክንፏን እንደዘረጋች ካክበኩት በጎላ ወደ አየር አወጣት።

በአባይ ሸለቆ ውስጥ ዓባይን ቁልቁል አየተመለከቱ ወደ ጢስ አባይ ከተማ ጥምዝምዙን የአባይን ውሃ ጉዞ ተያያዙት።

ሰባራ ድልድይ፡ አባይ

ዲዎላ ከሰባራ ድልድይ ለመደረስ ብዙ ኪሎ ሜትሮች ሲቀሩት መኪና መንገድ ስላጣ በብስጭት ከርካላዋን መኪና ከቋጥኝ ጋር አጋጭቷት ወርዶ ሽጥ ለሽጥ በሩጫ ይፈተላክ ጀመር- አቀበት ቁልቁለቱን። ምናልባት የሚቆፈር ነገር ይኖራል ብሎ በመገመቱ የሽማግሌውን ደማና ማጭድ ይዞአል።

ሰባራ ድልድይ ላይ ሲደርስ ልቡ በአፉ ቱር ብላ እስክትወጣ ከመጠን በላይ በመርጡ እያላከለከ ነበር። ከሰባራው ድልድይ ወዲህ ማዶ ቆሞ ወዲያኛው ማዶ ያለውን የድልድዩን ምሰሶ ተመለከተ። ይህ ምሰሶ ጥንት «የሱስ ምሰሶ» ተብሎ የሚታወቀው መሆኑን አልረሳውም። ድልድዩ የተያያዘው በቀጭን ገመድ ነው። ይህኛ ቀጭን ገመድ ነበረች ኢትዮጵያን አያይዛት የኖረች። በዚህች ገመድ ላይ ነበር ህይወት ስትውተረተር የኖረችው። በዚህች ቀጭን ገመድ ላይ አንዴት ተንጠላጥሎ ከወዲያኛው ማዶ እንደሚደርስ ግራ ገባው።

ሰባራው ድልድይ ጫፍ ላይ ቁሞ ቁልቁል ሲመለከት አዞረው። በሰፊው ሸለቆ ውስጥ የሚጥመለመለው የአባይ ወንዝ ጭንቅላቱን ይዞበት የሄደ ይመስል ተንገዳግዶ ወደ ጎላ ተመለሰ። ተንፏቆ ተቀመጠ - ሰላዞረው።

ከማዶ ካለው የድልድዩ ምሰሶ ወገብ አካባቢ የ«ቶ» ቅርፅ መስቀልና ፩፩፩ የተቀረፀበትን ድንጋይ ከህንፃው ላይ ሲያይ ቅጭም ብሎ ተመለከተው። ገመዱን በጥርሱ ነክሶ ቢሆንም መሻገር እንዳለበት ወሰነ። በገመዱ ላይ መንጠላጠል ጀመረ።

በገመዱ እየተንጠላጠለ ቁልቁል የሚጥመለመለውን የአባይን ውሃ እዘቅዝቅ ሲያይ ሰውነቱ ተንዘፈዘፈበት። ገመዱ አምልጦት ቢወድቅ ከሥር ያገጠጡት ሹል ሹል የአባይ ቋጥኞች አናቱን ሲበጠርቁት በሀሳቡ ታየው። ትንፋሹን ዋጠ። ላብ ከብብቱና ከግንባሩ ጭርር ሲል በአባይ ሸለቆ አናት ካላችው ፀሐይ ይልቅ የውስጡ ትኩሳት ብሶ ነበር። ከወንዙ መሃል ላይ ወደ ቆመው የሱስ ምሰሶ በመክራ እየተንፏቀቀ ደረሰ። የመስቀሉን ምልክትና ፬፬፬ን እስካየበት ድንጋይ በምሰሰው ላይ እየተንሸራተተ ወረደ። ከድልድዩ ምሰሶ ህንፃ ድንጋዮች ላይ በደማ መቆፈር ጀመረ። ጥብቁን የህንፃ ድንጋይ ለመቦርቦር ብዙ ደቂቃ ፈጀበት። ጠንካራ ክንዱ ከጥንታዊው ጠንካራ ህንፃ ጋር ሲፋለም ቆይቶ መስቀልና ፬፬፬ የተሳለበት ድንጋይ ከሕንፃው ላይ ተፈንቅሎ ወደ ውሃ ተምዘግዝኝ ድንቦቅ አለ።

ድንጋዩ ወደተፈቀደበት ሽንቀር እጅን ሲከት ትንሽ ቀይ የብረት ሳጥን ይዞ ወጣ ። ሳጥኗ ላይ “ዴርቶጋዳ” የሚል ጽሑፍ ተቀርጾበታል። “ዋወ! ይህ ነው ዲዎላ!” ብሎ በፋከራ ሲጮህ የአባይ ሽለቆ የገደል ማሚቶ መልሶ ፋከራውን አስተጋባለት። “ዘጠና አምስት በመቶ የምድራችን ሀብት አምስት በመቶ በሚሆኑ ሰዎች እጅ ብቻ ነው ያለው” አለ ዲዎላ ለራሱ። ከሰባራው ድልድይ ምሰሶ ላይ ሽቅብ ለመውጣት ትንሿን ሳጥን ይዞ እየተንፈቀቀ።

«እኔ ዲዎላ ደግሞ የበይ ተመልካች ሆኜ መሞት አልፈልግም። ሕይወት ትግል ናት። በትግሉ የሚሸነፉ ይበዘባሉ። እኔ ዲዎላ እስካሁን ተበዝባኝ ነበርኩ። አሁን ግን የብዝበዛ ዘመኔ አክትሟል።የሰጠመው መርከብ ካርታ በእጅ ነው። የሰጠመውን መርከብ ካወጣሁት በሁዋላ በመጀመሪያ...ጣሊያን ውስጥ ከዛም ፈረንሳይ...አሜሪካ...እንግሊዝ...ታላላቅ ኩባንያዎችን እንዳለሁ...ከዛም...ፈልሰሰ ብዎ” እየተንፈቀቀ ድልድዩ ላይ እንደወጣ ጭኑ ላይ በምላጭ የሸነሸነውን የመስቀሉን ካርታ ቁጥሮች ቀስል ተመለከተ። ጭኑ ላይ የፈሰሰው ደም ገግሯል።

«ብዙ ጊዜ!» አለ ትንሿን ሳጥን በእጅ ጠበቅ አደርጎ ይዞ እየተመለከተ። “አዎ..... ብዙ ጊዜ ፈጀሽብኝ። ይገባኛል አይደል?” ሳጥኗ ታናግረው ይመስል ይበልጥ ወደ አንዲት ዓይኑ አስጠግቶ ጠየቃት። «ይገባኛል። የሰጠመው መርከብና በውስጡ ያለው የትየለሌ ሀብት ለእኔ ይገባል። ለእኔ! ምንም ነገር በምደር ላይ ስሌለኝ።” ስቅስቅ ብሎ አለቀለ። ቀና ሲል ሚራዥ በገመዱ ላይ እየተንጠላጠለ ወደ እሱ እየገሠገሠ ተመለከተው።

“አታገኘውም!” አለ ዲዎላ በሹፈት እየሳቀ። “ይልቅ እንዳትከሰክስ። ተመለስ።” ድልድዩ ላይ ድንጋይ አንስቶ በገመዱ ላይ እየተንጠላጠለ ወደ እርሱ የሚገሰግሰው ሚራዥን ጭንቅላቱን ፈጠፈጠው። የሚራዥ ፊት በደም ተሸፈነ። ዲዎላ ሳጥኗን ከድልድዩ ጫፍ ላይ አስቀምጦ ሚራዥ የሚንጠላጠልበትን ገመድ በማጭዳ ቆረጠው። ሚራዥ ዲዎላ ከቆመበት የድልድዩ ጫፍ ሲደርስ ሲንጠራራ ገመዱ ተቆረጠ። «አአአ.....» ብሎ እየተምዘገዘገዘ በተቆረጠው ገመድ ጫፍ ላይ ተንጠልጥሎ ውሃው ውስጥ ተደንበቀ። የገመዱ ጫፍ ትንሿን ሳጥን ጠርጎ ከድልድዩ ላይ ሲያንሸራትታት ቁልቁል ወደ አባይ ወንዝ ተምዘግዘጋ ወደቀች። በውሃው ላይ እየተንሳፈፈች ቁልቁል ከውሃው ሞገድ ጋር ስትጓዝ በተቆረጠው ገመድ ላይ ተንጠልጥሎ ውሃው ውስጥ የተዘፈቀው ሚራዥ ገመዱን ለቆ በዋና ሳጥኗን መከተል ጀመረ። ዲዎላ በሰባራው ድልድይ ላይ ዘሎ ወደ ውሃው ተወርውሮ ገባ። ሚራዥንና ሳጥኗን በዋና ተከተላቸው። ሚራዥ እንደምንም በፍጥነት ዋኝቶ ሳጥኗን እንደ ጨበጠ የዲዎላ ፈርጣማ ክንድ

ከኋላው ጭንቅላቱን የሚያናጋ ምት አሳረፈበት። ዲዎላ ሚራዥን ውሃው ውስጥ ትንፋሹ እስኪቆም ደፈቀው። ውሃው በደም ቀላ። ሚራዥ የዲዎላን ጠንካራ ምቶች መቆቆም አልቻለም። ትንፋሽ አጥሮት እያቃሰተ ሳጥኗን ለቀቃት። ዲዎላ ሳጥኗን በእጅ እንዳስገባ ሚራዥን ውሃው ውስጥ ደፍቆ ያዘው።

ወዲያው ዲዎላ ከኋላው ከባድ ነገድጉዋዳማ ድምፅ ያለው አቅል የሚያስት ምት ጭንቅላቱ ላይ ሲያርፍበት እንደምንም ተንገታግቶ ወደኋላ ዞር አየ። ሲጻራ ደጋግማ የሸጉጧን ምላጭ ሳበችው። ግምባሩ በጥይት ሲበረቃቀስ ደም በአፋና በአፍንጫው እኩል ቡልቅ አለ። የዛለ እጅ ሳጥኗን ሲይዝለት አልቻለም። ሳጥኗን ለቆ ውሃው ውስጥ ወደቀ። መናገር አልቻለም። አፋን እንደከፈተ ከአባይ ውሃ ጋር ቁልቁል ወረደ።

ሚራዥ ተንገዳግዶ ሳጥኗን እንደያዘ ከሚፈለው ውሃ በተቃራኒ ሽቅብ እየዋኘ ወደ ሲጻራ ገሠገሠ። እሱም እየዋኘ ወደ ሚራዥ ፈጠነች። በውሃው የተኛው ፀጉሯን ከፊቷ ላይ ገልጦ ቡዝዝ ቅዝዝ ብሎ ተመለከታት። ፊቱ በደም እንደቀለ። እሱም ፍዝዝ ብላ ተመለከተችው። ከንፈሮቿ እንደደሮውናቸው። የጎመራ የሮማን ፍሬ እንደመሰሉ ናቸው። ጎረሳቸው።

ሚሮዳ ከወንዙ ገንብ ዳር ከጌራ ጋር ቆማ ቁልቁል ሲጻራንና ሚራዥን ስታይ ውስጧ ተፈረከሰ። ቅናትና ፍቅር። ሚራዥን የገሱዋ እንደምታደርገው እርግጠኛ ሆና ስትኖር ሲጻራ የምትባል መንፈስ በሀይወት ትኖራለች ብላ አልገመተችም ነበር።

ጌራ ትከሻዋን መታ መታ አደረጋትና “ሚራዥ ለአንቺ አልተፈጠረም” አላት።

“እኔ ግን የተፈጠርኩት ለእሱ ነበር!” አለች ሚሮዳ።
“ትወጅዋለሽ አይደል ?” አላት ጌራ መልሶ።
“ምን ጥያቄ አለው!”

“እንግዲያውስ እሱ የሚወደውን እንዲያደርግ ተይው። ምናልባት ለአንቺ የተፈጠረ ሌላ ይኖራል። አየሽ ... የሰው ልጅ ትልቁ ፍላጎቱ መፈለጉን ማወቁ ነው። እንደምትፈልገው ያውቃል። እንደምታስፈልገውም እንዲሁ። እሱን ሆነሽ አስቢው እስቲ...ዕድሜ ልኩን ሲፈልጋት ነገር አል ሲጻራም ስትፈልገው ኖራለች።...”

“የምትለው ይገባኛል ጌራ። እንዳልከው ውስጤን መመርመር ሳይኖርብኝ አይቀርም። ከዚህ በኋላ ግን ያለ ፍቅር መኖር አልቻለም። ፍቅር አልባ ሰው እና ክንፍ የለው አሞራ አንድ ናቸው። ሁለቱም መብረሪያቸውን አጥተዋል። ታውቃለህ? እኔ ፍቅር አፈልጋለሁ። አበባ ቀጥሮ የሚሰጠኝ አበባ ቀጥፈ የምሰጠው ያስፈልገኛል። ፍቅርን ከቀንቀን ከዘመን ዘመን

ስጦብቅ...ጊዜያን ዕድሜያን ጨረሰኩት። ግን...ግን ደሞፍቅር ጊዜ አይሰጥም። ያለ ፍቅር ከዚህ በኋላ አንድ ቀን እንኩዋ መዋል አልቻልንም። አበባ ቀጥፎ የሚሰጠኝ አበባ ቀጥፎ የምሰጠው ያስፈልገኛል። ዓይኔ ዕንባ አቀረረ።

ጌራ እየሮጠ ሂዶ ዓባይ ዳር ፈንድታ አሻግሮ ያያትን አበባ ቀጥፎ ተመለሰ።

“አበባ ቀጥፎ የሚሰጥሽ ተገኝ ማለት ነው” አለ ጌራ።

“ይኸው አበባሽን ተቀብይኝ።”

«እየቀለድክብኝ እንዳይሆን!» ፈገግ ብላ ተቀበለችው።

“አየህ . . . እኔ በቀላሉ የሚያዝን ልብና በቀላሉ የሚደሰት መንፈስ ያለኝ ሴት ነኝ። በቀላሉ መደሰት እችላለሁ።” እንባዋን ወደ ውስጧ አመቀችው። ፊቷ ላይ የወረዱትን የእንባ ዘለለዎቿን ሲያብሰላት እቅፍ እደረገችው። «ምናልባት ለእኔ የተፈጠርከው አንተ እንደሆንክ ማን ያውቃል?» አለች በውስጧ።

“አመሰግናለሁ። ጌራ . . . እኔ ያለፍቅር መኖር አልቻለም። ደግሞም በቀላሉ ማፍቀር የምችል ሴት ስለሆንኩኝ ፍቅሬን ወደ ዚህች ምስኪን ሀገራ ማዞር እችላለሁ። ይህች ሀገር እንደኔ ሁሉም ተጠቅሞ የሚጥላት ናት። እሷን ማፍቀርና ቀሪ ህይወቴን ለእሷ መስጠት እችላለሁ። እንዲያውም ሀገር ሆኖ ስላላገኘኋት እሷን ሀገር ለማድረግ ፍቅሬን ወደእስከ ማዞር እችላለሁ። . . . አንተም . . .”

“እኔም ከጎንሽ ነኝ ሜሮዳ።” ጌራ ሳያስበው ጥብቅ አድርጎ አቀፋት።

ሜራሽና ሲጻራ ተያይዘው ከውሃው ሲውጡ ዶ/ር ዣንጊዳ ከቅርብ ከቆመችው ደር33 ልዩ አውሮፕላን እያዘገመ ወጥቶ ተቃቅፈው የቆሙትን ጌራንና ሜሮዳን በፈገግታ ተመለከቷቸው።

ሜራሽ የባለጉጡን መስቀል የታችኛውን ጫፍና የቀይዋን ሳጥን ቁልፍ ሲያነጻጽር ከቆየ በኋላ የመስቀሉን ጫፍ በቀይዋ ሳጥን ቀዳዳ ከትቶ ሲያሽከረከረው ሳጥኗ በቅጽበት ከተፈተች። ቀይዋ ሳጥን ውስጥ ፪፬፬ የሚል የገጽ ቁጥር የተጻፈበት ከታላቁ መጽሐፍ ላይ የተገነጠለው ለፊ የብራና ገጽ ተጣጥፎ ተቀምጧል። ስድስት ሜትር በእራት ሜትር የሆነውን የብራና ገጽ ታጋግዘዘው ሲዘርጉት በቀይ ቀለም የተሳለውንና የሰጠመው መርከብ ያለበትን ትክክለኛ የጣና ሐይቅ ከርሰ ምድር የሚያሳየውን ካርታ ሲያዩ ሁሉም በደስታ ፈነጠዙ ። የሰጠመው መርከብ ካርታ። ኢትዮጵያን የሚገነቡበት ካርታ።

ቀና ብሉ ሁሉንም ተመለከቷቸው ።

“ዛሬ ሌሊት!” አለ ሜራሽ። “የሰጠመውን መርከብ እናወጣለን። በውስጡ ያለው ሀብትም . . .”

ጌራ ሀሳቡን ቀጠለች። “የኢትዮጵያ ባቡር ሀዲዶች እንዲዘረጉ እናደርግበታለን። ሁሉም የኢትዮጵያ ግዛቶች ለባቡር ሀዲዶ ይገናኛሉ። የኢትዮጵያ ተራሮች እየተባረሩ በውስጣቸው እንደጥይት የሚወነጨፉ ባቡሮች ያልፋባቸዋል። ከተሞች ከከተሞች በባቡር መስመር ይገናኛሉ። በኢትዮጵያ ገጠሮችም ባቡሮች እየተወነጨፉ ያልፋሉ። ያኔ የኢትዮጵያ የሕዝብ ለሀዘብ ግንኙነትና ወንድማማችነት ወደ አንድነት ያመራል። ንግድ፣ ትምህርት፣ ነፃነት፣ ኢኮኖሚ፣ ሳይንስ፣ ስልጣኔ ያብባል። በአጭር ጊዜ ውስጥ ሁሉም ነገር ወደ መልካምነት ይቀየራል። ሳምንትና ከዚያ በላይ የሚጨርሰው ጉዞ በደቂቃዎች ውስጥ ይጠናቀቃል። ባቡሮችና የባቡር ሀዲዶች ብዙ ነገሮቻችንን ያስተሳሰሩታል። ኢትዮጵያን ከአዘጋሚነት ወደ ተራማጅነት በፍጥነት እንለውጣታለን።”

ሜሮዳ ፈገግ ብላ ወደ መሀላቸው ገባችና “ላጥቶጥሽን አንዴ ልታውሺኝ ትችላለሽ?” አለችት ሲጻራን እጅዋን ይዛ። ሲጻራ ወደ አውሮፕላኗ እየሮጠች ሂዳ ላጥቶጥግን ይዛ መጣችና ሰጠችት።

ሜሮዳ አንደኛውን የፊት ጥርሷን ይዛ ስትጎትት ከጥርሷ በላይ የተደረበ ሌላ ጥርስ የሚመስል ነገር ወለቀ። ሁሉም ባግራጦች ተመለከቷት። ያወለቀችው ጥርሷን ከላጥቶጥ ጋር እገናኘውና ቁልፎቿን ስትጫን የኢንጂነር ሻጊዝ ፎቶ ግራፍ ስክራኑ ላይ ወጣ። ቀጥሎ የትልቅ ህንፃ ፎቶ ተተካ። ከዛም በዘመናዊ መሳሪያዎች የተሞላ ሰፊ የምርምር ጣቢያ . . . በስራ የተጠመዱ ቢጫ መለዩ የለበሱ ሰዎች በቢጫ በርሜሎች የተሞሉ መተላለፊያዎች . . . አውቶማቲክ መሳሪያ የወደሩ ብረት ለበስ ሰዎች . . . ሳይንቲስት ኢንጂነር ሻጊዝ እጅግ። ስክራኑ ላይ ሻጊዝን ሲያዩ ሁሉም አፋቸውን ከፍተው ቀሩ።

“ይህ . . . ጥርስ አይደለም ስውር ካሜራ ነው” አለች ሜሮዳ።

«እስከዛሬ ደረቅ ፈገግታ የምታሳይን ለዛ ነበር ለካ።» ሜራሽ ራሱን እየነቀነቀ ተመለከቷት።

“ይህ የጥርስ ካሜራ ከኢንጂነር ሻጊዝ ጋር በቀጥታ የሚያገናኝ ሰፍት ዌር የተገጠመለት ነው። እንደምታዩት በየደቂቃው ኢንጂነሩ የት እንዳለ የሚጠቀሙ መረጃዎችን እየቀረጸ ይሰበስባል። ፍቅሬን ወደ ሀገራ በማዞራ ብቻ አሁን እንግራችኋለሁ። እስከ አሁን ተዋናይ ነበርኩ። ተውኔቱን በደንብ እንደተጫወትኩ ተስፋ አደርጋለሁ። ኢንጂነሩን ከሚከታተሉት የሲ.አይ.ኤ ኤጀንቶች መካከል አንዷ ነበርኩ። ይህ ካሜራ ተተክሎልኝ እሱን ሳጠምድ ኑራለሁ። አሁን ግን ለሀገራ አጠምደዋለሁ። በዚህ የጥርስ ካሜራ እየተመራን ኢንጂነር ሻጊዝን ማምጣት እንችላለን።” ጥርሷን ከላጥቶጥ ላይ ነቅላ መልሷ ከጥርሷ ላይ ሰካችው። ሁሉም እርስ በእርስ በትንግርት

ተያዩ። "አሁን ሙሉ ለሙሉ አብሬአችሁ ልሰራ ዝግጁ ነኝ። ምክንያቱም....." ጌራን ተመለከተችው። እሱም ፈገግ ብሎ በፍቅር ተመለከቷት።

"እኔ ደግሞ አንድ የምስራች ልነገራችሁ" አለ ጌራ ሁሉንም በፈካ ፊት እየቃኘ። "ከወደቀብን የሀዘን ጥላ ጀርባ ሌላ ብርሃን እንዳለ ልነገራችሁ ተዘጋጅቻለሁ። ከኢትዮጵያ ተራራዎች በአንዱ ውስጥ ቁጥር ሁለት ዴርቶጋዳ አለ። ቁጥር ሁለት ዴርቶጋዳ እየጠበቀን ነው። በዚያም በአሳት ከወደመብን ከቁጥር አንዱ ዴርቶጋዳ ውስጥ ይሰሩ ከነበሩ ሳይንቲስቶች በቁጥር የሚልቁ ሳይንቲስቶች ሥራቸውን እየሰሩ ነው። ወደዚያው በዴር 33 እንሄዳለን።"

"አትቀልድ!" ሚራዥ ሀዘኑ እንደ ልብስ ወልቆ ሲወድቅ ተሰማው። ተስፋው መልሶ ሲያቆጠቁጥ ታወቀው።

"ወደ ቁጥር ሁለት ዴርቶጋዳ ምናልባትም በዚህ ምሽት ስትገቡ የምታረጋግጡት ስለሆነ ያኔ ታምነኛላችሁ። ምናልባት ዛሬ ማታ። አያችሁ.....ዴርቶጋዳ ማለት ለፍቅማማም አናፈገፍግም። ማለት ነው። (We never hesitate) ማለት ነው። ለፍቅርግም ማለት ነው። እንዲያውም የመዝሙሩ ሁለት ስንኞች ትርጉሙን የያዙ ናቸው.....ልዘምርላችሁ.....» አብረውት ባንድ ላይ እየዘመሩ ወደ ዴር33 ተከታትለው ገቡ።.....

ዴርቶጋዳ

ዴርቶጋዳ.....

ማንም ሰው ላይመጣ እኛን ለመለወጥ

አናፈገፍግም አናቅማማም ለለውጥ።

ዴርቶጋዳ

ዴርቶጋዳ.....

ያቀረቀርክበት አንገት ያስደፋህ ቀን

ነግቷል ብለህ ተነስ ፍጻሜ ሰቀቀን።.....

ዴር33 እውሮፕላን ወደ ጣና ሐይቅ ስትበር የዓባይ ዳር ባለ ረጃጅም ክንፍ አሞራዎችም በሀብረት መስመር ሆርተው ወደ ጣና እየተምዘገዘጉ ተከተሉአቸው።

ወ...በነሱ ውስጥ የሞቱት በኛ ውስጥ ህያዋን ናቸው።.....ወ

ነፃ እይታ

እነሆ አንድ ምትሀታዊ ብዕር ከዚህ ትውልድ ሲመዘዝ ካላየ ላይ አንቀላፍታ የቆየችው የሰነ ፅሁፍ አድባር ከዱካኪ ነቃች። ይህን ስል ከዚህ በላይ የምልበት ቃል አጥቼ እንጂ ዴርቶጋዳ ከዚህም በላይ የሚባልለት ጉሩም ልብወለድ ነው። ስለዚህም ምትሀታዊ ብዕሩን ከመዘዘው ከይስማዕከ ይልቅ የፈራሁት አንባቢውን ነው። ምክንያቱም አንባቢው ይን ልብወለድ አንብቦ ሲጨርስ ለመጽሀፉ የማይመጥን የወረደ አስተያየት ሰጥተህል ብሎ እንዳያከርፈኝ ሰግቼ ነው።

ቢሆንም ስለ ዴርቶጋዳ ዝም አልልም። ጤነኛ አንባቢ ይህን ረዥም ልብወለድ አንብቦ ሲጨርስ ዝም አይልም። ወይ ተነስቶ ይሸልላል ወይም ለኢትዮጵያ የሰነ ጽሁፍ አማልክት የምሥጋና መስዋዕት ያቀርባል። በዚህ ዘመን ይህን የመለለ ጥምን ቆራጭ ልብወለድ ያነበበ ልብ ንጹህ ሰው በሀሲት መፍነክነኩ እሙን ነው። ለምን ቢባል ዴርቶጋዳ ለዚህ ዘመን ትውልድ ለሚቀጥለውም የተበረከተ እጭብ ድንቅ ገጸ በረከት ነው።

ይህን ለማለት አፌን ያሞጠሞጥኩበትን ምክንያት መጽሀፉን አንብቦ አጣጥሞ የዘለቀ ሁሉ ይረዳልኛል። ስለ እውነት ተገድጄ እንጂ ለውዳሴ የሚፈጥን ልብ ፍሮኝም አይደለም። ይህን ልብወለድ ልዩ የሚያደርጉትን ብዙ ወርቃማ ባህርያት ለሰለፍ እውነተኛ ለሆኑ ሃያሲያን ትቼ አንዳንዶቹን ልጠቅስ። መሠረታዊዉ የዚህ ልብወለድ ስኬት እስካሁን ከነበብኳቸው የኢትዮጵያ ልብወለዶች በጭብጥ ልዩ ሆኖ መቅረቡ ነው። ከተነሳበት አቢይ ጭብጥ እስከ ንዑሳን ጭብጦቹ ስንወርድ እስካሁን ያልተነካን ድንግል ሃሣብ የያዘ ረቂቅ ሥራ ሆኖ እናገኛለን። ይዘት የተነሳውን ዓላማ በድል ተወጥቷል። ከገጸ ባህርያት ቀረፃ አንፃር ስናየው ደግሞ ፍንትው ብለው የሚታዩ፤ ነጥረው የተሳሉ፤ ከአእምሮ የማይጠፉ ሆነው እናገኛቸዋለን። እንኳን አበይት ገጸ ባህርያት ሆነው የተሳሉት(ያን ሁላችንም የምናውቀውን ሰውዬ ጨምሮ) ታይተው የሚጠፉት እስተኔ ገጸ ባህርያቱ እንኳ ተቀርጸውብን የሚቀሩ ናቸው። ሚራዥ፣ ሸጊዝ፣ ጌራ፣ ገጥንጊዳ፣ ሲዳራ፣ ሚሮዳ፣ አባ ገጥንበሩ፣ አናንያ... አባ ዲዲሞስ... ሞርሞርዲኖ፣ ዲዎላ..... ሁሉም ልዩ ሆነው ለምክንያት የተቀረጹ ናቸው። አንድም በዘኔ(ሥራ አጥ) ገፀ ባህርይ አታገኙም። ከዚህ ጋር ተያይዞ የዚህ ልብወለድ ግሩም ጥንካሬው የገፀ ባህርያቱ ዲያሎግ ነው። ወመሽመጥ የሚቆርጡና ታሪኩን ወደፊት የሚያስወነጭፉ ንግግሮችን ከእያንዳንዱ ገፀ ባህርይ አፍ አናዳምጣለን። በትምህርተ ጥቅስ እየጨለፍን ማስታወሻችን ላይ

የምናስቀምጣቸው ልባችን ላይ የምንጽፋቸው ፍልስፍናዎች ከእያንዳንዱ ገጽ ላይ እናጣም። ከምንጠላቸው እኩይ ገፅ ባህርያት እንኳ የምንለቅመው ብዙ ቃል ይገኛል።

ሌላው ይስማዕከን ልዩ የሚያደርገው ፈጣን የእግዳና ቴክኒክ ነው። ገጽ ባህርያቱ ጎርደን እየተጎነጩ ቁጭ ብለው ነገር የሚጎነጉ ሳይሆኑ በዚህ የእግዳና ፍጥነቱ እንደ አላ ስፊት እያሰባጠረ የሚሰድራቸው ጠንካራ ሴራዎቹ እንባቢን የሚያቀነጠንጡ ናቸው። በልዩ የሴራ እውቃቀር ጥበቡ የወዲያውን ከወዲህ እንደ ሽረራት ድር ሽርቦ የእንባቢን አእምሮ ይፈትናል። ቆይቶ ደግሞ እራሱን እንባቢውን ሴራውን ይፈታ ዘንድ መረቡ ውስጥ ይደለዋል። በእያንዳንዱ ሴራ ውስጥ የገባችው እያንዳንዱ ሰበዝ ያለ አንዳች ምክንያት አልተሰበዘችም።

ስለዚህም ይህን ልብወለድ የሚያነብ ሰው ወደሁዋላም ወደ ፊትም እየተንደረደረ ቋጦዎችን ሁሉ ለመፍታት ከገጽ ባህርያቱ ጋር ይወጣል ይወርዳል። ፈጠራ ይህ ይህ ነው! ምን ያህል እድለኞች ነን እናንተዬ!..... እነዚህ ሁሉ የጠቃቀስኳቸው መልካም ጎኖች የደራሲውንና የብዕሩን ምትሀተኝነት ብቻ አይደለም የሚያሳዩን። ይልቅንስ ዴርቶጋዳ ለነገም የሚሆን አንገርት የሚያርስ የፈጠራ ሥራ መሆኑን ነው።

ከነዚህ መሠረታዊ የልብወለዱ ባህርያት አለፍ ስንል የምናገኘው የደራሲውን ሳይንሳዊ የፈጠራ ክህሎት ነው። በዚህ ልብወለድ ውስጥ ከደራሲው ብርሀን አእምሮ የፈለቁት ሳይንሳዊ ግኝቶች በተጨማሪ ሊፈበረኩ፣ ሊደረጉ ሊከወኑ የሚችሉ ናቸው። በልዩ የእግዳና ጥበቡ የፈጠረውን ሳይንሳዊ ጽንሰ ሀሳብ እንባቢን አስገድዶ ያሳምናል። ነገራን ለመቋጨት ስጥር ሌላ ያላልኩት ሀሳብ እየተሰነቀረ እያስቸገረኝ ሳጠቃልለው.....ዴርቶጋዳ የሸፈተውን እንባቢ ልብ አማሎ ወደ ኢትዮጵያ ስን ጽሁፍ የሚይል ድንቅ ሥራ ሆኖ አግኝቼዋለሁ።

ዶ/ር ዮናታሄ ሰዩም

ስለ መጽሐፉ ያለዎትን አስተያየት ከዚህ በታች በተጠቀሰው አድራሻ ቢልኩት ለደራሲው ይደርስልዎታል።

ይስማዕከ ወርቁ
ፖ.ሣ.ቁ 17486
አዲስ አበባ
ኢትዮጵያ